

“Hükümet sağlık emekçilerine şiddeti besliyor” (S-04)

“Sendikamla işe geri dönene kadar...” (S-06)

Demiryolu çalışanları (S-06)

DOSYA-5: “Sarı sendikalar taklit yaparak...” (S-25)

DOSYA-2:
“Asimilasyon
Kıskacında
Diller ve
Kültürler

“Bir kır dili olarak Zazaca çok eski bir dil”

Dosyamıza bu sayımızda Zazaca dili üzerine yaptığımız röportajla devam ediyoruz. Bir süredir Kürt Enstitüsü adına Zazaca dersler veren Nurullah Bürçün ile bir “bir kır dili” olarak tanımladığı Zazaca üzerine bir söyleşi gerçekleştirdik.

📖 Sayfa 29

Bila sond û ehd be em dê nav û şanê de bidin jiyandin!

Nerede Bir Direniş
Ve Mücadele Varsa
Orada Kaypakkaya
Yaşıyor ve Savaşıyor!

Taşeron ve güvencesiz... (S-3)

Kaypakkaya ve Çalışma Tarzı (S-16/17)

Tarihimizden bir kesit (S-21)

Kampanya çalışmalarından (S-31/32)

özgür gelecek

www.ozgurgelecek.net

Paşeroja Azad

Sayı: 57 Yaygın sîrefi

24 Nisan-7 Mayıs 2013

* Fiyatı: 1.50 TL

* ISSN: 1307-878X

Yepyeni bir güneş doğar, dağların doruklarından/Mutlu bir hayat filizlenir, kavganın ufuklarından.

1 MAYIS'TA ALANLARDA BULUŞALIM!

İstanbul'da Taksim'de kutlanan 1 Mayıslar, yüzbinlerin katıldığı görkemli mitinglere sahne olurken; son günlerde yapılmaya başlanan yasaklama açıklamaları, devletin Taksim'deki bu tablodan duyduğu rahatsızlığın bir yansıması olarak okunmalıdır. Her ne kadar TC devleti bugünlerde “demokratikleşmeye” başladığını ileri sürse de; Dicle Üniversitesi'nde başlayıp diğer üniversitelere de sıçrayan polis-Hizb-i Kontra saldırıları, Dicle nehrinde cesedi kurşunlanmış olarak bulunan Murat İzol vakası, devlet tarafından katledilen Ceylan Önkol, Cem Ay-

gün davalarında ve ille de Roboski katliamı dosyasında devletin “aklanması” faşist diktatörlüğün niteliğinden hiçbir şey yitmediğini ortaya sermektedir. Aynı durum işçi-emekçilere yönelik Ulusal İstihdam Stratejisi, “kiralık işçi” uygulaması gibi projelerde ve güvencesiz-taşeron çalıştırmada da kendini ele vermektedir. Bu süreçte mücadele verenlere düşen ise tüm bu saldırılara karşı Mayıs ayında şehit düşen 3 fidan ve İbrahim Kaypakkaya'nın hesap soruculuğunu kuşanmak ve 1 Mayıs'ı mücadele alanına çevirmektir!

Derin sessizlikte yoğun savaş çılgılığı!

Halep'te patlayan bombaların yalnızca sesi işitilmemektedir. O bombalardan arta kalan çocuklar ve kadınlar da Türkiye'ye “taşınıyor”. Süren savaşın çocuk ve kadın yönünü anlatabilmek için Reyhanlı ve Antakya'dan yaptığımız birkaç gözlemi aktaralım.

📖 Sayfa 18

Hindistanlı Maoistlerin NKP-Maoist'e mesajı

5 Nisan 2013 tarihinde, Hindistan Komünist Partisi (Maoist)'in, yeni kurulan Nepal Komünist Partisi-Maoist'e geçtiğimiz yılın Ağustos ayı sonunda bir mesaj gönderdiği açıklandı.

Mesajın içeriğinde, Nepal'de yaşanan olayları değerlendirirken dikkatli oldukları kadar umutlu da olduklarına dair ifadeler yer almakta.

Aynı coğrafyanın Maoistlerinin Nepal'le ilgili değerlendirmelerinin önem taşıdığını düşünmekte ve ilgiyle okuyacağınızı umut etmekteyiz.

📖 Sayfa 24

Esnek çalışmanın laboratuvarı ÇAĞRI MERKEZLERİ

Esnek çalışmanın laboratuvarı olarak adlandırılan çağrı merkezlerinde güvencesiz çalışma koşulları dikkat çekici. Özgür Gelecek gazetesi olarak çağrı merkezi çalışanlarının sorunlarını örgütlenerek gidermek isteyen Çağrı Merkezi Çalışanları Derneği'nden Utku Dinç ile bir röportaj gerçekleştirdik.

📖 Sayfa 28

Özgür Gelecek'ten

“1 Mayıs yaklaşırken...”

📖 Sayfa 2

Emekçinin Gündemi

Grevler ve 1 Mayıs

📖 Sayfa 5

Göğün Yarısı

Nasıl bir birlik?

📖 Sayfa 12

Evrensel Bakış

Mübarek halkların bilincinde asla...

📖 Sayfa 22

Pusulâ

Kolektif kurtarıcı...

📖 Sayfa 26

1 Mayıs yaklaşırken... Kaypakkaya direnişlerle büyüyor!

Merhaba

Enternasyonal proletaryanın birlik, mücadele, dayanışma ve zafer günü olan 1 Mayıs'a sayılı günler kala; yasaklı ve çatışmalı geçen Taksim 1 Mayıslarının mimarlarının biri olan İstanbul Eski Valisi, şimdinin ise yeni İçişleri Bakanı **Muammer Güler** tarafından Taksim'in "yasaklanabileceği" üzerinden bir tartışma başlatıldı. Güvencesizliğin ve geleceksizliğin işçi ve emekçilerin yaşamlarını iyiden iyiye zindan çevirdiği bugünlerde böylesine görkemli bir tören korkutuyor olmalı kanımız ve emeğimizden beslenen egemenleri... Bu yüzden parçalı ve devrimci, ilerici, yurtsever kesimleri marjinalleştirebilecek bir 1 Mayıs geçirmenin planını yapıyorlar aslında.

Tartışmaların Taksim'in yeniden yasaklanması, işçi-emekçi kitlelere kapatılması üzerinden yoğunlaştığı bugünler, aynı zamanda, komünist önder **İbrahim Kaypakkaya**'nın katledilişinin 40. yılına özgülünen anma kampanyasının da en yoğun ve coşkulu geçtiği dönemler olmaktadır. Dersim'den Antakya'ya, İstanbul'dan İzmir'e, Erzingan'a kadar okurlarımızın faaliyetini yürüttüğü kampanya, 1 Mayıs'ı da içine alacak şekilde büyüyor. Bu çalışmaları ve Kaypakkaya'nın hepimize örnek olması gereken ve ülkemizde halk için köklü değişime yol açacak hareketliliği yaratmanın anahtarı olan çalışma tarzına ilişkin bir makaleyi gazetemizde sizlerle paylaşıyoruz.

1 Mayıs tartışmaları sürerken; son günlerde ardı ardına greve çıkan THY, demiryolu ve sağlık emekçilerinin haberleri ile Bursa'da DHL'de çalışırken sendikaya üye olması nedeniyle işten çıkarılan TÜMTİS üyesi **Ali Atıcı**'nın röportajına işçi sayfalarımızda yer verdik. Güvencesiz çalışma biçimlerinin laboratuvarı olarak görülebilecek çağrı merkezi çalışanları tarafından kurulan **Çağrı Merkezi Çalışanları Derneği** ile yaptığımız röportajın ilgi çekeceğini düşünüyoruz. "Yeni Sendikalar Yasası" ile ilgili başlattığımız dosyamızın 5. sayısına Birleşik Metal-İş Genel Eğitim Sekreteri **Seyfettin Güleğül** ile devam ediyoruz. Hindistan Maoistleri tarafından Ağustos 2012'de kaleme alınan ve Nisan ayı başlarında kamuoyuna deklare edilen Nepalli Maoistlere yönelik mektubun çevirisine özel bir dikkat çekmek gerekir.

Devlet, Kürt Ulusal Meselesi'nde ve Ortadoğu için emperyalistler tarafından kendisine biçilen misyon konusunda yaşadığı sıkışmışlığın sonucunda başlattığı "çözüm sürecine" "**akil insanları**" ile devam ederken; 9 Nisan'dan bu yana Dicle Üniversitesi'nde polis ile işbirliği içerisinde devrimci, demokrat ve yurtsever öğrencilere saldıran **Hizb-i Kontra** güçlerini yeniden "canlandırmış"; bu faşist güçler yine polis işbirliği içerisinde diğer üniversitelerde de boy göstermiştir. Konu ile ilgili haber ve yorumlara yer verdiğimiz gazetemizde geçtiğimiz sayıda başlatmış olduğumuz "**Kaybolan Diller ve Kültürler**" dosyamıza, ismini, okurlarımızdan gelen eleştiriler üzerine "**Asimilasyon Kışkacında Diller ve Kültürler**" olarak değiştirerek, **Zazaca** ile devam ediyoruz.

Yeni Demokrat Kadın tarafından 1 Mayıs'ta başlatılacak olan güvencesiz kadın emeği konulu "**Eme(K)adın**" kampanyasının hazırlıkları sürerken, Gölçük'te yaşanan cinsel istismar olayının ardından konu ile ilgili internet üzerinden yapılan ve erkek egemenliğinin yansıması olan söylemler üzerine hazırlanan yazının okunması gerektiği açıktır. Yine Suriye'de süren savaşın en büyük ağırlığı taşıyan kadınlarla ilgili hem kadın sayfalarında hem de Halkın Gündemi sayfasında yer verilen yazılar ve Antakya'dan gözlemlerin okurlarımızın ilgisini çekeceğini düşünüyoruz.

Ülkemiz devrim mücadelesinin devrimcilere yüklediği sorumluluğun arttığı bir süreçten geçerken, Kaypakkaya'nın güncelliğini bir kere daha pratikte sergileyen tüm gelişmeler bu sorumluluğun esas omuzlayıcısının bizim olduğunu göstermektedir.

Serkeftin!

Özgür Gelecek ve YDG'den basın toplantısı

Ankara: Son dönemde yaşanan polis tacizleri-tehditleri-ajanlaştırma çalışmalarına yönelik **Özgür Gelecek Gazetesi** ve **Yeni Demokrat Gençlik** 13 Nisan günü İHD Ankara Şubesi'nde basın toplantısı yaptı. İlk olarak polisin işbirliği teklif ettiği okurumuz **Özgür Gögebakan** polisin tehdidini ve "**seni kaybetmek istemiyoruz**" denerek yapılan işbir-

liği teklifini anlattı ve "**bu ve benzeri tacizlerle bizi mücadeleden geriye düşürmezler**" dedi.

Daha sonrasında söz alan ilk İHD temsilcisi "**İHD olarak bu ve benzeri saldırıların her zaman takipçisi olacağız**" derken ikinci İHD temsilcisi ise son süreçte ODTÜ'de yaşanan saldırılara da değinerek "**tüm bunlara sessiz kalırsak saldırıların çitacı**

daha da yükselecektir" diyerek mücadele etmenin önemine değindi.

Daha sonra Özgür Gelecek ve YDG'nin ortak basın metni okundu. Basın metninde yaşanan saldırı-tehdit ve ajanlaştırma çalışmaları aktarıldı ve "**Devrimci, demokrat, yurtsever herkesi duyarlı olmaya çağırıyoruz**" denilerek açıklama sonlandırıldı.

Gemlik'te Alevi inancına hakaret

Yaklaşık bir hafta önce Gemlik'te bir lisede felsefe dersi veren bir öğretmen tarafından derse Alevilerin "mum söndü" konusu taşınmış; "ahlaki seviyeleri düşük" şeklinde bir söylemde bulunulmuştur. Bu olayın ardından sınıfta bulunan Alevi öğrenciler tarafından tepki gösterilmiş, öğrenciler, konuyu ailelerine taşımıştır. Ailelerin okul yönetimiyle görüşmesi sonucu okul yönetimi tarafından adeta öğretmenin tavrını des-

teklercesine bir tutum sergilenmiştir. Konunun **Gemlik Dersimliler Derneği** ve

Gemlik Hacı Bektaş Veli Derneği'ne taşınmasıyla birlikte bu kez de kurum yöneticileri okul yönetimi ile görüşüp gerekli işlemlerin yapılması dile getirilmiştir.

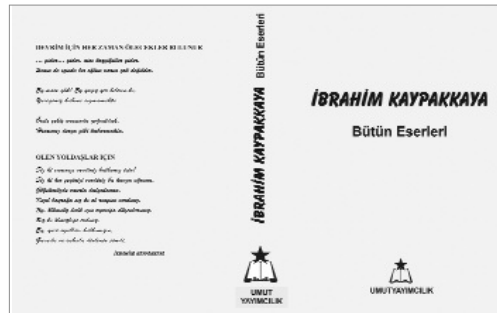
7 Nisan Pazar günü Gemlik Dereboyu Taş Köprü'de yapılan bir açıklamayla olay protesto edilmiş; hukuki süre-

cin başlatılacağı, söylemin bir insanlık suçu olduğu belirtilerek olay kınanmıştır. Basın açıklamasına **Partizan**'ın da içerisinde bulunduğu devrimci, demokrat kurumlar; Eğitim-Sen Gemlik Şubesi yöneticileri ve üyeleri, Alevi kurumları ve **Bursa Dersimliler Derneği** destek verdiler.

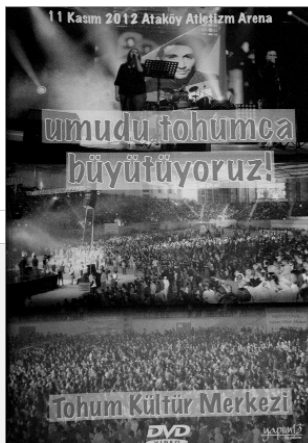
(Gemlik ÖG okurları)

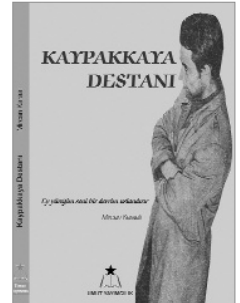
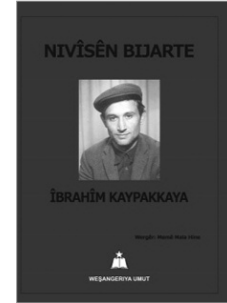
Umut Yayımcılık'tan Yeni Kitaplar

İbrahim Kaypakkaya'nın 14 Ekim 1969 tarihinde ilk yayımlanan yazısından Seçme Yazılar'daki yazılarına kadar tüm çalışmalarını derlediğimiz "**Bütün Eserleri**" yayıma hazırlanıyor.

11 Kasım 2012 Ataköy Atletizm Arena'da gerçekleştirdiğimiz "**Umudu Tohumca Büyütüyoruz**" etkinliğinin tüm coşkusunu yeniden yaşamak isteyenler için hazırlanan DVD'ye irtibat bürolarımızdan ulaşabilirsiniz.

İbrahim Kaypakkaya'nın 40. ölüm yıldönümünde Seçme Yazıları'nın Kürtçe-Türkçe baskısı ve Kaypakkaya Destanı isimli şiir kitabı Umut Yayımcılık bürolarında ve kitapçevlerinde...

Abone olun!

Bu gazete sizin! Sesinize ses katın!

Abone bulun!

Özgür Gelecek	6 Aylık	30 TL	12 Aylık	60 TL
Yeni Demokrat Gençlik	6 Aylık	18 TL	12 Aylık	36 TL
Partizan	6 Aylık	30 TL	12 Aylık	60 TL

Nerede Bir Direniş Ve Mücadele Varsa Orada Kaypakkaya Yaşiyor ve Savaşıyor!

Taşeron ve Güvencesiz Yaşamı Durduracağız!

AKP'nin hükümet olduğu 2002 yılından bugüne ülkemizde işçi ve emekçilerin kazanılmış haklarına, örgütlülüklerine yönelik saldırılar **"Durmak yok yola devam"** sloganında ifadesini bulan biçimiyle vites büyüterek devam ediyor. Türk hakim sınıflarının; Ortadoğu, Balkanlar ve Asya'daki konumlanışına uygun bir model olarak ortaya çıkarılan AKP, bu yolda neler yapabileceğini, rüştünü ispatladı. Özelleştirmeler, iş yaşamında esnek, güvencesiz ve taşeron çalışma; sağlığın piyasalaştırılması ve işçi sınıfının öz örgütlükleri sendikaların denetim altına alınması, mücadelede bir adım önde olanların tasfiye edilmesine dönük adımlar hakim sınıfların talimatları doğrultusunda AKP hükümeti tarafından uygulandı/uygulanıyor. Ucuz emek kategorisinde Çin'in kulvarında yarışmak isteyen Türk hakim sınıfları, bunun için yoğun bir şekilde çalışıyor. **"Sendikalar ve Toplu İş İlişkileri Kanunu"** ile bu cephede önemli değişikliklere imza atan egemenler, daha boyutlu saldırılar için fırsat kolluyor.

Uluslararası proletaryanın birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs'ın öngünlerinde kamuoyundan özenle saklanan ve **"çözüm süreci"** nin gölgesinde kalan kimi gelişmelere göz atmak yerinde olacaktır.

Taşeron Cumhuriyeti

Taşeron ve güvencesiz çalışma, AKP hükümeti döneminde deyim yerindeyse çığ gibi büyüdü. Ülkemizde resmi rakamlara göre, 24,5 milyon çalışan bulunuyor. İşsiz sayısı ise 2,5 milyona dayanmış durumda. Çalışanların 9 milyonu kayıt dışı iken geriye kalan 16 milyonun yüzde 47'si asgari ücret ile çalışmak zorunda. 10 milyon kayıtlı işçinin ise sadece yüzde 6,5'i sendikalı (tabii ki büyük oranı Türk-İş ve Hak-İş).

Geçen 1 Mayıs'tan bu 1 Mayıs'a ölen işçi sayısı ise 850'yi geçti, yaralanan ise 5000'den fazla (tabii ki kayıt ettirilenler). Taşeron işçi sayısı kamu ve özel sektörün toplamında 1,7 milyon bulmuş durumda. 2002 yılında bu sayının 387 bin olması AKP hükümetinin egemenler nezdinde başarısını ve işçi ve emekçi düşmanlığını da gösteriyor. **İsyana teşvik** özelliği taşıyan bu gerçekler, iş yaşamına dair 205 tebirden ve bu ekseninde 40 hedefi olduğu açıklanan **Ulusal İstihdam Stratejisi** ile daha da ağırlaşacak. Bunun ilk adımları 12 Nisan'da Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından yapılan Üçlü Danışma Kurulu ile atıldı. "Taşeron işçisine müjde" (Star, 15 Nisan 2013) haberleri eşliğinde gündeme getirilen iddialara göre, taşeron işçisinin ücreti garanti altına alınacak, taşeron işçisi yıllık izin de kullanacak ve kıdem taz-

minatı alabilecek. Bakanlık, taşeron işçinin yasal olarak var olan haklarını sanki yeni veriyormuş gibi sunarak işçi ve emekçileri aldatmaktadır. Osmanlı'da oyun çoktur özdeyişi gerçekliğini bir kez daha ispatlıyor. Çalışma Bakanlığının 12 Nisan 2013 tarihinde taşeron sistemine ilişkin işçi ve sermaye örgütlerine sunduğu taslak, taşeron uygulamasının yaygınlaşmasına ve kökleşmesine yol açacak özellikler taşıyor. İş Yasasının 2. Maddesinde yapılan değişikliklerle asıl iş, taşerona verilebilecek. Hileli taşeron çalıştırma suçu hafifletilecek.

Bakanlık taslağında yer alan bir diğer kritik unsur geçici iş ilişkisi adıyla getirilmek istenen **"kiralık işçilik"** uygulaması. Mevcut taşeron sisteminin daha pervasız ve esnek bir uygulaması anlamına gelen "geçici iş ilişkisi" ülkeyi tam bir taşeron cumhuriyetine dönüştürecek. Kiralık işçilik önerisine göre, özel istihdam büroları işçileri geçici olarak bir başka patrona kiralayan ve kendileri asıl işveren olan kurumlara dönüşüyor. İşçiler iş bulma bürolarının işçisi sayılıyor ve onlarla iş sözleşmesi yapılıyor. Bürolar ise bu işçileri isteyen patronlara geçici iş sözleşmesiyle kiralyor. İşçilerin patronu, çalıştıkları yerindeki patronlar değil iş bulma büroları oluyor.

Tüm bunlar işçi ve emekçiler için daha yoğun bir sömürü ve daha ağır çalışma koşulları anlamına geliyor. Son on yılda 10 bini aşkın işçinin iş cinayetinde hayatını kaybettiği koşullarda sözünü ettiğimiz değişikliklerle daha fazla işçinin ölümüne davetiye çıkarılacak. AKP hükümeti, Türk-Kürt uluslarından, çeşitli azınlık milliyet ve mezheplerden emekçi yığınların yaşamını derinden etkileyecek böylesi önemli gelişmeleri görünmez kılmakta oldukça becerikli. Uсталık döneminden kast ettikleri de bu olsa gerek. Çıkarılan yasalarla 49 sendikaların baraj altında bırakılması, ve toplu sözleşme yetkisi olan sendika sayısının 52'den 23'e düşürülmesi de bu cephedeki direnç odaklarının tasfiyesini hedefliyor. Egemenlerin bu tasfiyesi sınıf mücadelesinin tüm dinamiklerini kapsıyor.

Güncele Daha Fazla Müdahale!

Erdoğan'ın müdahalesiyle adı **"çözüm"** olarak değiştirilen, devam eden **"süreci"** n temel hedefi de Kürt ulusunun kazanımlarını gasp etmek, Kürt Ulusal Hareketini tasfiye etmektir. A. Öcalan'ın Newroz mesajı, silahların devrinin bittiği açıklamaları, Misak-ı Milli ve "İslam Birliği" yakla-

şımalarına dair görüşlerimiz biliniyor. A. Öcalan'ın BDP heyetiyle rutin bir hal alan görüşme trafiği ise geri çekilmenin takviminde düşümleniyor. Ulusal Hareketin fiili önderliğinin Öcalan'ın sürece yönelik yaklaşımlarına dair ideolojik ve siyasi bağlamda esas olarak bir eleştirisi bulunmuyor. Tıkanma, **"üç aşamalı merdiven stratejisi"** nin sıralamasında düşümleniyor. Öyle görünüyor ki bu tıkanıklık, Öcalan'ın **"Çekilme konusunda MİT'le kapsamlı görüşmeler yaptım. Gerekli tüm güvenceler verildi. Gecikmeksizin, derhal en kısa sürede çekilme başlasın. Hazırlıklarınızı hemen tamamlayın. Talimatımla birlikte çekilme de başlasın ve sonbahara kadar da son gruplar çıkmış olsun. En geç Eylül ayında bu işi bitirin"** (20 Nisan 2013) sözleriyle önümüzdeki günlerde çözüme kavuşacak ve Ulusal Hareket güçleri sınır dışına çekilecek. Geri çekilme, yasal değişiklikler, siyasi müzakereler ve normalleşme biçiminde üç aşamalı sürecin ilk aşaması böylelikle tamamlanmış olacak.

Ancak bu aşamada bile AKP hükümeti nezdinde devletin tavrı, **"samimiyeti"** konusunda yeterince ipucu vermektedir. Çözüm sürecini halka anlatma amacı taşıdığı dile getirilen Akil İnsanlar Heyetinin oluşumu, anti-demokratik yapısı ve büyük oranda AKP'nin yaklaşımını dillendirmeleri (yurtsever, demokrat gelenekten gelen üyeler, bazı aydın ve sanatçılar hariç) devletin tartışma-ikna sürecini **"şansa bırakmaya"** niyetli olmadığını gösteriyor.

KESK Genel Başkanı Lami Özgen'in KCK kapsamında **"yargılanır-ken"** heyete alınması da TC devletinin oksimorunluğuna bir işaret sayılmalı. Roboski raporu, Amed'de polis tarafından katledilen ve cenazesi bulunduktan sonra aile üzerinde yapılan baskılarla otopsi yapılmadan alelacele defnedilen **Murat İzol** bu **"samimiyet"** testlerinden yalnızca

birkaçıdır. A. Öcalan'a **"gerekli tüm güvenceleri"** veren devlet, zindanlarda vahşi bir baskı rejimi uyguluyor. Dicle Üniversitesi'nde Hizbulkontrayla birlikte, yurtsever ve devrimci öğrencilere azgınca saldırıyor.

Hizullah'ın çıkışları da devletin "çözüm sürecini" sonuna kadar değerlendirmekte kararlı olduğunu gösteriyor. Öte yandan iyi niyet adımları tadında çıkarılan 4. Yargı Paketi ise sadece ihale vurguncularının işine yaradı.

Unutmamamız gereken ise, bu gündem etrafında yürüteceğimiz tartışmaların Kürt halkına yönelik saldırılar karşısında güncel müdahale ve somut görevlerle ilişkilendirilmesi süreci sınıf mücadelesine adına bir değer taşımaya çağırıyor. Polemiklerin, sürecin bir parçası, öznesi olduğumuz bu bağlamda geleceği belirleme gücümüzün pratikten geçeceği unutulmamalıdır.

Kaypakkaya'nın Çağrısı!

Katledilişinin 40. yıldönümünde 21 Mart'ta başlattığımız kampanya bu açıdan da somut hedefler taşımaktadır. **"Nerede Bir Direniş ve Mücadele Varsa Orada Kaypakkaya Yaşiyor ve Savaşıyor!"** formülasyonunun anlatıldığı da budur. Birçok ilde ve bölgede 1 Mayıs hazırlıklarıyla içiçe giren kampanyamız, bu anlamda önemli bir sinerji yaratmıştır. Faaliyet kapsamında çevre çeperimizdeki kitlemizle bağlarımız güçlenirken, geniş yığınlara mücadele çağrısı yapılmakta, aynı zamanda İbrahim yoldaş tanıtılmaktadır.

Kampanyamız 1 Mayıs'ın, işçi sınıfı ve emekçilerin gündemleriyle beslenmektedir. Kampanyamızın kitlesel bir boyut alacağı ilk durak 1 Mayıs olacaktır. Kaypakkaya, 1 Mayıs alanlarında işçi sınıfı ve emekçi yığınlarına taşınacak, buradan 6 Mayıs'a yürünecektir. Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan, 6 Mayıs 1972'de Ankara Ulucanlar Hapishanesi'nde dar ağacında can verirken, devrimci duruşları ve kurtuluşa olan inançlarıyla işçi sınıfı ve emekçi halkımızın yüreğine kazınmıştır. Üç fidan, kuşku yok ki bu özellikleriyle anılmalıdır. Bu dönemde dönemin devrimci önderlerinde devrimci dayanışma öne çıkmaktadır. İbrahim Kaypakkaya'nın, Sinan Cemgillerin katledilmesinde rol alan ihbarcı muhtarı cezalandırması bu açıdan da önemli ve önemlidir.

Katledilişinin 40. yıldönümünde İbrahim Kaypakkaya'yı Türk-Kürt uluslarından ve azınlık milliyet ve inançlardan emekçi yığınlara taşımamızın yolu elbette onların mücadelesiyle daha fazla bütünleşmekten geçmektedir.

Kaypakkaya'nın çağrısı da budur!

Sağlık emekçileri 17 Nisan'da g(ö)revdeydi!

Türkiye'nin dört bir yanında greve giden sağlık emekçileri acil hastalar ile kanser, diyaliz ve çocuk hastalar dışında devlet hastaneleri ile eğitim ve araştırma hastanelerinde çalışmadı.

"Sağlıkta şiddete karşı g(ö)revdeyiz" denecek yapılan eylemler **İstanbul**, İzmir, **Hakkari**, Ankara, **Mersin** ve daha bir dizi ilde yapıldı. Hakkari'de eylem Dr. Ersin Arslan'ın anısına bir dakikalık saygı duruşuyla başlatılırken Mersin'de Kuvayi Milliye Caddesi'nde yürüyüş yapan emekçilere polis kaldırımdan yürümelerini söyledi ve kitle oturma eylemi yaptı. Niğde'de ise SES Niğde Temsilciliği önünde oluşturulan grev çadırında toplanıldı ve sağlık emekçilerine yönelik şiddet ve aynı zamanda SES temsilciliğine yönelik "tadilat" gerekçeli tahliye işlemini protesto etti.

Kocaeli'de Özel Güvenlik Birimleri eylem yapan emekçilere saldırdı. Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Araştırma ve Uygulama Hastanesi önünde biraraya gelen emekçiler hastane önünde çadır kurmak istedi ve hastanenin Özel Güvenlik Birimleri'nin saldırısıyla karşı karşıya kaldı. Kocaeli Tabip Odası Yönetim Kurulu üyesi Dr. Burhan Çağlar Usta **"Sağlık çalışanlarını hasta ve hasta yakınlarıyla karşı karşıya getiren akıl dışı bir sağlık sistemi var. Biz bunlarla mücadele ederken sabah saatlerinde burada çadır kurmak isteyen arkadaşlarımızın çadırı sökülerek şiddet uygulanmıştır"** dedi.

Türk Tabipler Birliği (TTB) Başkanı Özdemir Aktan'ın İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi önünde yaptığı konuşmada 17 Nisan'ın bundan sonra "sağlıkta şiddet kınama günü" olarak anılacağı söylendi.

"Hükümet sağlık emekçilerine şiddeti besliyor"

İstanbul: Geçtiğimiz yıl 17 Nisan'da Antep'te, çalıştığı hastanede bir hasta yakını tarafından öldürülen **Dr. Ersin Arslan**'ın 1. ölüm yıldönümünde sağlık emekçileri ülkenin dört bir yanında alanlara çıktılar. İstanbul'da da Çapa'da bir araya gelen sağlık emekçileri grev yaparak İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü'ne yürüdü. Bu yürüyüş sırasında aile hekimi olarak çalışan Dr. Ergün Doğan ve Dr. İsmet Sayman ile konuştuk.

ÖG: Son süreçte sağlık emekçilerine yönelik artan şiddetin neden kaynaklandığını düşünüyorsunuz?

Dr. Ergün Doğan: Hükümetin ve Bakanlığın yanlış politikaları sonucu ortaya çıkan her olumsuzlukta, halka hedef olarak sağlık personeli gösteriliyor. Bizim için en büyük sıkıntılardan biri halkla karşı karşıya gelmek. Hâlbuki biz de halktan yanayız. Ama hükümetin politikaları bunları besliyor ve şiddeti engellemek yerine destekliyor.

- Bugün talepleriniz neler?

- Bizler bugün burada sağlıkta ticarileştirmeye, taşeron çalıştırmaya karşıyız. Çünkü bunların sonucu sağlıkta ölüm demektir. Yalnızca sağlıkta değil bütün alanlarda taşerona karşı çıkmak gerek. Grevde çalışma şartlarımızın düzeltilmesini, şiddetin önlenmesine dönük yasaların çıkartılmasını ve bunlara bağlı olarak halka daha iyi hizmet verilmesini istiyoruz.

"Hekimlerle hastalar karşı karşıya getiriliyor"

- Son yıllarda şiddetin bu kadar artmasının nedeni nedir?

İsmet Sayman: Son 10 yıldır ülkemizde AKP hükümetiyle başlayan sağlıkta dönüşüm politikası var. Aslında daha önce de çeşitli hükümetlerce gündeme alınıp hayata geçirilemeyen bir politika bahsettiğim. "Sağlıkta dönüşüm" adı verilen ve hekimlerin, sağlık çalışanlarının ucuz iş gücü haline getirilmesini hedefleyen bir politika. Bu politika ile

sağlık çalışanları güvencesiz ve istendiği gibi, taşeron çalıştırabilecek bir pozisyona getirilmeye çalışılıyor. Bu nedenle ki, medya sürekli; hekimler, sağlık çalışanları aleyhine halka yönelik olumsuz bildirimlerde bulunuyorlar. Recep Akdağ "Hekimlerin eli halkın cebinde" demişti. Bunun böyle olmadığını, hekimlerin yeminine bağlı olarak sağlık hizmeti vermeye çalıştığını biliyoruz. Sürekli pompalanan, "hekimler çok para kazanıyor, çok ücret alıyorlar ve halkı bunun üzerinden muayenehanelerinde, hastanelerde sömürüyorlar" şeklinde. Ama hekimlerin büyük bir kısmı temel ücret diyebileceğimiz ücretlerle çalıştılar yıllarca ve şu anda da durum böyle. Şimdi de "performans uygulaması" adı altında daha çok çalıştırmaya çalışılıyor. Mesela sağlık çalışanlarının insanca yaşayabilecek bir ücret alabilmesi için günde 8 saat değil de 14 saat çalışması gerekiyor. Bunun için de hastalarla hekimleri karşı karşıya getirecek söylemlere giriyorlar.

- Sağlık hizmetinin bir rant alanı haline getirildiği söylenebilir mi?

- Sağlığı özelleştiriyorlar. Eskiden sağlık hizmetine üretim sürecinde, üretimin devamlılığı için yardımcı bir unsur olarak bakılıyordu. Yani bir kâr unsuru değildi. Şimdi ise dünyada sermaye sahiplerince burası bir gelir kapısı olacağı, yatırım yapacakları, para kazanacakları bir alan olarak görülmeye başlandı. Dünyada 1970'lerden sonra başlayan sağlığın özelleştirilmesi, alınan-satılan bir meta haline getirildiği bu politikalar, ülkemizde de kademeli olarak uygulanıyor. Önce aile hekimliğiyle özelleştirdiler kamu hizmeti veren kurumları; oradaki çalışanları güvencesizleştirerek "özel" duruma indirdiler.

Şimdi de üniversite hastanelerini özelleştirme sürecindedir. Artık sağlık çalışanları şirketler topluluklarının veya başka kurumların satacağı hizmetin bir alt unsuru oldular. Bu nedenle de güven-

cesiz çalıştırmaya çalışıyorlar. Mesela şu an aile hekimlerinin güvencesiz, sözleşmeli olarak çalışması bu uygulamanın başladığını gösteriyor. Zaten diğer yardımcı sağlık çalışanları yıllardır taşeronda çalışıyorlardı. Artık taşeronlaşma sağlıktaki bütün alanlara ulaşmış durumda. Kamusal olması gereken bu hizmetler artık özel hizmete dönüştü.

Popülist politikalar var, sağlık hizmetinin sunumunu müşteri memnuniyeti kavramıyla eş tutuyorlar. Önce halkı gereksiz bir sağlık tüketimine yönlendirdiler. Hastane başvuruları arttı ve bir ülkede hiçbir zaman hastane başvurularının, muayene başvurularının artması olumlu bir veri değilken hükümet bunu sanki olumlu bir veriymiş gibi sunuyor. Oysa bir ülkede ne kadar başvuru varsa aslında sağlık sisteminin o kadar kötü olduğunu gösterir. Halkı başvurma özgürlüğüyle memnun etme anlayışı ve tabii ki halkın doğru, gerekli hizmeti alamadığını ortaya çıkarıyor. İnsanlar bu hizmeti alamadığını görünce sağlık çalışanlarını sorumlu tutuyor. Bu anlamda da sık karşılaştığımız üzere aslında sistemsel sorunlar sağlık çalışanlarına şiddet olarak geri dönüyor.

İstanbul

İstanbul:

"Bu şiddet sona ersin! Sağlıkta şiddete karşı g(ö)revdeyiz" şiarıyla greve çıkan sağlık emekçileri, İstanbul'da Çapa Tıp Fakültesi önünde toplanarak İstanbul Sağlık Müdürlüğü önüne yürüdü. Eyleme binlerce sağlık emekçisi katıldı.

Türk Tabipler Birliği (TTB), Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES), Devrimci

Sağlık-İş'in de aralarında bulunduğu birçok dernek ve sendikaların katılımıyla düzenlenen eylemde yürüyüş boyunca sağlıkta taşeron çalıştırmanın, ticarileştirmenin, özelleştirmenin ölüm demek olduğu vurgulandı. İstanbul Üniversitesi önüne gelindiğinde, öğrencilere yapılan faşist saldırılar da protesto edildi.

İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü önünde gelindiğinde ise Dr. Ersin Arslan'ın öldürüldüğü saat 12.45'te saygı duruşu yapıldı. Ardından açıklama yapan İstanbul Tabip Odası Genel Sekreteri **Dr. Ali Çerkezoğlu** mücadeleyi büyüteceklerini belirterek, **"böyle sağlık sistemi olmaz, bu şiddet sona ersin"** dedi.

İSMACO'da işçilere yoğun baskı

Kartal: Tuzla'da Deri-İş sendikasına üye oldukları için 18 Aralık'tan bu yana direnişte olan İSMACO işçileri mücadelelerine devam ediyor. Direnişteki işçilerden edindiğimiz bilgilere göre direnişin 121. gününde patronların tahammülsüzlüğü işçilere saldırılarda kendini bulmakta. İşçiler içerdeki arkadaşlarının her fırsatta tehdit edildiğini belirtti.

Sendikalı işçilerden **Celal Aydın** geçtiğimiz günlerde patronların yandaşı ustabaşar tarafından saldırıya uğradığını, bunu telefonuna kaydeden **Mustafa Taş**'ın ise kayıtların verilmesi için tehdit edildiğini dile getirerek, bunların sendikasının bildirinin dağıtılmasından hemen sonra olmasının tesadüf olmadığını dile getirdi.

İşçiler ayrıca patronun kendi yandaşı olan bazı erkek işçileri çadırı gözlemeye, fotoğraf çekmeye gönderdiklerini, amacının kadın işçileri taciz etmek olduğunu dile getirdi. İşçiler patronun bu tavrının çok ikiye bölünmüş olduğunu, bu yollarla kendilerini yıldıramayacaklarını da vurguladı.

Emekçinin
Gündemi

Grevler ve 1 Mayıs

1 Mayıs yaklaşırken sınıfı ilgilendiren gündemin de giderek sıcaklaştığını görmekteyiz. Yasal kısıtlamaların ve sendikaların gerçekliğinin bir sonucu olarak grev hakkının etkin şekilde kullanılmadığı ülkemizde grevler yeniden gündemde yerini aldı. THY ve Çaykur'da grev kararlarının ilan edilmesi ve sağlık emekçileriyle demiryolu emekçilerinin özelleştirmelere ve ticarileşmeye karşı yaptıkları grev ve eylemler ile yoğun bir süreci geçirmekteyiz.

THY ve Çaykur grevlerinin duyurulması yalnızca kamu işçilerinin mevcut haklarını koruma amaçlı mücadeleleri olarak ele alınmamalıdır. Elbette bu yönü de önemlidir ancak her iki kurumda da uzun süredir devam eden sendikasızsızlaştırma operasyonlarına, taşeronlaştırmaya, güvencesiz çalışma dayatmalarına karşı oluşan tepki de grev kararlarında ve grevin taleplerinde ön sıralardadır. THY'de grev hakkının yasaklanması, buna karşı çıkan işçilerden 305'inin işten çıkarılması, uzun yıllardır Hava-İş'e karşı işverenin saldırgan tutumu, bununla beraber Hava-İş'in uzun süredir işten çıkarılmaları ve grev hakkının yasaklanmasına karşı verdiği istikrarlı mücadelesi, mücadelesinde çok sayıda ek-sik olmasına karşın ısrarı ve çabası sonucu grev hakkının geri kazanılması ve çalışanlara dayatılan daha ağır çalışma şartlarına tepkinin de etkisiyle sendikal örgütlülüğün yeniden güçlendirilmesi çabası grev kararının alınmasında ve taleplerin belirlenmesinde belirleyici olmaktadır.

Çaykur'da da devletin işçileri zorla Hak-İş'e geçirme ve sendikаны yetkisini düşürme amaçlı 5 yılı bulan çabasının sonuçsuz kalması sonucunda toplu sözleşme masasına oturan Tek Gıda-İş'in, işçilerin 5 yıldaki kayıplarını alma ve sendikalı çalışmayı güçlendirme amaçlı talepleri sürecin grev aşamasına gelmesini sağlamıştır.

Sağlıkta ticarileşme ve bununla bağlantılı sağlık emekçilerine yönelik artan şiddet, taşeronlaşma ve hükümetin sağlık alanına yönelik daha kapsamlı saldırı planları geniş kitlelerin sağlık emekçilerinin örgütleri üzerinden harekete geçmesini sağlamıştır. Demiryolu emekçileri de demiryollarının özelleştirilmesine ve serbestleşmesine karşı mücadele etmektedirler. Sağlık ve demiryolu emekçilerinin hareketliliği uzun süredir hareketsiz kalan, baskı altındaki kamu emekçilerinin mücadelesinin ve özelde KESK'in yeniden toparlanması açısından oldukça değerlidir ve KESK'in gelişmesi için izlemesi gereken istikamete de işaret etmektedir.

Bu mücadeleleri kamu işçilerinin ve emekçilerinin geçmiş süreçten kalma ayrıcalıklarını koruma amaçlı beyhude çabaları olmamak gerekir. Bu mücadeleler esas olarak uzun süredir sistemli şekilde sürdürülen örgütsüzleştirme ve güvencesizleştirme saldırılarına karşı biriken tepkiyi göstermektedir. Bu anlamda işçi sınıfının ezici çoğunluğunun içinde yaşadığı güvencesiz, kötü çalışma şartlarına karşı gelişen tepki ve öfkenin bir parçası olarak ele alınması doğru olacaktır.

Yine not edilmesi gereken bir diğer gelişme de yıl başından bu yana taşeronlaştırmaya karşı sendikalarca düzenlenen mitinglere geniş kitlelerin katılmasıdır. Zonguldak ve Lüleburgaz'dan sonra İzmir'de düzenlenen mitingte katılan binlerce kişi doğrudan taşeron sistemini hedef almıştır.

Önceki senelerde işçi mücadelesinde öne çıkan, genellikle işçilerin kendiliğinden gelişen öfke patlamaları ile sendikalı olmak veya kıdem tazminatını almak için yapılan direnişlerdi. Örneğin geçen sene boyunca Antep, Adana ve Gerede işçilerinin kitlesele tepkileri ve birçok yerelde kendiliğinden yapılan protestolar ve çok sayıda sendikalı ve sendikasızsız fabrika önü direnişler buna örnektir. Bu sene ise işçi hareketliliğinde sendikaların düzenlediği miting ve mücadeleler daha ön plana çıkmaktadır. Sendikalarda bu yönlü yönelim gelişmekte ve olumlu çalışmalar diğer girişim ve hazırlıklar için teşvik edici olmaktadır.

1 Mayıs ve sonrasında bu yönde hareketliliğin gelişeceğini öngörmek mümkündür. Hükümetin gündeme getirdiği yeni saldırılar da tepkinin büyümesini şart koşmaktadır. Çalışmalarımızda bu gelişimi dikkate alarak hareket etmeliyiz.

Mahalle halkı
direnişçi işçilere sahip çıktı

H. Merkezi: Esenyurt'ta halk Yurtiçi işçilerine yönelik saldırıyı protesto etti. **8 Nisan** günü biraraya gelen mahalle halkı işçilerin yanında olduklarını söyledi. Esenyurt Depo Kapalı Cadde'den başlattıkları yürüyüşü Yurtiçi Kar-

go Haramidere Aktarma Merkezi önünde sonlandıran halk, burada özel güvenlikle karşılandı. Kitle özel güvenlik barikatını geçerek "**Biz istersek her gün gireriz**" dedi.

Yurtiçi Kargo Bölge Müdürü işçilerin toplantı binasına saldırdıkları gerekçesiyle işçileri zorla karakola götürmek istemiş, mahalle halkı ise buna engel olmuştu.

"Sendikamla işe dönene kadar.."

Bursa: DHL Kargo'nun dağıtımının yapıldığı Amerikan Bertiş Tabak işyerinde çalışan işçilerin TÜMTİS'te örgütlenmesinden bu yana DHL patronunun baskıları da artarak devam ediyor. Öncü işçilerden **Ali Atıcı** "daralmaya gidiyoruz" bahanesiyle işten atıldı. Bu saldırıya karşı Atıcı, 16 Nisan tarihinden bu yana iş yeri önünde sendikayla birlikte direnişe başladı. 17 Nisan günü direniş yerinde işten atılan işçi ve sendika yöneticileri ile yaşanan gelişmeler hakkında söyleşi yaptık.

- Burada yaşananlardan ve direnişteki gelişmelerden bahsedebilir misiniz?

- Ali Atıcı: Bir yıla yakındır burada çalışıyordum. Sabah 7, akşam 5; asgari ücretle çalıştırılıyorduk. Hiçbir sosyal güvencemiz yoktu. Bu kötü koşullardan dolayı sendikalı olmaya karar verdik. Bunu duyan işyeri müdürleri genel merkeze bildirmişler. İstanbul'daki DHL genel müdürü de Hak-İş'e bağlı Öz Taş-İş Sendikası'nı noterle birlikte iş yerine getirip bizi zorla üye yapmaya çalıştı. Ben de bu sendikаны işçi yanlısı bir sendika olmadığını, patron yanlısı olduğunu söyleyerek, TÜMTİS için üye çalışması yaparken; müdürler "bu sendika sol sendikadır" diye bize baskı yaptılar. Ancak başarılı olamayınca beni işten çıkardılar. Bunun bedeli ne olursa olsun mücadelemi sürdürüleceğim. Seçtiğim sendikayla birlikte işe dönene kadar!

"Başarımızı birlikte kutlayacağız"

Bursa TÜMTİS Şube Sekreteri Metin Şahin: Öncelikle teşekkür ederiz. Her daim işçinin yanında olduğunuzu her platformda gösteriyorsunuz. Süreç öyle bir süreç ki insanlar köle koşullarında çalışmak zorunda kalıyorlar. Sendika örgütlemelerini işsizlikle, işten atma tehditleri

Demiryolu çalışanları grevde

İçinde BTS ve TUS'un olduğu **Demiryolu Çalışanları Platformu** hükümetin TCDD'nin özelleştirilmesini içeren yasa tasarının görüşülme üzere meclise gelmesini protesto etmek için 16 Nisan günü birçok ilde eş zamanlı eylem yaptı.

İZMİR

Grev nedeni ile tren seferlerinde aksamalar yaşanırken, Basmane Gar'da da basın açıklaması gerçekleştirdi. Bir gün boyunca hizmet üretmeyen çalışanlar Basmane Gar'da toplanarak gerçekleştirdikleri basın açıklamasını BTS İzmir Şube Başkanı **Bülent Çuhadar** okudu. Okunan basın metninde; "**Bu yasa tasarısı dünyada uygulanan neoliberal politikaların demiryollarımıza yansıtılmasıdır**" derken, çalışanlar ise gece 00.00'a kadar iş başı yapmadılar.

İSTANBUL

İstanbul'da emekçiler Haydarpaşa ve Sirkeci Gar'ında bir araya geldiler. Kamu-Sen'in başta platformun içinde olup ardından greve

ile yok etmeye çalışıyorlar. Ama biz de işçileri örgütlemek için çalışıyoruz. Zaten TÜMTİS olarak DLH'de ülke genelinde çalışmamız var. Bunu mutlaka başaracağız ve bu başarımızı da birlikte kutlayacağız.

Direniş çadırına diğer kargolarda çalışan TÜMTİS üyeleri ve işyerinin çevresindeki diğer işyerlerindeki işçiler de ziyarette bulunarak, dayanışma duygularını iletiyorlar.

Metal işçileri alanlarda!

Kartal: Birleşik Metal-İş Sendikası pek çok ilde başlattığı eylem programı kapsamında **18 Nisan** günü Kartal'de eylemdeydi. Kartal Ahmet Şimşek Koleji önünde biraraya gelen yüzlerce işçi, MESS'in dayatmacı, Türk-İş'in uzlaşmacı tavrını protesto etti. "**MESS dayatmalarına hayır**" pankartı arkasında toplanan direnişçi Bosch işçileri, ABB Kartal, ISUZU, Mert Çalışkan, Aygün işçileri imzalı pankartlarıyla katıldı.

Kolej önünden Kartal Meydanı'na doğru yürüyen işçilerin oldukça coşkulu olmaları eyleme miting havası verdi. Türküler, sloganlar eşliğinde gerçekleştirilen yürüyüş meydana son buldu. Burada Birleşik Metal-İş 1 No'lu Şube Başkanı **Kemal Coşkun** ve Genel Başkan **Adnan Serdaroğlu** birer konuşma yaparak MESS'in dayatmacı tavrına karşı alanlarda oldukları belirttiler. Konuşmalarda ayrıca 1 Mayıs'ta Taksim'in işçilerin elinden alınmak istendiğine, ancak işçileri canıyla dişleriyle, gaz bombası, cop yiyerek kazandığı o alanın işçilerden kimse-nin gücünün yetmeyeceğine vurgu yapıldı.

destek vermemesi ve üyelerinin çalışmaya devam etmesinden kaynaklı tren seferleri normal seyrinde devam etti. Demiryolu emekçileri "**Devlet güdümlü sendikaya hayır**" şeklinde sloganlar atarak Kamu-Sen'in tavrını protesto etti.

Emekçiler adına açıklama yapan BTS Eğitim Sekreteri **Mithat Ercan** ulaşımın ticarileştirilmesi ve taşeronla verilmesiyle kazaların artacağını belirterek "**Yasa tasarısı aynı zamanda ekmeğimize, işyerimize bir tehdittir. Bu tehditlere karşın biz demiryolcular dün olduğu gibi bugün de, yarın da işimize, iş yerlerimize sahip çıkacağız**" dedi.

Universal Galvaniz'de mücadele kazandı

H. Merkezi: Ankara-Ostim'deki Universal Galvaniz'de çalışan işçiler ücretlerinin düşürülmesi, çalışma koşu-

larının iyileştirilmemesi üzerine bir de ücretlerinin düşürülünce üç vardiya olarak iş bıraktı. İşçiler yaptıkları basın

açıklaması ile mesai ücretlerinin fazla olduğu gerekçe gösterilerek yüzde 25 düşürülmesi ve Pazar günü tatilinin kaldırılmasına tepki gösterdi. Açıklamanın ardından patron işçilerle görüş-

şerek uygulamanın sadece bir aylık olduğunu söyledi. Daha sonra işçilerin eylemlerinde kararlı olduğunu görünce uygulamaya son verildiğini söyledi.

Şeker değil, zehir yasa tasarısı

NBŞ üretimini ve kullanımını yasakladı. TC devletinde ise "doğal meyve şekeri", "fazla tüketirsen her şey zarar" zihniyeti hâkim. Türkiye'de gıda maddelerinde % 80'lere varan kul-

aksine gıda ve şeker tekellerinin daha fazla zehir ve zehirli gıda üretmeleri devlet garantisine alınacak. Yok bir değeri ne insanın ne de insanlığın, varsa yoksa kâr. İşte tek dert bu.

Şeker Yasa Tasarısı'nda dikkat çeken ikinci konuda da aymazlık devam ediyor. Tasarıya göre Şeker Kurumu ve Şeker Kurulu tasfiye ediliyor. Yerine **Şeker Piyasasını Denetleme ve Düzenleme Kurulu** kuruluyor. Bu kurula üye olacak çiftçi temsilcisini seçme yetkisi de Tarım Bakanlığı'na veriliyor. Lafı dolandırmanın ya da ayrıca izahat yapmanın gereği yok. Açıkta tasarıyla Türkiye'de şeker üretimi ve ticareti tamamıyla şeker tekellerinin denetimine bırakılıyor. Asıl üretici olan ve geçimini şeker pancarı üretiminden sağlayan küçük köylülerin üretimden tasfiye edilmesinin yasal zemini hazırlanıyor. Piyasa koşullarında, büyük sermaye tarafından üretim dışına sürülen küçük üreticilere, bir de devlet tarafından darbe vurulacak. Şeker üretimi, tekellerin pazar ihtiyacına ve azami kâr hırsına tabi olurken, şeker üretiminde dünya dördüncüsü olan TC devleti kendi tüketimini karşılamak için net ithalatçı konumuna düşecek. Peki niçin? Şeker ve gıda tekellerinin azami kârı için.

Şeker Yasa Tasarısı'nın meclisten geçmesi ya da geçmemesi bir şeyi değiştirmiyor. Değil NBŞ'nin % 15'e çıkarılması, % 10 kota sınırı dahi insan sağlığına zararlıdır. Üretimi ve gıda maddelerinde kullanımı yasaklanmalıdır. Fakat TC devleti, halkın sağlığını, insanca yaşamını değil, şeker ve gıda tekelleri azami kârını düşünüyor. Halka değil emperyalist tekellere hizmet ediyor. Şeker değil, zehir üretimine izin veriyor.

Devlet üzerine düşen görevi yapıyor. Biz de yapalım: zehir yemeyelim, örgütlü mücadeleyi her alanda yayalım, güçlendirelim!

SGBP "THY işçisi yalnız değildir"

İstanbul: 323 gündür direnişte olan THY işçilerinin Atatürk Havalimanı'ndaki eylemi devam ediyor. Bu süreçte THY 24. dönem TİS görüşmeleri gerçekleştirildi. Gerçekleşen TİS görüşmesinde THY yönetimi uzlaşmaz bir tavır takınarak süreçteki saldırıları devam ettireceğini alenen açıklamıştır.

TİS görüşmelerinden 60 günlük görüşme süresi 7. gününde THY yönetimi tarafından kesildi. TİS'in uyuşmazlık ile sonuçlanması üzerine Hava-İş Sendikası 14 bine yakın üyesi ile grev kararı aldı.

Hava-İş Sendikası'nın grev kararı alması üzerine 16 Nisan günü **Sendikal Güç Birliği Platformu** tarafından bir destek eylemi gerçekleştirildi. Atatürk Havalimanı Express Kapısı önünde bir araya gelen platform, Dış Hatlar Geliş Kapısına kadar bir yürüyüş gerçekleştirdi.

Direnisteki THY işçileri, Hey Tekstil işçileri, DHL işçileri, Tek Gıda-İş Sendikasına üye işçiler, Kuzu Deri işçileri, İSMACO işçileri eyleme gür sloganları ile katılırken, **DDSB** ve **Yeni Demokrat Kadın**'ın da aralarında bulunduğu kurumlar flama ve sloganları ile eylemde yerini aldı. Konuşmaların ardından işçiler türküler eşliğinde halay çekerek eylemi sonlandırdı.

Meclise yeni bir tasarı sunuldu: **Şeker Yasa Tasarısı**. Ne görsel ne de yazılı basında yer aldı. Sessiz sedasız bir şekilde geldi meclisin gündemine. Tasarı Nişasta Bazlı Şeker (NBŞ) üretimini düzenlemeyi hedefliyor. Fakat kamuoyunda NBŞ üretimine dair tepkiler var. Bu nedenle tasarı, hazır gündem "barış", "çözüm" sürecine, silahların bırakılıp bırakılmayacağına kilitlenmişken, kamuoyunun tepkisini çekmeden meclise sunuldu. TC devletinin klasik bir Osmanlı oyunu. Birileri "devlet elden gidiyor", "vatan bölünüyor" naraları atarken, daha fazla zehir üretmek için Şeker Yasası çıkarılacak.

Tasarıda dikkat çeken önemli iki nokta var: 1) NBŞ üretim kotasının % 10'dan % 15'e çıkarılması, 2) Şeker üretimi ve ticaretinde şeker tekellerinin hakimiyetini anayasal güvence altına almak. Birincisinden başlayalım:

NBŞ nedir ve neden kota % 15'e çıkarılıyor?

Bağımsız bilim insanlarına göre mısırdan elde edilen NBŞ yüksek miktarda fruktoz içeren, tokluk hissi uyandırmayan, daha çok yediren ve içiren, doğal tatlandırıcı (şeker pancarı ve kamış) olmayan yapay tatlandırıcıdır. NBŞ yaygın olarak mısır şurubu adıyla biliniyor. Şekerleme (lokum gibi) şekerli madde, her türlü unlu mamul (bisküviler de dâhil), baklava, helva, dondurma, alkollü ve gazlı içecekler (kola, meyve suyu, gazoz) ve sakız üretiminde en çok kullanılan şeker türü aynı zamanda.

NBŞ'ler kanserden kalp hastalıklarına, karaciğer yetmezliğine kadar birçok kronik hastalığa ve obeziteye neden oluyor. İnsan sağlığına zararlı olduğu için Fransa, Hollanda ve İngiltere

lanım oranı azmış gibi, bir de üretim kotası % 15'e çıkarılıyor.

Avrupa'da 25 ülkede kişi başına üretim 1 kg iken, birçok noktada AB'yi örnek aldığı iddia eden Türk devleti insan sağlığına zararlı olan NBŞ'yi kişi başına 5 kg üretiyor. Türk Şeker Kurumu'nun verilerine göre 2002-2003 dönemi 394 bin ton olan NBŞ üretimi 2009-2010 döneminde 515 bin tona yükselmiş durumda. Buna karşın oldukça doğal, insan sağlığına yararlı olan şeker pancarı üretimi son 8 yılda 2.2 milyon ton azaldı.

Varsa yoksa kâr!

TC devletini NBŞ üretimi hevesine sokan kuşkusuz ki şeker tekellerinin azami kâr hırsıdır. Şeker pancarından elde edilen şekere oranla, NBŞ üretimi ton başına 250-300 dolar daha ucuza geliyor, maliyet düşüyor. Ayrıca NBŞ üretiminden elde edilen kâr oranı % 410'dan % 710'a kadar çıkıyor.

Türkiye'de NBŞ üreten 5 tesis var. **1) Cargill;** üretim kapasitesi 400 bin ton, **2) Amylum;** üretim kapasitesi 250 bin ton, **3) Ülker-Cargill;** üretim kapasitesi 110 bin ton, **4) Tat Nişasta;** üretim kapasitesi 70 bin ton, **5) Sunar Nişasta;** üretim kapasitesi 53 bin ton. NBŞ kotasının % 15'e çıkarılmasını isteyen, bu, şeker tekelleridir. Daha fazla zehir üretmek için ekonomik ve siyasi güçlerini kullanıyorlar. Şeker tekellerinin yanı sıra, gıda piyasasına hakim olan gıda tekellerini de anmak gerekir. Coca-Cola, Pepsi-Cola, Cola-Turka ve Ülker Grubu hemen hemen tüm ürünlerinde, maliyeti düşürdüğü, kârını artırdığı için NBŞ kullanıyor. Tasarı ile NBŞ kotası % 15'e çıkarıldığında insan sağlığı için yararlı bir adım olmayacak,

Koç direnişi kazanımla sonuçlandı

H. Merkezi: İstanbul-Sarıyer'de bulunan Koç Üniversitesi'nde işten çıkarılmak istenen yüzlerce taşeron işçinin günler süren direnişinde Rektörlükle var olan anlaşmazlıkların giderilmesinin ardından 161 işçi işe geri döndü.

Konu ile ilgili bir açıklama yapan işçiler "Yirmi iki talebimizden on sekizini söke söke aldık. Direnişimiz

sonucunda, bir hafta boyunca okul idaresinin imkânsız dediği şey gerçekleşti, tüm çalışanlar işlerine geri dönüş hakkına kavuştu. Sadece direnen değil işten çıkarılan 161 çalışanın da işe geri dönüşü kabul edildi. Kısacası tek bir işçi kardeşimizi bile dışarıda bırakmadık. Dahası, son bir yıl içinde işten çıkarılan on kardeşimize de işe alımda öncelik

tanıyacaklar. Böylelikle son bir yıl içinde işten atılan arkadaşlarımızdan özür diledik. Onlar işten çıkarılırken onların yanında olmamız gerekirdi. Şimdiki direnişi o zaman başlatmak gerekirdi" diyerek, 7 günlük direnişin kazandırdığı deneyimi ve zaferi anlattılar.

"Direnişimiz gelecekte taşeron devri sırasında işsiz kalma tehdidini ortadan kaldırdı. İleride sözleşme imzalayacak taşeron şirketlerin eski

işçileri çalıştırması garanti altına alındı" diyen işçiler "Direnişimiz sonunda, okul idaresi ve işverenden bağımsız bir Taşeron İzleme Kurulu oluşturulması kararı alındı. Böylelikle işçiler olarak şikâyet ve taleplerimizi iletebileceğimiz bir kanala kavuştuk. Sorunlarımızı tartışabileceğimiz bu zemin taşeron sistemine karşı mücadelede önemli bir adımdır" diyerek önem verdikleri maddelerden birinin kabul edildiğinin altını çizdiler.

DİSK'in Olağanüstü Genel Kurulu: Yeniden kuruluş ama nasıl?

DİSK'in Olağanüstü Genel Kurulu 6 Nisan günü gerçekleştirildi. Aralık ayında Genel Sekreterin, Mart ayında da Genel Başkanın istifası sebebiyle karar altına alınan Olağanüstü Genel Kurulun esas amacı Genel Başkan ve Genel Sekreterin seçilmesiydi. Seçim sonuçlarına göre kurul öncesindeki "mutabakatın" belirlediği Genel Başkan adayı Genel-İş Sendikası'ndan Kani Beko ikinci turda (!) seçilebildi ve sürpriz şekilde "mutabakatın" dışladığı Genel Sekreter adayı Dev Sağlık-İş'ten Arzu Çerkezoğlu rakibi Birleşik Metal-İş'ten Adnan Serdaroğlu'nu geçerek genel sekreter oldu.

Belirtmek isteriz ki, DDSB açısından DİSK'e dair bir yanılsama yoktur. DİSK'in "devrimci"lik, "bağımsız"lık gibi misyonlara sahip olmadığı açıktır. DİSK'te, Türk-İş ve Hak-İş'e nazaran biçimsel demokratik özellikler işleme-sine karşın biçimsel demokraside dahi her türlü oyunun dönmesi mümkündür ve kapalı kapılar arkasında, kitleden kopuk, koltuk paylaşımına dayalı pazarlıklar ve şantajlar yaşanmaktadır.

Görünen Köy Kılavuz İstemez

DİSK'in sorunu kamuoyuna yansıyan kişisel anlaşmazlıklardan ve farklı sendikal çizgilerden öte yapısal bir sorundur. Bizzat kendi varlığını hedefleyen yeni sendikalar yasasına karşı bir duruş sergileyememekte, gelişen kendiliğinden işçi hareketi için bir umut olamamakta, mevcut üyelerinin temel ekonomik çıkarlarını korumakta zorlanmakta, geçmişte DİSK'i büyüten ücret sendikacılığını dahi yapamamaktadır. Çalışma rejimini işçiler için çok daha kötü şartlara götüren yeni saldırı paketlerine karşı da etkili bir çıkış sergileyememektedir.

Bu temel gerçeklik içinde aidat ödeyebilen güçlü sendikalarının haki-miyetinde yapısal sorunlarına cevap verememektedir. Kadrolu kamu işçilerine dayanan ve CHP'li ve BDP'li belediyelerde örgütlü olan Genel-İş Sendikası ortalama bir sendika olarak sürece cevap verememektedir. MHP'lilerin yönetiminde olduğu ve faşist bir disiplin anlayışıyla DİSK'e bağlı diğer sendikalardan ayrılan Lastik-İş, 7 bin üyesi ve 60 delegesi ile bu olağanüstü genel kurulda açıkça görüldüğü gibi yönetimde söz sahibidir. 10 bini aşkın üyesi olmasına karşın işçiden aidat alamadığı için DİSK'e aidat ödeyemeyen Dev Sağlık-İş 2 delegeyle, 10 bin üyesi olmasına karşın daha az üye karşılığı aidat ödeyen Tekstil 22 delege ile temsil edildiği için de delegelik sisteminde genel bir adaletsizlik vardır.

Mevcut duruma sebep olan ve bu durumdan beslenen, politik bir vizyonu ve çizgisi olmayan, yeteneksiz yöneticiler aidat ve delege gücüne da-

yanarak kendi aralarında koltuk pazarlığına dayalı, içine şantajın da dahil olduğu, zoraki mutabakatlar sağlayarak ortak listeler hazırlamakta ancak hem önceki olağan genel kurulda hem de olağanüstü kurulda olduğu üzere tüm bu çabalar orta yere saçılmaktadır. Bu olağanüstü kurulda da bu gerçeklik dikkate alınmadığı için Cuma akşamı oluşan mutabakat sabah bozulmuş ve Cumartesi günü gerçekleşen kurulda hiçbir hesap tutmamış, yeni seçilen yönetimin daha ilk dakikasında Sosyal İş örneğinde olduğu gibi istifa haberleri açığa çıkmıştır. Kimse DİSK'in bu son kurulundan sonra göstermelik ve biçimsel bir birlik görüntüsü alamamış, umut çıkaramamıştır.

DİSK'i yeniden kurmak ama hangi yönde?

Genel kurulda herkes DİSK'i yeniden kurmaktan ve "eski" günlerine döndürmekten bahsetti. DİSK'i yeniden kurmanın arka planı bellidir. DİSK tarihinin en güçsüz döneminde-dir. Politik etkisi zayıftır. Baraj altında kalarak mevcut etkisini de kaybetmekle karşı karşıyadır. O halde DİSK'i yeniden kurmak hayatını sürdürmesi için şarttır.

Ancak bu konuda anlaşmak yetmeyecektir. Asıl soru şudur: Nasıl bir DİSK, nasıl bir kuruluş? Açık ki Genel-İş yönetimiyle Dev Sağlık-İş'in, BMİS ile Lastik-İş'in kafalarındaki yeni DİSK oldukça farklıdır. O halde verilen mesajlara biraz daha dikkatle bakmakta fayda vardır. Genel kurulda, ilk sözü alan Kani Beko, AKP hükümetini tek adam diktatörlülüğü kurmakla eleştirmiş, CHP çizgisinde bir tutum sergilemiştir. Ancak Genel-İş'te, BDP'nin de güçlü olması ve akil insanlarda Genel-İş Bölge Başkanının da olması üzerine Kürt sorununda kalıcı barışa dair genel değerlendirmelerde bulunmuştur.

Son gün "mutabakatta" yer almadığı için başkanlığa aday olan Nakliyat-İş Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu da emperyalizme yönelik vurguları altında şovenist, Kemalist mesajları dile getirdi. Ucuz ve çığ eleştirilerle Serdaroğlu'nu hedefledi ve kendi mücadele yaşamını anlatarak oy istedi. Ardından genel sekreter adayları söz aldı.

Arzu Çerkezoğlu, ülkemizde işçi sınıfı bu kadar önemli sorunlar yaşarken DİSK'in de temsiliyet sorunu yaşadığını, görevlerini yerine getiremediğini belirtti. Çerkezoğlu ayrıca 27 Nisan'da Sheraton Otel'de bakanlık tarafından düzenlenecek olan ve Bakanın bizzat katılacağı "İşten Çıkarma Stratejileri Eğitimi" başlıklı toplantıyı protesto etme çağrısında bulundu.

Ardından söz alan Adnan Serdaroğlu da kendisine yönelik eleştirilere dair kendilerinin rüşvetlerini ispat eden

sendikacılar olduğunu belirtti, herkesin siyasal düşüncesinin olduğunu ama kimsenin kimseye bu sebeple baskı kuramayacağını dile getirdi. Serdaroğlu DİSK'in işyeri temsilcilerinin diğer konfederasyonlardaki birçok sendika başkanından daha değerli olduğunu, hiçbir sendika ayrımı yapmadıklarını belirtti. Genel-İş arayıp ortak çalışmak istediklerini belirtince kabul ettiklerini, her türlü görevi kabul edeceklerini, hizmet etmek istediklerini açıkladı. Adaylıklarının bir ihtiras sonucu olmadığını, neo-liberal politikalara ve sendikalara yönelik baskılara karşı DİSK'in birliği için aday olduklarını belirtti.

Sonuç

DİSK şu an içinden geçtiği en güçsüz anında dahi 80 bini aşkın aidatlı üyesi ile, bağlı sendikaları ve ülke geneline yayılmış örgütlenmeleri ile önemli bir işçi konfederasyonudur. Birçok sendikası tabeladan ibaret olsa da ciddi mücadeleler veren, örgütlenme çabası içinde olan önemli işkollarında sendikaları vardır.

Gidişatın iyi olmadığına ve yeni bir sendikal harekete gerek olduğuna dair konfederasyon düzeyinde tek tartışma yürüten DİSK'tir. Bu nedenle hem DİSK'in hem de SGBP'nin bürokratik, sistem içi yapısını göz önüne alarak, milyonları örgütlenme perspektifiyle sınıf çalışmalarına yoğunlaşmalı ve sürecin sınıf lehine örülmesi için en temel eksik olan devrimci önderliği oluşturmak için çaba göstermeliyiz. Bu, günün görevi olarak karşımızda durmaktadır.

(Bir DDSB'li)

Genel kurulda herkes DİSK'i yeniden kurmaktan ve "eski" günlerine döndürmekten bahsetti. DİSK'i yeniden kurmanın arka planı bellidir. DİSK tarihinin en güçsüz döneminde-dir. Politik etkisi zayıftır. Baraj altında kalarak mevcut etkisini de kaybetmekle karşı karşıyadır. O halde DİSK'i yeniden kurmak hayatını sürdürmesi için şarttır.

DİSK şu an içinden geçtiği en güçsüz anında dahi 80 bini aşkın aidatlı üyesi ile, bağlı sendikaları ve ülke geneline yayılmış örgütlenmeleri ile önemli bir işçi konfederasyonudur. Birçok sendikası tabeladan ibaret olsa da ciddi mücadeleler veren, örgütlenme çabası içinde olan önemli işkollarında sendikaları vardır.

İzol'un cenazesi toprağa verildi

Murat İzol'un cenazesi 8 Nisan günü Diyarbakır Devlet Hastanesi'nde yapılan otopsinin ardından ailesi tarafından teslim alındı. İzol'un cenazesi oluşturulan konvoyla doğduğu köy olan Eğil ilçesine bağlı Entirt (Kaya) Köyü'ne götürü-

rülürken birçok aracın oluşturduğu konvoy zırhlı araçlar tarafından takip edildi. İntihar ettiği iddia edilen daha sonra kovalamaca sırasında nehre atıldığı söylenen İzol'un başındaki mermi izleri dikkat çekiyordu.

Yüzlerce kişi tarafından cenazesi taşınan İzol, telefon ve fener ışıklarıyla toprağa verildi. Cenazede konuşma yapan BDP Amed İl Eşbaşkanı Yardımcısı **Eşref Muhammedoğlu** "Yaşanan bu olay karşısında Diyarbakır emniyet müdürü ve valisi derhal istifa etmelidir" dedi.

"Murat İzol'un katili devlettir"

H. Merkezi: 27 Mart günü polisten kaçarken kendini Dicle Nehri'ne attığı açıklanan Murat İzol isimli Kürt gencinin cenazesi 8 Nisan günü bulundu. Konu ile ilgili bir açıklama yapan **Partizan**, "Türk devletinin Kürt halkına, gençliğine yönelik saldırı ve katliamları aralıksız bir biçimde devam ediyor" dedi.

"Cenazenin bulunmasıyla birlikte; dostları, arkadaşları ve kamuoyunun İzol'un akıbetine dair sorularını bugüne kadar yanıtız bırakarak, derin bir sessizliğe gömülerek kendini nehre attığı açıklamaları yapan devletin cinayetle ilgili rolü de açığa çıkmış oldu. Zira kendini nehre attığı öne sürülen İzol'un kafasında bir kurşun mermisinin izi vardı" diyen Partizan " Hesaplaşma değil helalleşme zamanı", "Çözüm süreci" adı altında barış mesajlarının verildiği bugünlerde Murat İzol'un katledilmesi AKP hükümetinin, devletin ikiyüzlülüğünü de açıkça göstermektedir" şeklinde devam eden açıklamada "Roboski raporu ve Murat İzol'un katledilmesi örneğinde açığa çıkan gerçek, devletin Kürt Ulusal Sorunundaki katliam, ret ve inkar yaklaşımının değişmediği, aksine bunun sinsî bir biçimde hem de sorunu kabul edip çözüyor gibi yapılarak sürdürüldüğüdür" deniliyor.

Devletin son süreçteki politikalarına dikkat çeken Partizan, "Türk hakim sınıflarına karşı bugüne kadar onurlu bir mücadele veren, vermeye devam eden Kürt halk gençliği devlet gerçekliğini yaşayarak öğrenmiştir. Kürt ulusunun, imha, inkar ve asimilasyona karşı bugüne taşıdığı direniş kuşku yok ki bundan sonra da sürecektir" diyerek açıklamasını sonlandırıyor.

Bir devlet gerçekliği...

Dicle Üniversitesi,

Söz konusu egemenlerin, devletin kendini kurtarması, aklamaları ise faşist diktatörlüğün kurumları arasında muazzam bir işbirliği örneği sergilenmektedir. Nitekim bunun bugünlerde çokça örneğini görmekteyiz.

10 Nisan'dan buna yana en "sıcak" örnek Dicle Üniversitesi'nde yaşanmakta. Dicle'de gerici-faşist Hizbullah'ın yurtsever öğrencilere saldırmasının ardından "iyi" bir işbirliği sergilendi.

Hizbullah, polis gözetiminde yurtsever öğrencilere satırlarla saldırdı.

Sonrasında da polis gaz bombası ve coplarla yurtsever öğrencilere saldırdı, onlarca öğrenci gözaltına alındı, tutuklandı, pek çok öğrenci yalandı.

Vali, polisin büyük bir marifet gösterdiği değerlendirmesinde bulundu. Diyarbakır Valisi Mustafa Toprak; "Söz konusu olaydan sonra güvenlik güçlerimizce yapılan yerinde müdahaleler sayesinde olaylar daha fazla büyümeden

önlenmiştir" açıklaması polisin karakterini ve günlerdir gösterilen direniş yok sayan, örten bir çabanın bir ürünü olabilir ancak. Yani bir vali-polis işbirliği sahnede idi.

Dicle'deki direniş selamlayan İstanbul Üniversitesi'ndeki öğrenciler de yine polis terörüne maruz kaldı.

Saldırıyı ve polisin tutumunu protesto etmek isteyen öğrencilere polis saldırdı, yine birçok öğrenci yaralandı.

15 Nisan'da İstanbul Üniversitesi'nde, faşistler ellerinde sopalar ve tekbir sesleriyle devrimci, ilerici, yurtsever öğrencilere saldırdı. Polis saldıranları değil yurtsever öğrencileri, faşistleri "tahrik" ettikleri için yaka paça gözaltına aldı.

Dediğimiz gibi tüm bunlar henüz "sıcak" örneklerken hafızalarımızda tazeliğini koruyan pek çok katliam var. Çokça uzağa gitmeden Amed'de 27 Mart'ta katledilen **Murat İzol** var. 19 yaşındaki Kürt genci

Murat, polisin silahla saldırması üzerine kaçarken Dicle Nehri'nin derinliklerinde boğularak yaşamını yitirdi. Katliamdan sorumlu olanlar hakkında "göstermelik" de olsa herhangi bir soruşturma açılmış değil.

Bu "inanılmaz" işbirliği çerçevesinde devletin yaptığı katliamın göstermelik davalarında "dişe dokunur" bir gelişme izlenmemektedir. Hatta birlik ve beraberliklerini pekiştiren bir seyir var diyebiliriz.

30 Ağustos 2012'de Ankara Keçiören'de "dur ihtarına uymadığı" iddiasıyla polis tarafından 3 kurşunla katledilen **Cem Aygün** için de benzer bir durum geçerlidir. Polis "ayağı kaymış, eli tetiğe gelerek silahı ateş almıştır" açıklamasıyla tutuksuz "yargılanmaktadır". Olaya tepki gösteren aileye ise polis gaz bombası ile saldırıp gözaltına alınmıştır. Ayrıca polisin tutuklanma talebi de reddedildi. Tam bir savcı-polis işbirliği örneği.

28 Eylül 2009'da Lice'de devletin havan toplarıyla vücudu paramparça olan minik **Ceylan**'ın 4 Nisan'da görülen davasında ise takip-sizlik kararı verildi. Savcıyı güvenlik gerekçesiyle Ceylan'ın parçalandığı yere götürmeyen jandarma hakkındaki dava ise takipsizlikle sonuçlandı. Ve bilindiği gibi işbirliğinin ödüllendirilmeye kadar evrilmiş başka bir örnek de **Roboski**...

28 Aralık 2011'de Roboski'de devletin F-16'larla yaptığı katliamda 34 Kürt genci katledildi. TSK tarafından katliamın başında bulunan Orgeneral Mehmet Erten'e "devlet üstün hizmet madalyası" bile verildi. Tüm bu örnekler faşist devletin çarklarına uygun, ancak her geçen gün "demokratikleşiyoruz" propagandasının ikiyüzlülüğünü su yüzüne çıkaran bir artışla deva ediyor. Bu örneklerde ve daha onlarcasında tek tek polis, jandarma, vali, savcı, komutan değildir söz konusu edilen. Faşist devlet ve onun uzuvları, birimleridir işleyen ve daha doğal bir şey yoktur aslında.

Devletin ve dışlılarının birbiriyle uyumlu çalışmasıdır gördüğümüz.

Ve tek tek bu parçalar yok edilerek ya da bir parça ile mücadele edilerek ne Kürt halkı ne de emekçiler üzerindeki zulüm ve katliam bitecektir. Nihai kurtuluş bu mekânın, devlet aygıtının yıkılışı, parçalanışıyla olacaktır.

(Bir ÖG okuru)

Murat İzol,

Cem Aygün...

["Hesaplaşma değil helalleşme zamanı', 'Çözüm süreci' adı altında barış mesajlarının verildiği bugünlerde Murat İzol'un katledilmesi AKP hükümetinin, devletin ikiyüzlülüğünü de açıkça göstermektedir"]

Toplu mezar açılmayı bekliyor

H. Merkezi: Özelikle '90'lı yılların ardından toplu mezar ülkesine dönen bölgede, yüzlerce mezar devletin kirli yüzünü ortaya seriyor. İlk olarak 1989 yılından Sêrt'e bağlı **Newala Qesaba** (Kasaplar Deresi) bölgesinde aralarında PKK'nin öncü kadrolarından **Mahsum Korkmaz**'ın (Agit) da bulunduğu 98 kişiye ait olduğu iddia edilen toplu mezarın ortaya çıkmasıyla bölgede yaşanan vahşetin boyutu gözler önüne serilmeye başlandı. Şu ana kadar var olduğu iddia edilen 253 toplu mezardan sadece 29'u açılırken, söz konusu mezarlarda 3 bin 243 kişinin bulunduğu belirtiliyor.

Açılan mezarların hiçbirinin toplu mezarlarla ilgili uluslararası bir sözleşme olan **Minnesota Protokolü** ön görülerek açılmamasından dolayı, burada bulunanların ne şekilde öldürüldüğü yönünde somut bir bilgi elde edilemediği gibi kimlik tespiti sırasında ciddi sıkıntılar yaşanıyor.

Toplu mezarların en çok bulunduğu illerin başında 35 toplu mezarla **Sêrt** gelirken, bunu 33 ile **Colemerg** (Hakkâri) ve 32 ile **Bedlîs** (Bitlis) takip ediyor. Şu ana kadar sadece 6 mezarın açıldığı Amed'de ise 270 kişinin bulunduğu iddia edilen 25 toplu mezar açılmayı bekliyor.

Dersimliler 28 Nisan'da Ovacık'a gidiyor

Dersim Ovacık'ın **Biçin, Cevzlidere, Kızıl Veran** ve civar köylerinde başlayan maden arama ve sondajlama faaliyetleri son hızla devam ediyor. Geçtiğimiz günlerde Hanuşağı, Cevzlidere, Topuzlu gibi köylere gelen şirket yöneticileri çalışacak personel talebinde bulunmuş ve bundan da anlaşılacağı üzere tesis kurma/işletme aşamasına gelinmiştir.

Dersim'in büyük bir bölümü AKP hükümeti tarafından çıkarılan yasalarla ulus-

lararası maden firması olan Rio-Tinto ve yerli uzantılarına/işbirlikçilerine bırakılmıştır. Rio-Tinto şirketine karşı hiçbir olumlu beyanat veya his taşınamaz. Çünkü afyon ve eroin satışı ile para kazanan, ILO (Uluslararası Çalışma Örgütü) sözleşmesine uymayan, çocuk işçi çalıştıran, ırkçı-faşizan hükümetlere verdiği destek ile savaşları körükleyen ve çevreye verdiği felaketlerle anılan bir firmadır.

Tüm bunlara karşı çıkmak için 28 Ni-

HİZBULLAH'IN YENİ SÜRECİ

90'lı yıllarda; PKK'nin hem Kürdistan şehirlerinde hem de kırlarında kitleselleştiği, güçlendiği dönemlerde devletin bu "gücü" durdurmak, "tehlikeyi" sonlandırmak adına yaptığı dine dokunan vahşet örgütlerindendi **Hizbullah**...

Özellikle Amed ve çevresi, aslında bütün Kürdistan'da yüzlerce Kürdün (faili meçhul diye tabir edilen!) katline ferman oldu, Hizbullah tekbirleri... Domuz bağlarından sokak ortası infazlarına; insan kaçırılmalardan halka korku salmaya, en insanlık dışı yöntemlerle Türkiye Kürdistanı'na saldırdı Hizbullah! Hamidiye Alaylarından korucularınkine, korucularınkinden de Hizbullah'inkine; yani devletin Kürdü olanların Allah, peygamber aşkına/devletin selameti adına sıkılan kurşunu, türlü işkenceleri, oluk oluk kan aktırmalarıydı yapılanlar...

Bir araçtı Hizbullah, onlar için iyi bir araçtı. Kullanacağı kadar kullanılmış, yapacağı yapmış, alacağını almıştı. Baş da edememişti Kürt halkıyla. Misyonunu oynaması ve yeni kullanılanların çıkması bir daha misyon yüklenmeyeceği anlamına gelmiyordu tabi. Söz konusu devletin bekasıydı ve her şey ama her şey mübahı!

Hizbullah'ın "açık alana" inmesi?

Geçmiş dönemde yapılan operasyonlarla

hapisanelere konmuş olan Hizbullahçılar, hatırlarsınız ki geçtiğimiz genel seçim öncesi bırakılmış ve ortadan kaybolmayı ustaca "başarmışlardı." Belli bir süredir T. Kürdistanı'nda **Mustazaf-Der** ve **İhya-Der** adıyla iki dernek Hizbullah'ın açık alanda faaliyetini yürütüyor, örgütleniyor. Ki yine hatırlarsınız ki, bu örgütlenmenin meyvesini, **Evindarén Péxember Platformu (Peygamber Sevdalıları Platformu)** adıyla Amed İstasyon Meydanı'nda Peygamber için düzenledikleri mevlitte almışlardı. 100 bin insan katılmıştı... Amed AKP milletvekili Abdurrahman Kurt '90'larda "gizli" faaliyet yürüten ama şimdi açık alanı göğsünü gere gere kullanabilen Hizbullahçı dernekler için şunları söylemişti;

"Bölgenin hassasiyetlerini iyi okumak gerek. Burada İslami hassasiyetler son derece yüksek, İslam'a dayanan geniş bir siyasi taban var. Demokratik süreç geliştikçe, bu kesimler de kendilerini herkes gibi sivil toplum örgütleri çerçevesinde ifade etmeye başladı. Bundan önce ise bu bölgede yeraltı örgütlenmeleri dışında kimseye hayat hakkı tanınmıyordu. Me-sele aslında bundan ibaret."

Biraz incelendiğinde söz konusu derneklerin AKP'nin Türkiye Kürdistanı'nda örgütlenmesinde, etkisinin artmasında Hizbullah'ın gücünün, örgütlenişinin nasıl

san Pazar günü Ovacık'ta buluşalım. **Siyanüre Karşı Dersim Platformu Girişimi**

paralel bir bütünlükte olduğu anlaşılabilir. Ayrıca dernek faaliyeti yürüten Hizbullah, yakın zamanda da **HÜDA-PAR** adıyla bir yasal parti kurdu. Yani seçimleri hedefleyen bir misyona evriltildi. Tabii "barış", "demokratikleşme" diye tabir edilen süreçten bağımsız olmayan gelişmeler olarak nitelendirmek yanlış olmaz. Egemenlerin demokratikleşme adı altında neyi hedefledikleri, neleri rahatlatcakları gayet net görünüyor.

Hizbullahçılar: "Kahrolsun PEKEKE"

Son olarak da Hizbullahçı gençler, Dicle Üniversitesi'nde Kutlu Doğum Haftası'nı anma adı altında ve üniversite dışından insanların da katarak bir etkinlik yapmak istediler. Devrimci, yurtsever öğrencilerin engellemesiyle Hizbullahçılar saldırıya geçtiler.

Hizbullahçıların en çok attığı sloganlardan birisinin "**Kahrolsun PEKEKE**" olması dikkat çekici bir ayrıntı olurken, telsizleri ve çelik yelekleriyle ellerine sopa alarak Hizbullahçılar arasında öğrencilere saldıran TC polislerinin de olması bir diğer organik bağın ayrıntısıydı. Günlerce süren olaylar İstanbul Üniversitesi'ne de yüzü kapalı şekilde, yine öğrencilere "**Yaşasın Şeriat**" sloganlarıyla saldıran Hizbullahçılar eliyle sıçramış oldu.

Hizbullah'ın ve nice kontrgerilla örgütlenmesinin devletin ihtiyaçlarına göre var olması, ses çıkarması hatta yok olması olasıdır. İhtiyaca göre şekillenmesini iyi bilen bu katiller sürüsü, seslerini çıkarmaları istenince böyle birçok yerde, hiç de az olmadıklarını göstermektedirler. Hem örgütlenmelerini, güçlendiklerini göstermekte hem de geleceğe dair mesaj vermektedirler.

Nusaybin esnafı kepenk kapatıyor

Amed: Suriye Kürdistanı'nda halka uygulanan siyasi ve ekonomik ambargo sonucu sınır ticaretinin durduğu Merdîn Nusaybin'de esnaf kepenk kapattı.

Nusaybin Esnaf ve Sanatkarlar Odası Başkanı **Abdulğani Bilge** kapıların tekrardan açılması için gereken sorumluluğu alacaklarını

belirterek, "*İki tarafa çağırımız, halkların ekmek kapılarını açın*" dedi. Nusaybin'de uzun süredir esnaf olduğunu belirten **Abdulhakim Akın** "*Eskiden kapı açıktı. İyi kötü bir para kazanıyorduk. Boyacıdan tutun arabacısına kadar iyi-kötü kazanıyordu. Ama şu anda esnaf çok kötü durumda. Esnaf vergisini zor*

ödeyecek bir halde. Kazancı yok. Artık bu soruna bir çözüm bulunmasını istiyoruz" dedi. Bir diğer esnaf **Abduselam Akdoğan** ise "*Şimdi halk evine ekmek götürmeyecek durumdadır. Artık kapımızın açılmasını istiyoruz*" diye konuştu.

Nusaybin sınır kapısının ticaret açısından önemli yerde durduğu belirten esnaf **Mübarek Yaz** ise,

"Burası üç fabrikanın istihdam edeceği kadar insanı geçindirmiyordu. Eskiden İstanbul'dan bile bu pasaja alışveriş yapmak için gelenler vardı. Ama şimdi hiç alışveriş olmuyor. Tüm komşularımız kapatıp geçim sıkıntısından kaçtı. Eskiden buralarda lokanta, çay ocağı vardı. Onlar da kimse kalmadığı için kapatıp gittiler" dedi.

DEVLET AKİLLERİ...

“Akil İnsanlar” devletin Kürt Ulusal Hareketi’ne dair gayesinin süslenmiş bir biçimde topluma taşınmasını ifade ediyor. Yani diyebiliriz ki devlet fiziki temelde **kitle faaliyetinde...**

“...Küçük-burjuva siyasetçilerinin kanısına göre, düzen, sınıfların uzlaşmasıdır, yoksa bir sınıfın bir başka sınıf tarafından ezilmesi değil; çatışmayı hafifletmek demek, uzlaştırmak demektir... (Lenin Devlet ve İhtilal/syf 13)

Günümüz küçük burjuva aydınlarının yalpalı duruşu, söylevleri ve yaklaşımları yukarıdaki ifadeden bağımsız değil. Zaten bu yaklaşım devletin demokrasi havariliğini besleyen ve aynı zamanda onun tüm tasarruflarını örten bir mahiyete sahip. Bugün “müzakere süreci” kapsamında devletin 63 aydın, yazar ve sanatçıdan oluşturmuş olduğu “**Akil İnsanlar**” Türkiye’nin birçok bölgesine gezilerine devam ediyor. Geziler sırasında özellikle MHP ve CHP’nin tepkisi ile karşılaşmalar da bu tablonun yanıltıcı olduğunu işin başından söylemek gerekir. Zira “Akil İnsanlar”ın görevi kendilerini protesto eden faşist zihniyetinin içerdeki söylevsel formasyonudur. “Çözüm süreci başarıya ulaştığı zaman göreceksiniz Nevruz’da Diyarbakır Meydanı Türk bayraklarından kıpkırmızı olacaktır.” (Tarhan Erdem, 14 Nisan Milliyet) Amaçlananın yine imha ve inkar olduğu gayet açık.

Akil insanların pratiği resmi ideolojinin hakimiyeti

Bilinmeli ki bir ülkenin katliam tablosu o ülkenin egemen sınıflarının muktedirlik arzularını ve tasarruflarını gösterir. Var mıdır ki, katliamsız bir hükümet dönemi. Roboski katliamının faili meçhul katliamlardan ne farkı var? Diyelim faili belli; madalya törenlerinde basiretsiz ifadelerden süzülen selamlama ile tebrik edilmiyor mu katiller?

Devletin Kürt ulusal sorununa

yaklaşımında değişen bir şey yok. TC tarihi boyunca başta Kürt ulusu olmak üzere çeşitli azınlık ve milliyetleri, farklı biçimlerde kendi bekasını üretmek için “kullandı.” Saldırı cenderesi bu gaye etrafında toparlandı, bu kanla boyanan tuvaler tabloya dönüştürüldü. İmha ve inkar sahnesinde köyler boşaltıldı, faili meçhuller dizisi kuruldu ve katliam başarıları alkışlandı. Tüm bu tasarruflar devletin resmi ideolojisi Kemalizm’in panoromasını ifade ediyor.

AKP hükümeti her ne kadar geçmişine ok fırlatmış gibi yapıp sürece önem atfettiğini söylese de onun yaklaşımı tarihsel bir ders ve vicdan tutulması değil dünya konjonktürü ve emperyalist politikalarından ibarettir. Kürt Ulusal Hareketi içindeki devrimci dinamiklerin tasfiye edilmesi onun gayelerindedir. Bu süreçte oluşturulan “Akil İnsanlar” da bu gayenin topluma empoze edilmesinin bir aracıdır; şovenizmle harmanlanmış zihniyetin zehirli bir şekilde topluma gülümseyişleridir.

Devletin resmi ideolojisine paralel sunulan bu politik hamle, devleti aklayan bir yaklaşıma tekabül ediyor. Devletin toplum nezdinde kendini üretecek mekanizmalara duyduğu ihtiyaç kadar aydın, sanatçı ve yazarlara da ihtiyaç durmaktadır. Zira devletin örgütlenmesinde kültür ve düşünce oldukça önemli bir yerde duruyor. **Bu bağlamda “akil insanla”ın topluma dair kullanacakları argümanlar ve anlayışın devlet dili olduğu iyi bilinmeli.** “Akil İnsanlar” devletin Kürt Ulusal Hareketi’ne dair gayesinin süslenmiş bir biçimde topluma taşınmasını ifade ediyor. Yani diyebiliriz ki devlet fiziki temelde **kitle faaliyetinde...**

Akilerin taşıdıkları

TC devletinin girmiş olduğu bu kitle faaliyeti ciddi bir biçimde dikkate değerdir. “**Akilerin” hangi akli taşıyacakları oldukça önemlidir.**

Üretim ilişkileri ve kültür elbette onu elinde bulunduran hakim sınıfların elinde bir silahtır. Bu anlamda illa ki bir üretim ilişkilerinin değişimi, bu değişimin kültürel ayağı, ancak ve ancak mülkiyet ilişkilerinin değişimi ile olacaktır. Mülkiyet ilişkileri her şeyden önce devleti ve onun üst yapı kurumlarını ifade eder. Osmanlı’dan devralınan devlet, Kemalistlerin elinde biçim kazanmış ve bu biçim mülkiyet ilişkilerinin korunması bağlamında komprador burjuvazi ve toprak ağalarının palazlanması şeklinde devam etmiştir.

Bugün mülkiyet ilişkisinde bir değişimden bahsedemeyeceğimiz gibi üretim ilişkileri ve toplumsal tabakada da bir değişimden bahsedilemez. “**Akil” insanların topluma taşıdıkları devletin imtiyazlarını üretmek hedefli politikalarıdır.** Zaten “Akil İnsanlar”ın yaptıklarına ve taşıdıklarına dair söylenecek söz devleti ulusal soruna dair yaklaşımının (imha, inkar, asimilasyon) ta kendisidir.

Mülkiyet ilişkileri değişmiş gibi bir aldatıcı pozisyondan demokrasi lafları türetenlerin çelişki yumaklarında savruluşları, perdesiz laf kalabalığındaki, samimiyetsizlikleri ve her seferinde devlet kuyruğunda tüy misali sallanışları onların niteliğini belirler.

(Bir ÖG okuru)

Tutsak KESK’liler serbest

H. Merkezi: KCK adı altında düzenlenen operasyonlar sonucu 22’si tutuklu 72 KESK üye ve yöneticisinin yargılandığı dava, 10 Nisan günü Ankara’da görüldü.

22 kişinin 10 aydır tutuklu bulunduğu davanın ilk duruşması öncesi KESK’liler adliye önünde arkadaşlarına ve yöneticilerine destek verdi. Duruşmayı izlemek için birçok ülkeden, uluslararası konfederasyon ve sendika temsilcisi de dayanışma amacıyla Ankara’daydı.

Duruşma öncesi adliye önünde konuşan KESK Genel Sekreteri **İsmail Hakkı Tombul**, “*Bu dava emekten, demokrasiden, barıştan yana olanların davasıdır*” dedi. Duruşma salonu tıklım tıklım doldu.

Tutuksuz yargılanan KESK Genel Başkanı **Lami Özgen**’in de katıldığı duruşmada Mahkeme Başkanı Tayyar Köksal, tutuklu bulunanlara yoklama yapılmasını istedi. Bazı tutuklu KESK’liler isminin okunmasının ardından Kürtçe “Ez livirim” şeklinde yanıt verdi.

Duruşmada savunmalar Kürtçe, Zazaca ve Türkçe yapıldı. Savcı tüm tutuklu sanıkların tahliyesini istedi. Aradan sonra karar açıklandı ve tüm tutsaklar tahliye edildi.

Enfal’in 25. yılında yas

Amed: Saddam rejiminin Enfal’de 1988 yılında katlettiği 182 bin Kürt için düzenlenen 25. yıl anma töreninde halk, 14 Nisan günü Rızgari ve Kellar’dan yola çıkarak ellerinde Enfal’de kaybettikleri yakınlarının fotoğraflarını taşıdılar. Kitle Rızgari nahiyesinde mezarlıkta toplandı. Halkın siyahlar giydiği ve her yerde siyah bayrakların asıldığı anma törenine yas hakimdi. Enfal Katliamı’nın üzerinden 25 yıl geçmesine rağmen

acılar daha dün gibi tazeydi yaşadıkları olayları zorlukla aktarıyorlardı:

Xeyriye Qadir: Ben sadece gözlerimle gördüklerimi size anlatacağım. İnsanları kamyonlarla getiriyorlardı. Çevresini polis ve asker kuşatıyordu, böylece bizim görmemiz de engelleniyordu. O insanların hepsi içeri götürülüyordu. Şu anda evimin yan tarafındaki bu bina her zaman doluydu.

İşkence ediyorlardı insanlara, çığlıklar hiç bitmiyordu. Bazı insanların pencereden kaçıp kurtulduğunu gördüm. Kamyonla insanları getirdiklerinde çevrede oturanların dışarı çıkmasına izin vermiyorlardı. Hiç kimseyi yaklaştırmıyorlardı. Polis, tank ile zırhlı araçlar da daima binanın çevresindeydi. Kamyonlar geldiğinde polis ve askerden insan koridoru yapıyorlardı, böyle içeri götürüyorlardı.

**Göğün
yarısı**

I Mayıs'a giderken... Nasıl bir birlik?

İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs, kadınlar için de önemli bir gündemdir. Genel bir ifadeyle milliyet, mezhep ya da cinsiyet gözetilmeksizin yekpare bir işçi sınıfından bahsedilse de, ulusal baskının olduğu, ataerkinin en köklü bir şekilde yaşandığı günümüz dünya koşullarında (yani emperyalist-kapitalist sistemde) bu yekparelik, sosyolojik açıdan çeşitli (ve de "başka" çelişki alanlarının da unsuru oldukları) kategorileri içinde barındırmadığı anlamına gelmemektedir.

Bu tespit önemlidir ve kimilerinin iddia ettiği gibi işçi sınıfını bölmeye/parçalamaya değil, aksine daha ileri bir noktada birliktelik oluşturmaya yöneliktir. Zira bu kategorileri görmezden gelmek, başka çelişki alanlarını küçümsemek (ya da genel sorunun içinde eritmek) işçi sınıfının tamamen eşitlerden oluştuğunu iddia etmek olur ki, bu da tam anlamıyla egemen kesimin cephesinden (yani egemen ulusun, egemen cinsiyetin) baktığımızı işaret eder. Zira egemen ulus ya da cinsiyet mensupları yani diğer aidiyetlerin ayrıcalıklarını kullananlar ile "öteki"ler, aynı sınıf çatısı altında da olsa gerçek bir birlik ve bütünlük içinde değildirler/olamazlar. Bunu iddia etmek, mevcut ayrıcalıkları kullanmaya devam etmek istemenin bir başka (gizli) halidir, ki tüm "gizli" haller gibi daha tehlikelidir.

Nihayetinde yukarıda bahsettiğimiz ayrımlar bizim niyetimizden bağımsız olarak vardır. Yani mevcut sömürücü sistem, sınıfı ezen ve ezilen ulus, ezen ve ezilen cins, ezen ve ezilen mezhep vb. olarak böler ve bunu da ayrıca değerlendirmeye çalışan politikalar üretir. Biz de kendimiz açısından bu durumu hesaba katmaksızın bir söylem ve politika oluşturmanın nasıl işe yaradığını bugüne kadar defalarca deneyimledik. Belki birileri bu yolu bir kez daha deneme isteğinde olabilir ama buna en başta çelişkinin "ezilen" kısmında yer alanlar izin vermez/vermemelidir.

Burada, hiç de iddia edildiği ya da sanıldığı gibi sınıf içindeki bu kesimlerin birbiriyle savaşa tutuşmasından bahsetmiyoruz. Bunun düşmanın işine geldiğini herkes biliyor. **Aksine biz bu kesimlere ait sorunların göz ardı edilmesinin de yine aynı düşmanın işine geldiğini iddia ediyoruz.** Bu nedenle de "ezilenlerden yana hiçbir mücadele ve direniş alanı, sınıfsallık gerekçesiyle yok sayılmaz, görmezden gelinemez, hafife alınıp değersizleştirilemez" diyoruz. Bunu yapanlar, sınıfsallıktan hiçbir şey anlamamaktadırlar.

Bu nedenle 1 Mayıs başta olmak üzere her türlü eylem ve etkinlikte, birlik ve beraberlik içerisinde bulunanlardan bir kesimin (hem de en az yarısının) ayrı ve artı bir enerji yaratması, özel bir mücadele/direniş dinamiğini güçlendirmeye çalışması hem doğal ve hem de gereklidir.

Yeni Demokrat Kadın olarak, tüm bunları tartıştıktan sonra, önümüzdeki 1 Mayıs'a, üstelik güvencesiz kadın emeği üzerine yürüttüğümüz kampanyayla da bütünleştirerek, kendi özgünlüğümüz çerçevesinde katılmanın önemli olduğunu düşünüyoruz.

Gündemimiz bu doğrultuda "güvencesiz" emek üzerineyken, bunun içerisinde özel hedef olarak öncelikle bu emeğin sahibi olan kadınlar açısından emeğinin görünmezliğini tartışmak gerektiği, bugüne kadar yürüttüğümüz kampanya faaliyeti içinde kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. Birçok bölgede evler, ev eksenli çalışma sonucu "bacasız atölye" haline dönüşmüşken, buralarda çalışan kadınların hala kendini "ev kadını" olarak nitelemesi bile tek başına kadınların farkındalığını artırmanın önemine dikkat çekiyor. Dolayısıyla, 1 Mayıs'ta emekçi kadınların emeğini görünür kılan, gerçek karşılığını talep eden pankart, döviz ve sloganlarla alanlarda olacağız.

KADINLAR HEDEF KİTLE SEÇİLİYOR

Emperyalistler, sömürge ve yarı sömürge ülkeleri, üretim maliyetini ucuza getirebilmenin fırsatı olarak kullanıyor. Son yıllarda adına enformelleşme denilen üretim biçimi giderek yaygınlaşıyor. Enformelleşme, emeğin alabildiğince ucuza sömürsünü hedefliyor. Bu sömürü sistemini, esnek üretim şeklinde uyguluyorlar. Esnek üretimi; olabildiğince parçalı zamanlarda, düzensiz

çalışma saatleriyle işçilerin tüm yaşamını alt üst eden sermaye sahipleri kendi istediği gibi ve oranda kullanıyor. Ücretler, azami düzeyde düşük tutulurken, işçileri birbirleriyle yarıştırlıyor.

Cinsiyet temelli yapılan bu ayrımda küçük üretim alanları, küçük birimler halinde evlere taşınarak, üretimde artış sağlanırken ucuz hammadde, ucuz işgücü sermaye sahibinin/patronun artı-değer gaspını artırıyor. Sermayedar bu avantajlı durumu yaşama geçirebilmek için yoksul, eğitim düzeyi düşük, vasıfsız işgücüne ihtiyaç duyuyor. Sağlıksız iş koşullarında, düşük ücret, uzun çalışma saatleri sömürü dışısının vazgeçemediği şartların başında geliyor.

Ülkemizde okur-yazar olmayanların yüzde 75'ini kadınlar oluşturuyor. Eğitimsiz ve vasıfsız işgücüne sahip olan kadınlar çalışan kesimin yüzde 64'ünü kapsıyorsa bu çalışan kadın kitlesinin tüm sosyal haklardan mahrum, sağlıksız iş koşullarında esnek üretimin neden kurbanı olduğu daha anlaşılır oluyor. Kadınların çalıştığı iş kolları daha çok tekstil, imalat sanayi, hizmet sektörlerinin yanı sıra evlere alınan işlerden oluşuyor. Belli bir sektörde çalışmayan fakat aile bütçesine "katkı" adı altında kadınlar ev işlerinin yanı sıra paketleme, düğme dikme, iplik temizleme, ambalaj yapımı vs. işleri eve getirip, evi fason üretim alanına çeviriyor.

Kadınların çalışma yaşamının en kalitesiz sürecine (esnek üretime) dahil edilmesinin sebebi eğitimsiz, vasıfsız oluşunun yanı sıra erkek işçilerinin işgücünü değerini/ücretinin düşürülmesinde sermaye sınıfının bir kozudur. Kadın işgücü değerinin neden ve nasıl ucuza getirilmek istendiğini belli boyutlarıyla açıklamaya çalıştık. Kadınların, işgücünün ücretinin düşüklüğü sebebiyle kriz öncesi, üretimin artırılmak istendiği süreçlerde kadın işçiler tercih edilir. Böyle yapılarak iş en ucuz şekilde yapılmış, o işin ücreti de düşürülmüş olur. Aynı işi yapmak isteyen işsiz erkekler daha düşük ücretle çalışmak zorunda kalır. Böylece sermaye artı-değer gaspını artırır.

Kriz süreci de yoğun işsizlik olması sebebiyle patron ücretleri düşürür. Aynı işi yapan kadına, sırf kadın olduğundan dolayı düşük ücret verilerek, artı-değer artırılır. Kadın çalıştığında çok daha ucuza çalışmak zorunda kalır. Sermaye sınıfı kadın işgücünü; ücretlerin düşürülmesinde

kullanır. Gittikçe yoksullaşan kadınların bir kısmı çözümü bedenini satmakta bulur. Yani fuhuş artar. Ücretlerin düşüşü yani yoksulluğun yaygınlaşması, tüm işçi ve emekçi sınıfını etkiler. Bu sömürü dışısında yoksul işçi ve emekçi halkımızın yaşam koşulları erozyona uğratılır.

Kadın işgücü neden caziptir?

Kadınlar biyolojik durumları nedeniyle bedensel rahatsızlıklarla daha fazla karşı karşıya gelir. Bu durum çalışmanın etkilenmesine yol açar. Büyük sanayideki, işgücü kombinasyonu ve organizasyonunda kolayca çalışmanın durmasına neden olur. Hamilelik, loğusalık bu tür araları uzatır. Sermaye sahibi bu durumdan yararlanır ve bu tür durumları da daha az ücret ödeyerek kendi lehine çevirir.

Ayrıca kadın, feodal ataerkin değer yargılarının kaskacındadır. O hep birilerinin; baba, erkek kardeş, eşin koruması, denetimi altında tutulması gerekli ve zorunlu olarak görüldüğü için uzak yerlere çalışmaya gidemez. Erkek gibi ikametgâhını değiştiremez. Bu nedenle eve yakın, semt aralarına sıkışmış konfeksiyon, imalat atölyelerinde sağlıksız, sigortasız çalışmayı zorunlu olarak kabul eder. Kadınlar yine bu toplumsal değer yargıları gereği; evdeki tüm işleri yapmak zorundadır. Yemek, temizlik, çocuk ve yaşlı, hasta bakımını üstlenirken ayrıca yukarıda da belirttiğimiz güvencesiz ve sigortasız koşullarda çalışır. Türkiye'de çalışan kadınların yüzde 17 ile 19 arası bir kısmının sadece sigortalı olduğunu ve çoğunun ise eşinin sigortası sayesinde sağlık hizmetinden yararlanabildiğini düşündüğümüzde ruhsal ve bedensel olarak daha fazla yıprandığını anlamak zor olmayacaktır.

Yine kadınların feodal ataerkin sistemin yıllarca egemen olduğu şekillenmeleri sebebiyle toplumsal yaşamın gerisinde kalmıştır. Sürekli birilerine bağlı olduğu için uysal ve itaatkârdır. Sermaye sınıfı, sistemin ve feodal değerlerin kadını baskı altında tuttuğu bu yönleri de kârını artırmak için kullanmayı ihmal etmez, özellikle evli kadınların çalıştırılmasının sermaye sahipleri için özel bir çekiciliği vardır. Evli kadın çocuklarının bakımı/geçimi kaygısında olduğu için işgücünü sonuna kadar zorlar.

(Bir YDK'lı)

İstanbul'da kadın kahvaltısı

14 Nisan günü sabah saatlerinde Okmeydanı'nda kadın arkadaşlarla buluşarak bir kahvaltı örgütledik. Kahvaltıda 1 Mayıs ve güvencesiz emek konulu kampanyamızın çalışmalarını konuştuk. İlk konumuz kampanya hazırlık sürecinde 2 haftayı nasıl değerlendireceğimiz oldu.

Diğer konumuz kampanyamızın başlangıcı olan 1 Mayıs'a ilişkindi. 1 Mayıs günü için özel

ve el yapımı bir pankartı kadınlarla birlikte hazırlamaya karar verdik. Kendi dövizlerimizin olacağı kortejimizde tef, erbanı vs. olmasının bizi daha da coşkulandıracağını konuşarak, herkesten bunu temin etmesini istedik.

Bize özgü olarak mavi bandana kullanabileceğimizi de konuştuk ve geçen yıl eksik bıraktığımız kortejden sorumlu kadınları olması meselesini bu sene daha dikkate almaya karar verdik. (İstanbul YDK)

İşsizlerin ve kayıtdışı çalışanların yarısı kadın

H. Merkezi: Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu Araştırma Enstitüsü (DİSK-AR)'ın "*Hane halkı İşgücü Anketi*" sonuçlarını de-

ğerlendirerek işsizlik oranının ve kayıt dışı çalışan kadınların sayısının oldukça yükselmiş olduğuna dikkat çekti. Haziran ayından bu yana işsiz-

lik puanında 2.6 puanında artış olduğuna, resmi işsiz sayısının 226 bin, geniş tanımlı işsiz sayısının ise 308 bin, eksik ve yetersiz işsiz sayısının 562 bin kişi arttığına, dönem içinde kadınların oranı %1,1 puan artarak

% 12.1'e ulaştığına dikkat çekti.

DİSK-AR yeni işsizlerin % 76'sının kadınlardan oluştuğunu belirterek sayısal **artış erkeklerde 55 bin iken kadınlarda 172 bin** olduğuna dikkat çekti.

Her iki tarafta da "hep kaybedenler" kadınlardır!

Tarih sayfaları savaş anlatılarıyla doludur. Tarih hep zaferleri, dönüm noktalarını, sıçrama anlarını yazar. Egemenler kendi zalimliklerini arka planında yazılı olarak bırakmak istemezler. Her türlü acı, insan onuruna yakışmayan her türlü eylem sıradanlaşır ve hayatın bir parçası olur. Sonunda yenen de yenilen de kendi günahlarını toplayıp çıkamaz tarih sahnesinden. İnsanlık tarihi sessiz kalacak kadar yozlaşsa da unutacak kadar alçalamaz! Elde kalanla avunulur, yaşananların üzerinden atlanır ama bellek hep geriye gitmek için tetikte bekler.

Savaşın nice yükünü kadınlar, çocuklar, yaşlılar çekiyor. Açlık, sefalet, ölüm, işkence her savaşın kaderi. Bunlara ek olarak, kadın bedeninin savaş ganimeti sayılması, teslim alma, yıldırma, küçük düşürme yöntemlerinin kadın bedeni üzerinden şekillenmesi söz konusu. Emperyalist paylaşım savaşlarında,

ulusal kurtuluş mücadelelerinde, halk isyanlarında egemenlerin değişmeyen yöntemlerinden biri kadın bedeni üzerinde iktidar mücadelesi vermesidir. Kışkırtılan etnik ve dini çatışmalarda da kirli eller ilk kadın bedenine uzanır. Taciz, tecavüz, metalaştırma alabildiğine yaygınlaşır. Bunun için savaşın "hep ve tek kaybedeni" her iki tarafta da kadınlardır.

Yıllardır TC devletinin Kürt kadınlara uyguladığı cinsel şiddetiyle yaşadık. Şimdiye sınır komşumuz olan Suriye'de yaşanan iç savaşın kadınları nasıl öğüttüğüne şahit oluyoruz. Savaş ortamından kaçan binlerce mülteci komşu ülkelere, yanı sıra Türkiye'de Antakya ve Ceylanpınar yöresi başta olmak üzere sınıra yakın bölgelere göç etti. Mülteci yaşamında; hayatta kalmanın zorlu-

ğu bir kenara taciz, tecavüz sıradan yaşamın parçası durumunda. Kadınlar fuhuşa zorlanmakta ve küçük yaşta kız çocukları para karşılığında kendinden yaşça büyük erkeklerle satılmaktadır.

Merkezi Fransa'da bulunan ve 100'ün üzerindeki ülkede insan örgütlerine çatı oluşturan **Uluslararası İnsan Hakları Federasyonu (FIDH)** Suriye iç savaşıyla ilgili raporunu tamamladı. "**Suriye'de Kadına Karşı Şiddet: Sessizliği Kıralım**" adlı ra-

Savaşlar şiddet olgusunun kitle- sel ölçekte hissedilmesine yol açar. Ülke genelinde ve bölgesel etkiye sahip bir savaş şiddetin kadına yönelen yanını güçlendirdiği halde savaşın kendisi bunu görünmez kılar. Bugün cinsel şiddetin diğer birçok savaşta olduğu gibi Suriye'de de savaşın olağan bir parçası haline gelmesi şaşırtıcı değilse de acı verici.

Her iki tarafta da kadınların kaybedilmesi, ayrıca savaş taraflarının rengini de ele vermiyor mu? Cinsel

por, tüm dünyanın bildiğini tekrarlar nitelikte. Kadına karşı işlenen tüm bu şiddet suçlarının insan hakları ihlali olduğu üzerinde duran rapor, herkesi önlem almaya ve yaptırım uygulamaya çağırıyor.

Raporda yer alan gözlemlerden biraz bahsedelim. Raportör **Jeanne Sulzer** gözlemini şöyle aktarıyor. "*Görüştüğümüz kadınların yaşadıkları ağırlaştıkça utançları ve konuşmama istekleri de artıyordu. Kadınlar savaşta gerçek bir dram yaşıyor ve bunu anlatmaktan hala çekiniyorlar... Henüz kitlesel olarak uygulanmıyor, belki bir Bosna seviyesinde değil, ama cinsel şiddet ve tecavüz ve bunun beraberinde intiharlar Suriye'deki savaşın da gerçeği. Üstelik şiddeti hem iktidar, hem muhalifler uyguluyor.*"

şiddet eylemlerinin mezhepsel bir yönünün olmadığı çok açık. Zira hiçbir mezhebin teoride bunu tasvip etmeyeceği belli, iki taraf da kadına yönelmekte bu kadar pervasız iken, savaşın mezhepsel açıklamasının pek bir geçerliliği yoktur.

Haksız savaşın şiddetinden kaçmaya çalışanların aslında bunu başaramadıkları ve bilhassa kadınların, genç kadınların, kız çocuklarının mağduriyetleri üzerine kurulan yeni bir şiddet sarmalına takıldıkları da başka bir gerçek. Kadınlar, kaçtıkları yerlerde, çocuk yaşta olmalarına bakılmaksızın fuhuş çetelerinin elinde yaşayan ölümler gibidir ve kaçış tamamlanmadan kurban edilmektedirler. Yine de biriken sadece acılarımız değildir, acı ile sınanmış irade ve bilincin oluşması kaçınılmazdır.

"Bir kadın halleri imecesi"

Kadın Yazarlar Derneği tarafından yayımlanan kitap, 19 Mart'ta okuyucuyla buluştu. "**Ne kadar birlikte hareket edersek sesimiz o kadar gür çıkar**" diyerek yola çıkan kadınlar, evlilik kurumuna "içeriden" bakarak bazen tanıklıklarını, bazen düşlediklerini çoğu yerde de kendi öykülerini yazdılar. Ve yazdıkları öy-

külerden oluşan kitaba da, özellikle geleneksel toplumlarda kadınların yazgısı olarak kabullenilmiş "mutlu" evliliğe giden yolun, ironik bir biçimde, şiddeti çağırıştıran "kesmek", "yakmak", "kıymak" eylemleriyle ile tanımlanmasından yola çıkarak "**Söz Kesmek, Kına Yakmak, Nikah Kıymak**" adını verdiler.

"**Bir kadın halleri imecesi**" olarak adlandırdıkları kitapta, daha

önce yazma deneyimi olan-olmayan, her biri farklı yerlerde yaşayan 41 kadının birer öyküsü yer alıyor. Bu öykülerde evlilik kurumu içine gizlenmiş mutsuzluklar, yalnızlıklar, ensest, şiddet, aldatma öyküleri var. Bu aile içi öyküler, bir bakıma kadınların bir itirazıdır. Kitabı edinmek isteyenler KYD (www.kadinyazarlar-derneği.org.tr) ile iletişime geçebilir. (ucansüprüge)

"Tecavüzcüler tutuklansın!"

İzmir: Sosyalist Kadın Meclisleri Denizli'de yaşanan tecavüzü ve Karşıyaka'da yaşanan kadın cinayetini protesto etmek için 10 Nisan günü Kemeraltı girişinde bir eylem gerçekleştirdi.

Öncesinde yaka kartı dağıtımı yapan SKM'liler, "**Tecavüzlere, Kadın katliamlarına Susmuyor, Hesap Soruyoruz**" pankartı arkasında toplanarak, "**Kadına yönelik şiddete son**", "**Tecavüzcü devlet hesap verecek**" şeklinde slogan attılar. Karşıyaka'da yaşanan ve eski eşi tarafından katledilen H.A'nın davası aktarılan basın metni, 7 Mayıs'ta yapılacak olan Denizli'deki davaya katılım çağrısı ile bitirildi. Eyleme **Yeni Demokrat Kadın** da katılarak destek verdi.

"Tecavüzü seyreden tecavüze ortaktır"

H. Merkezi: 10 Mart'ta Mis sokak'ta yaşanan tecavüz girişimi ve ardından olaya müdahale etmek isteyen translara yönelik polis saldırısını protesto eden kadınlar Taksim'de eylem yaptı. Birçok kadın ve LGBT kurumuna üye kadınlar Mis Sokak'ta buluşarak düdükle ve ritim aletleriyle şiddete, tecavüze karşı ses çıkarak, "**Çık çık sokağa korkma tecavüze dur de**", "Duy duy sesimizi duy korkma sen de yeter de", "**Geceleri de sokakları da istiyoruz**", "Bağır herkes duysun erkek şiddeti son bulsun"; "**Güvenlik bahane MOBESE'ler hikaye**", "Jin jıyan azadi" sloganlarını attı.

Tecavüz girişiminin yaşandığı sokağa yürüyen kadınlar burada bir açıklama gerçekleştirdi. Kadınlar, tecavüzü izleyen ve sessiz kalan erkeklerle seslendi: "**10 Mart günü burada yaşanan tecavüz saldırısının hesabını erkeklüğünüzden sormak için buradayız. Bu olaya müdahale etmeye çalışmış tek kişinin de ağır bir biçimde dövülmüş olmasını hesabını sormak için buradayız**" dedi.

Kadınlar, olay sırasında hızla haber verilmesine rağmen, bir kaç yüz metre ileride olan Beyoğlu Emniyet Müdürlüğü polislerinin yarım saat sonra geldiklerini hatırlattı.

Kitle, esnaf ve polise de seslenerek "**Polis güçlerinin neden hala bulaşmadığını sormak için buradayız! Tecavüz saldırısına uğrayan kadının 'sermaye' olup olmadığını sorarak suale başlayanlara seks işçiliğinin değil, tecavüzcülerin yargılanması gerektiğini suale bağırarak için buradayız**" dediler.

Eril devlet kafalı kalemlerden cinsel istismar yorumları

Kadına yönelik şiddet, cinayet; çocuk istismarı; LGBT bireylere nefret suçları, cinayet... Son yılların gazete, internet, dergi sayfalarında en sıklıkla göze çarpan haberleri oluyor. Bunlar bu kadar çoğaldı mı, yoksa daha mı görünür oldu? Bakınız 9 Nisan tarihli Radikal Gazetesinin 8. sayfasının sağ sütununa:

- ✓ Anne-kız oklava ile öldürüldü!
- ✓ Bıçaklayıp koli bandı yapıştırdı!
- ✓ Liseli genç kız öldürüldü!
- ✓ Durakta bekleyen iki kadına ateş!

Durum vahim, kabul etmek lazım. Hem de kadın cinayetleri, şiddet olayları, cinsel istismar, nefret suçları arttı mı, bize mi öyle geliyor diye bir tartışmayı anlamsız kılacak kadar vahim!

Bir başka vahim durum daha var ki; nasıl çözüleceğini bilmek zor. Yıllardır, (üstelik cinayetlerin bu kadar "çok yaşanmadığı" ya da "görünür olmadığı" dönemlerde) kadınlar sıklıkla, kadınlara ilgili haberlerin verilmiş tarzı üzerine kalem oynatıyor, eleştiriyor, cinayete kurban giden kadını bir kez daha öldüren, tecavüze uğrayana bir kez daha tecavüz eden bu dili mahkum ve teşhir ediyor. Bu konuda eğitim seminerleri yapıyor, kitap yazıyor.

Ve fakat tüm bu çabalar yeterince karşılık buluyor mu? Bakalım buluyor mu?

10 Nisan tarihli internet sitelerinden bir haber. Haberin konusu 13 yaşındaki bir kız çocuğunun onlarca kişi tarafından cinsel istismara uğraması. Tabii daha önce ortaya çıkan olaylarda da olduğu gibi askerler, memurlar vs. vs. birçok kişinin isminin karıştığı bir istismar olayı.

İnternet sitelerinin birçoğu olaya baştan ofsaytla giriyor: 13 yaşındaki kız çocuğuyla "cinsel ilişkiye giren" kişilerden bahsediyorlar. 13 yaşındaki bir çocukla cinsel ilişkiye girilmeyeceğini, bunun kesinlikle ve kesinlikle cinsel istismar olduğunu hala anla-

yamayan, eril devlet kafalıları ve kalemlileri (muhabir-yazar her neyseler) N.Ç. davasından çok şey öğrenmiş görünüyorlar: Öyle ya, 13 yaşında da olsa meseleye "rıza" katarsın ve bunun adı "cinsel ilişki" olur. Devletin büyüklerinin, hakimlerinin verdiği dersleri iyi öğrenmişler!

Ama bu da yetmez; çocuğun aile hayatını da "deşifre" edersin ki; "suçlu" iyice ortaya çıksın? 13 yaşında onlarca kişi tarafından istismara uğrayan çocuğun annesinin medeni durumu, yaptığı iş vs. özellikle söylenir ve böylece "anasının kızı" damgasıyla birlikte istismarcılar daha bir aklanır/paklanır! Haberi yazan yaman bir muhabirdir ya; olayın can alıcı noktasını da keşfetmiş ve halkı bilgilendirmeye de yemin etmiş olarak; ayrıntılara girer; cinsel yönden zaten sakat olan bu memleketin bireylerine kendince bir "kahvehane muhabbeti" tadında haber sunar.

Durun daha beteri var. Bu haberin böyle verildiği internet sitelerinin bir de "öldüren" yorumları var ki; akıllara zarar! Herkes bir damla öfkelenmiş diye örnek verelim mi? Belki öfke-mizle boğarız bu lanet zihniyeti, erkek şoven rezilliği:

"Resmen parayla iş yapıyor kendini satıyor ne tecavüzüyaaa"
"bana kızanlar olabilir ama, bu olsa olsa fuhuştur. 15 yaşındaki bir kız, bilmem nerelerde oryantallık yapıyorsa ve lakabı da mastika aysel ise, ona oryantallık yaptırın şerefsizler, erkeklere de pazarlamıştır, sonra da bu kızcağız fuhuş yaparken yakalanınca da, tecavüz ettiler demıştır. 29 kişinin tecavüzüne bir günde uğrayamayacağına göre, canına tak edip polise gitmek için 29 kişinin tecavüz etmesini mi beklemiş? Bu olayda 29 kişinin hiç biri yakasını kurtaramaz, küçük yaşta kızla cinsel ilişkiye girmekten ceza alır, ama olayda tecavüz değil, reşit olmayan bir kızın erkeklere pazarlanması, fuhuş yaptırılması var diye düşünüyorum, polisimiz bunu da mutlaka çözecektir ve bu olayın altından

yine bir fuhuş çetesi çıkarsa hiç şaşmam. Maalesef gölcük fuhuş yuvası oldu, bizim apartmanda bile kızıyla beraber fuhuş yapan bir sarı kaşar var ama polis bir şey yapmıyor. Allah islah etsin."

"nasıl 29 kişi ya yuha..garanti bu kız satıyorlardı pavyonda felan bu işte başka işlerde var bence baksana kız dansözmüş birde hemde 15 yaşında.bu olayın altından şantaj para koparma olayı çıkarsa şaşmam"

"yaşı küçükmüş, siz hangi çağdasınız hey millet etrafınıza bakın yeni nesil bitiyor gençlik elden gidiyor , toplum örf adet ve geleneklerine bağlı kalınmıyor,sabah sabah trafonun dibinde iki genç saat 8 sarmaş dolaş içmişler uyuyorlar bunun sorumlusu kim, kime isterseniz top onda değilmi..."

"bu kız fuhuş yaparken yakalandı tecavüz edildi dedi 29 kişiyle para karşılığı yatmıştır yüzlerce ismini hatırlamadığı insan var."

(Yazım hatalarını düzeltmeyi dahi midem kaldırmadığından dokunamadım; okuyanlardan özür...) Bu yorumları yazanların çoğunluğu dinden-imandan-ahlaktan bahsediyorlar bir de. Toplumun bozulduğundan dem vuruyorlar. Onu bunu göreve çağırıyorlar. Bu nasıl bir ikiyüzlülük! Sizde bu kafa yapısı varken, toplumun bozulmaması mümkün mü? Bu yorumlar, yoruma dahi gerek bırakmadan her şeyi özetlemiyor mu zaten? O zaman bu yazının son sözü olmasın. Hepimiz öylece öfkeli kalalım!

[Not: Bu sitelerin hepsine, 13 yaşındaki bir kız çocuğuyla cinsel ilişki diye bir şeyin olamayacağını, bunun cinsel istismar olduğunu, bu konularda eğitim almaları gerektiğini, yok eğer eğitim almaya niyetleri yoksa da, haber yaparken öznenin (13 yaşındaki kız çocuğunun) yerine kendi kızlarını koyarak bir kez daha okumalarını rica eden yorumlar yaptım. Ancak hiçbir yuvarıdaki örnekler gibi değerli bulunmamış olacak ki, yayımlanmadı.]

(İstanbul'dan bir YDK'lı)

İştar davasında kadın düşmanlığı

H. Merkezi: Mersin'de kadınlara hizmet veren İştar Kadın Danışmanlık Merkezi çalışanı kadınlar "örgüt üyeliği" ve "terör örgütü propagandası" yaptıkları iddiasıyla aylardır hapisnede tutuluyorlar. Tutuklananların açıklanan iddianamelerinde yer alan suçlamalar arasında "23 Nisan'da alternatif çocuk şenliği düzenleme önerisi", "kadın kurultay ve konferanslarına katılmak", "toplumsal cinsiyet dersleri vermek", "BDP binasına girip çıkarken görüntülenmek" gibi suçlar (!) bulunuyor. Tüm bunlardan kaynaklı İştar'da çalışan kadınlar 5 aydır tutuklu!

Ayrıca polis, başvurulan birçok kadının dosyasının olduğu sabit diskleri ve bir kadının psikolog seansı notlarına da mahkeme izni olmadan el koydu. Ardından polisin izinsiz olarak el koyduğu notlar kadınların aleyhine delil olarak kullanıldı.

Kadının 25 Eylül 2012'deki "KCK operasyonu"nda gözaltına alınmış olması ve psikologa anlattıkları aleyhine delil olarak kullanıldı! Bu ülkenin başbakanı "Kadın 3-5 çocuk doğurmalı" ve "Cennet anaların ayakları altındadır" derken sorun olmayan ülkemizde; bir kadının bir çocuğunun gerilla olması ve psikologa bununla ilgili duygularını anlatması bile suç olarak önüne serilebiliyor. Burası Türkiye!

"Kentte kadın var!"

H. Merkezi: TMMOB Şehir Plancıları Odası Kadın Komisyonu yazılı bir açıklama yaparak yerel yönetimlerde cinsiyet eşitsizliğini ortadan kaldırmayı amaçlayan uygulamalar yapılmasının kadınların ve aslında toplumun hakkı olduğunu belirtti. "29 Mart 2009'daki son yerel seçim sonuçlarına göre; Türkiye'de kadın belediye başkanlarının oranı BİNDE 9, kadın belediye meclis üyelerinin oranı YÜZDE 4,5, kadın il genel meclis üyelerinin oranı ise YÜZDE 3,5'dir" diyen komisyon 6360 Sayılı Büyükşehir Yasasıyla yetersiz olan kadın temsiliyet düzeyinin, belde belediyelerinin kapanması ve yönetimin merkezileştirilmesiyle kadınlar için daha da erişilmez hale getirildiğine vurgu yaptı.

"Siyasi partiler, yıllardır, Türkiye'nin kadın-erkek eşitsizliği sorununu söylemlerinde devamlı dile getirmekte ama kendi içlerinde dahi eşitlikli uygulamalarını sürdürmektedirler" diyen komisyon son olarak "Biz planlı kadınlar, her siyasi partiden, yerel yönetimlerde kadınların seçilme hakkı için açık bir program ve eylem planı oluşturmasını; bu programları yerel seçim öncesinde kamuoyuna beyan etmesini bekliyor; eşit, özgür ve barış içinde yaşayan bir toplum adına, kadınların yerel siyasette eşit temsil edildiği yerel yönetimler istiyoruz" diyerek açıklamalarını sonlandırdılar.

YDK, THY direnişindeydi

16 Nisan günü 323 gündür direnişte olan ve TİS görüşmelerinin kesilmesini protesto etmek için greve çıkan THY işçilerine destek vermek amacıyla Sendikal Güç Birliği Platformu bir yürüyüş gerçekleştirdi. Yeni Demokrat Kadın da yürüyüşe flamalarıyla katıldı. Atatürk Hava Limanı Expres kapısı önünde bir araya gelen Platform üyeleri flamalarıyla Dış Hatlar Geliş Kapısına kadar bir yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüş sırasında Yeni Demokrat Kadın sloganlarıyla, zılgılarıyla THY işçilerinin yanında olduğunu gösterdi. Yeni Demokrat Kadın eylem sonrasında, DHL ve THY direnişte olan kadın işçilerle sohbet etti. Konuşmanın ardından işçiler türküler eşliğinde halaylar çekerek eylemi sonlandırdı.

(İstanbul YDK)

YDG ve ESP Dicle'deki saldırıyı kınadı

Amed: 10 Nisan günü YDG ve ESP Gençliği Dicle Üniversitesi'nde yapılan saldırılara karşı kamuoyu oluşturmak

için bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Yapılan açıklamada; saldırıların Hizbullah ve polis güçleri işbirliğiyle yapıldığı, saldırıların yerine saldırıya uğrayanların gözaltına alındığı, Hizbullahçılarla polisin işbirliği içerisinde yaptığı bu

saldırının son bulması gerektiği belirtildi.

Gözaltına alınan öğrencilerin serbest bırakılmasının istendiği açıklamada saldırıların arasında polis ve öğrencilerin

"Birileri" süreci "provokate" ediyor, AMA KİM?

8 Nisan Pazartesi günü Dicle Üniversitesi üzerinden '90'larda kullanılan kontra bir güç olan Hizbullah devlet tarafından tekrar sahneye sürüldü. Kürt ulusal mücadelesinin ivme kazandığı 1990'lı yılların ilk yarısında, Kürt ulusal mücadelesine ve Kürt halkına yönelik gerçekleştirilen saldırılarda bir kontra güç olarak Hizbullah devreye sokulmuştu. '90'larda yaşatılan acılar bugün de Kürt halkının belğinde en taze haliyle varlığını korumakta. 1000'in üzerinde insan Hizbullah saldırıları sonucu katledildi. Hizbullah özellikle T. Kürdistanı'nda özel savaş örgütü olarak işlev gördü.

Yer yer devlet kontrolünün dışına çıkması ve devletin bu örgüte ihtiyacının eskisi gibi kalmaması nedeniyle '90'ların sonu itibarıyla hizaya çekil-

mek amacıyla liderlerine yönelik operasyonlar geliştirildi. Bu operasyonlar neticesinde örgütün üst düzey kadroları ve liderleri öldürüldü. Böylece Hizbullah çok da uzun olmayan bir uykuya yatırıldı. Tekrar gündemleşmesi ise uzun tutukluluk sürelerine dair yapılan bir değişiklikle yeni liderlerinin ve kadrolarının salıverilmesiyle

le oldu. Elbette ki bu yargının kendi becerisiyle sınırlı bir salıverme değildi. Siyasi bir takım hesaplar neticesinde girilen bir süreçti.

Özellikle örgütün lider kadrolarının salıverilmesiyle ilgili yürütülen Hizbullah tekrar mı devreye sokulacak tartışmalarına herkes kendi cephesinden farklı yorumlar getirirse de katliamlara uğrayan Kürt halkının acısı hala tazeliğini koruyordu. Kürt Ulusal Hareketi önderliğinin "samimi özeleştirilerek kendilerini temsil edebilirler. Hatta Diyarbakır'da kent meclisinde temsilcileri olabilir" açıklamalarının devamında Hizbullah'ın yaptığı pozitif açıklamalar kısmi kafa karışıklıklarına da sebep olmuştu.

Acaba Hizbullah özeleştirilerek devlet kontrolünden çıkacak mıydı? Bu tartışmalar birkaç yıldır sonlanmış durumdayken Hizbullah'ın tekrar polisle kol kola bir şekilde yurtsever öğrencilere saldırması, gerçekleri önümüze sermiş oldu: Karşı devrimci örgütlerden nasıl bir samimiyet beklenebilir ki!

Erzincan'da çatışma

H. Merkezi. Erzincan Üniversitesi'nde sivil faşistlerin Kürt öğrencilere sözlü saldırısıyla başlayan gerginlik 10 Nisan günü çatışmaya dönüştü. Okula çevik kuvvet ve kolluk güçlerinin gir-

mesinin ardından çatışma sona ererken, gerginlik gün boyu devam etti.

Sivil faşistler, Kürt öğrencilere sözlü saldırılarını sürdürürken, üniversitenin özel güvenlik elemanları ise Kürt öğrencilere kimlik sık sık kontrolü yaptı.

YDG okuru tahliye edildi

Amed: 30 Ekim serhıldan ruhuyla alanlara sloganıyla Amed'de yaşanan çatışmalarda tutuklanan YDG okuru Sinan Can tahliye edildi. 6 aydır tutsak kalan okurumuz Sinan Can mahkemede "adalet elbette yerini bulacaktır" diye konuşmasını bitirdi.

Samsun'da 42 öğrenci gözaltına alındı

Üniversitelerde son günlerdeki saldırılara bir yenisi daha eklendi. Samsun Ondokuz Mayıs Üniversitesi (OMÜ) Kurupelit Kampüsü'nde bulunan Eğitim Fakültesi binası önünde Samsun Ülkü Ocakları tarafından "Türksüz Anayasa, Türk-

süz Anadolu istemiyoruz" sloganıyla imza kampanyası standı kurmak istedi.

Standın kurulmasına izin vermeden devrimci öğrencilerle faşistler arasında çatışma çıktı.

Sivil faşistlerin saldırısına karşılık

veren devrimci öğrencilere polis saldırdı. Saldırıda birçok öğrenci yaralanırken 42 öğrenci de gözaltına alındı.

Gazdan etkilenen öğrenciler ambulansla OMÜ Tıp Fakültesi Hastanesi'ne kaldırılırken Hastane önünde bekleyen öğrencilerin üzerine araç süren polis, 2 öğrencinin yaralanmasına yol açtı.

11 öğrenciye 120 yıl!

H. Merkezi: Erzurum 4. Ağır Ceza Mahkemesi'nde yargılanan Erzincan Üniversitesi'nden 11 öğrencinin karar duruşması 10 Nisan günü görüldü. 24 Mayıs 2012 tarihinde tutuklanan öğrenciler yaklaşık iki yıldır tu-

tuklu yargılanıyordu.

Mahkeme heyeti tutuklu öğrencilerden Bişar Bilen'e silahlı terör örgütüne üye olmaktan 13 yıl 6 ay, polis memurunu tehditten 5 ay olmak üzere toplam 13 yıl 11 ay hüküm verdi. Sinan Salhan 13 yıl beş ay, Abdullah Kızılkaya, Yakup

Kırmızı, Sadık Özbay, Mehmet Bozdağ, Yorgun Bektaşoğlu ve Yaprak Oruç'a ise "silahlı terör örgütüne üye olmak" suçundan 12'şer yıl hüküm verildi. Tutuklu Murat Tak ile tutuksuz yargılanan Leyla Ülgen ve Saadet Hocaoğlu'na ise 9'ar yıl hüküm verildi.

Beyazıt ayakta!

16 Nisan günü İstanbul Üniversitesi'nde sivil faşist-polis işbirliği ile yapılan saldırı ve 57 devrimci, demokrat, yurtsever öğrencinin gözaltına alınmasının ardından aynı gün protesto eylemi gerçekleştirildi. Beyazıt Merkez Kampüs'ten başlayan yürüyüş Sirkeci Garı'na kadar devam etti.

Bine yakın öğrencinin katıldığı yürüyüşte sık sık sloganlar atıldı ve "Beyazıt Marşı" söylendi. Yürüyüşte tramvay yolunda ve kaldırımında bekleyenler öğrenciler alkışlarla destek verdi.

Tramvay yolu boyunca yürüyen öğrenciler eylem sonunda gözaltındakilerin serbest bırakılması talebiyle Çağlayan Adliyesi önüne gidilmesi için çağrıda bulundu, eylem burada sonlandırıldı. Birçok devrimci ve demokrat kurumun bir araya geldiği eyleme YDG de katıldı.

(İstanbul YDG)

Kocaeli'de faşist saldırılara karşı eylem

Kocaeli Üniversitesi'nde devrimci, demokrat ve yurtsever öğrenciler üniversitelerde artan faşist saldırılara karşı basın açıklaması ve oturma eylemi gerçekleştirdi. 12 Nisan Cuma günü Sosyal Tesislerin önünde toplanan öğrenciler A kapısına kadar yürüdüler. Sosyal Tesislerin önünde toplanan devrimci, demokrat ve yurtsever öğrenciler pankart açıp sloganlarla yürüyüşe geçti. Yürüyüşün önüne geçen "Biol" adlı ÖGB amiri "Üniversitede polis yok. Yürüyüş yapmayın, sadece basın açıklaması yapın. Bu konuda duyarlı olmanızı istiyoruz" diye açıklama yaptı.

Kitle tepki gösterip video çeken TMSH polislerini işaret ettikten sonra tekrar yürüyüşe geçti. Rektörlüğün önü çevik ve panzerlerle barikat kurulmasından dolayı öğrenciler A Kapısının önünde açıklama gerçekleştirdiler. Açıklamadan sonra öğrenciler polis üniversiteden çıkana kadar oturma eylemi yaptı ve ardından eylemi sonlandırdılar.

(Kocaeli YDG)

Kaypakkaya ve Çalışma Tarzı...

"Hayatın mantığını kavramayan mucizeler yaratamaz!"

Kendisinin ilk adımlarını attığı yeni bir yolun parametrelerini vermesi dolayısıyla Türkiye devrim tarihinde özgün ve önemli bir yer tutan teorik yazılarını bize miras olarak bırakan **İbrahim Kaypakkaya** yoldaşın katledilişinin üzerinden 40 yıl geçti. Kaypakkaya yoldaşın mirasına sahip çıkmanın önemli kilometre taşlarından biri de yazıları ve çalışmalarındaki düşünme tarzını, inceleme yöntemini anlamaktır. Bu yazıda İbrahim yoldaşın inceleme yönteminin, düşünme tarzının sadece belli yönlerini ele almaya çalışacağız.

Başlarken vurgulamak gerekir ki; İbrahim yoldaşı ne sadece yazılarıyla ne sadece pratiğiyle değerlendirilebilir. İbrahim yoldaş, "*Bilginin etkin işlevinin... kendini ussal bilgiden devrimci pratiğe sıçrayışta göstermek zorunda olduğunu*"⁽¹⁾ biliyordu. Yaşamı da, bu bilginin hayata geçirilişinin somut, yalın bir örneğidir. Yani İbrahim yoldaşın yönteminde kavrayacağımız ilk halka, **pratik-teori birlikteliğidir**.

İbrahim yoldaşın ilk yazısı Türk Solu dergisinde 14 Ekim 1969 tarihinde yayımlanmıştır. TİP'in Taksim mitingini eleştirmek için kaleme alınan yazı, "Seçme Yazılar" ismiyle derlenen kitaptaki yazılarında doruk noktasını göreceğimiz, çelişkileri yakalama ve çözüm üretme gücünün, eleştiri yeteneğinin pırıltılarını bize o günden göstermektedir. Taksim mitingini, 1969 seçimlerini, Değirmenköylülerin mücadelesini, Ege Sanayi işçilerinin iş bırakmasını değerlendiren yazılar gibi, bir kısmı kendisinin de içerisinde yer aldığı dönemin grevlerini-işgallerini ele alan; güncelle ilgili önemli gelişmeleri değerlendiren ve alınması gereken tutumu ortaya koyan somut verilerle zenginleştirilmiş yazılardır ilk yazıları. **İbrahim yoldaş, deneyimlerini, önemli gördüklerini sürekli olarak yazıya dökmüştür**. Pratik içerisinde yer aldıkça, teorik olarak geliştikçe yazı konuları da Türkiye devriminin stratejik-taktik sorunlarına kaymaya başlamıştır.

HER FIRSAT VE KOŞULDA; YOĞUNLAŞMAK VE DERİNLEŞMEK...

İbrahim Kaypakkaya'nın yazıları politik yazılardır. Yani, pratiğe yön vermek amaçlı; bir olayı/olguyu değer-

lendirmek-eleştirmek, alınan tutumu nedenleriyle açıklamak, sonuçlar üzerinde yorum yapmak için yazılmıştır. Bu da, incelenen olayın/olgunun tarihini (onu ortaya çıkaran koşulları, etkileyenlerini), mevcut anını (etkin olan öznelerin niteliği, hareket tarzları, çelişkinin yönü) ve geleceğini (neye evrilebileceğini) çözümlenmeyi zorunlu kılar. **Ancak bu şekilde bütünlük yakalanır ve mevcut durumun tablosu çizilir**. Fakat bilinir ki, gerçeği yakalamak ve içinde olunan andaki gelişmeleri çelişkileriyle yansıtabilmek, "şey"e niteliğini veren "öz"ü kavramak hiç-bir zaman kolay olmamıştır.

Bunu yapabilmek; doğru bir yönleme sahip olmayı gerektirdiği kadar, sınıfsal duruşun gerçeklerden besleniyor olmasını zorunlu kılar. Bunu yapabilmek; gerçeği gölgeleyen, üstünü örten hangi güç-otorite olursa olsun karşısında durabilmeyi ve bedel ödemeyi göze almayı gerektirir. Araştırma ve gerçeğe ulaşma iradesinin güçlü olmasını, yoğunlaşmayı, derinleşmeyi gerektirir. İşte "komünist devrimci"* olmak, bu vasıflara sahip olma isteği ve iradesidir. İbrahim Kaypakkaya'da tüm bu özelliklerin toplandığını görüyoruz. Halkın içinden gelen ve halka karşı büyük bir sevgi ve sorumluluk duyan İbrahim yoldaş; o dönemin otoriteleri olan M. Belli, H. Kıvılcımlı'nın karşısında durmuş, TİİKP'in "burjuva önderliğinden" yoğun baskı görmesine rağmen düşüncelerini geliştirmiş ve ısrarla savunmuştur. Komünist devrimci olarak Kaypakkaya'nın yazılarında geçmiş-şimdi-gelecek arasında kurulan bağla, şeylerin özünün yakalanıp ortaya çıkarılmasını, bunların güçlü bir somutlamayla açıklanmasını ve alınacak tavrın etraflica, açık ve yalın bir şekilde ifadelendirilmesinin yapıldığını görürüz.

"Devrimci demek, bir bakıma mucize yaratan kişi demektir. Ama hayatın mantığını kavramayan, kendi dışındaki olguları ciddiye almayan birisi mucizeler yaratamaz."⁽²⁾ [İbrahim Kaypakkaya]

İbrahim Kaypakkaya, pratiği ve teorisini bahsettiği mucizeyi yaratmıştır. Döneminde basılan Marksist-Leninist tüm eserleri ve güncel, tarihi, politik, edebi, sanatsal çıkan tüm yayınları yutarcasına okuyan, şiirle

yakından ilgilenen ve yazan (yazdığı çok sayıda şiirin, okuldaki çatışmada sağcı öğrenciler tarafından yok edilmesini hüznle andığını M. Oruçoğlu anlatıyor.) biriydi. "Hayatın mantığını kavrama" da ve buna göre tavır alabilmede İbrahim'in bu araştırmacı, bilgiye doymayan, yaşamla çok yönlü ilgilenen özelliklerinin önemli bir yer tuttuğu çok açıktır.

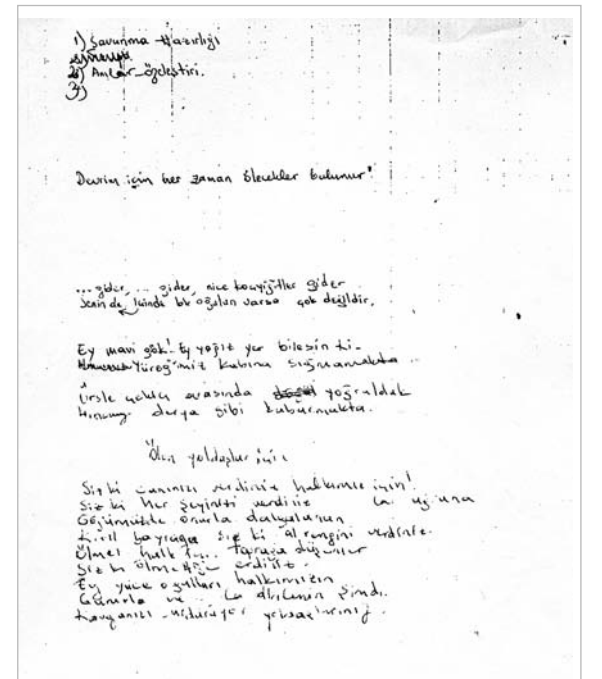
GREV, İŞGAL VE DİRENİŞLERDEN ÖĞRENİYOR!

İbrahim'in 3-3.5 yıl gibi kısa bir sürede yazdığı yazıların hacmine ve çok sayıda eseri okumasına bakarak; daha çok teorik çalışmalara yoğunlaştığı, hareketli olmadığı sonucuna varanlar olabilir. Fakat anlatımlardan biliyoruz ki, İbrahim "kayaların kuytulduğunda, taşların üstünde, derelerin ağzında, dizinin üzerinde bir deftere görüşlerinin ana noktalarını yazıyordu."⁽³⁾

İbrahim; Siverek-Malatya-İstanbul-Dersim arasında mekik dokurken bir taraftan yoldaşların çalışmasını denetleyip perspektif sunarken, bir taraftan yayınları okuyup yazılarını yazmıştır. Her fırsatı, her anı devrime adanmış anlamına gelen bu yaklaşım; zorunlulukların kavranmasının sonucudur. Döneme damgasını vuran reformizme/revizyonizme olan güçlü tepkisinin ve bu burjuva akımların yerine bir an önce devrimci çizgiyi hâkim kılma isteğinin yansımasıdır bu geci-gündüzlü çaba.

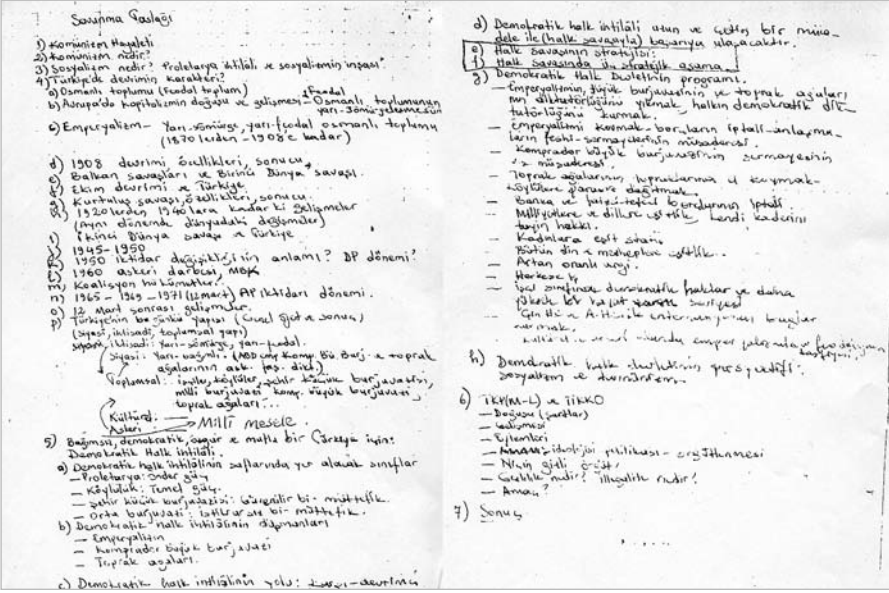
İbrahim yoldaşın öğrenme kaynaklarının sadece kitap, dergi vs. olduğunu düşünmek büyük bir eksikliklerdir. O; grevlerden, işgallerden, eylemlerden öğrenmiştir. Yüksek öğrenimden çok kısa bir süre içerisinde sadece öğrenci gençlik faaliyetleriyle devrimcilik olma-

yacağını anlamış, İşçi-Köylü dergisinin İşçi Bürosu sorumluluğunu üstlenmiştir. Zaten sonrasında da mücadeleye yaşamı hep halkın farklı tabakaları içinde geçmiş ve çelişkilerini yakından görmüş, onlarla aynı acıları, sevinçleri yaşamıştır. İşçi, köylü, esnaf, öğrenci... her meslek grubundan kadın, genç, yaşlı, çocuk demeden her fırsatta yaptığı sohbetlerle, sorduğu sorularla, mevcut durumu anlamaya ve anlatmaya çalışmıştır. Kendisinin deyişiyle de, PDA ve Şafak Revizyonizmi gibi "kötü hocalardan" da iyi dersler çıkartmıştır. Yaşamla kurduğu çok yönlü bağ, İbrahim'in yaşamını şekillendirmiştir. İbrahim yoldaşın yönteminde kavrayacağımız ikinci ana halk da budur: her fırsat ve koşulda araştırmak, yoğunlaşmak, derinleşmek; halkımızdan, yoldaşlarımızdan, "kötü hocalardan" ve düşmanlarımızdan öğrenmesini bilmek...

İbrahim yoldaşın öğrenme kaynaklarının sadece kitap, dergi vs. olduğunu düşünmek büyük bir eksikliklerdir. O; grevlerden, işgallerden, eylemlerden öğrenmiştir.

Nerede Bir Direniş Ve Mücadele Varsa Orada Kaypakkaya Yaşıyor ve Savaşıyor!

MESELENİN ÖZÜNÜ ÖN PLANA ÇIKARMAK
İbrahim Kaypakkaya'nın yazılarına kabaca baktığımızda bile, bütün ile parçaları arasında ilişki kurma becerisini ve parçaların kendi arasındaki bağları çözümlene gücünü görürüz. Başlıklı birlikte koyduğu BÜTÜN'ü her biri kendi içerisinde bir bütün olan çok sayıda alt başlıklara [parçalara] ayırma, onun inceleme yönteminin en önemli özelliğidir. [Ki bu diyalektik yöntemin kendisidir.] İbrahim, her bir alt başlığı da ihtiyaç duyduğu ölçüde kendi içinde parçalara ayırır. Tek tek her parçayı, niteliğini ortaya koyunca ya kadar inceler, çözümler ve diğer parçalara geçiş yapar.

Güzel bir halı dokur gibi; tek tek her ilmeğin rengiyle ilgilenir ve düğümünü atarak diğerine geçer. "Her şeyin her yönüne özel dikkat" gösterir. (4) Alt başlıkların her birinde yeterince durduktan sonra bunları biraraya getirip, birleştirir ve sonuca ulaştırır. Sonuçta önemli olan incelediği BÜTÜN'ün ÖZ'ünü yakalamaktır. İşte İbrahim Kaypakkaya yoldaşın Türkiye devrimcileri arasında ayırt edici yanı, onu farklılaştıran yanı bu "öz"ü yakalamayı başarmasıdır. "Seçme Yazılar" kitabı yakından incelendiğinde birçok defa "öz"ü yakalamaktan bahsettiğini görürüz. **Çünkü öz, niteliklidir. Çözümün anahtarıdır.** İncelenen şeyin ÖZ'ünün yakalanıp, diğer tüm parçaların arasından sıyrıp çekilmesi; **"hayatın mantığının kavranması"**ndan başka bir şey değildir. Öz değişmeden, incelenen şeyin tüm parçaları değişse bile, o şey değişmez.

Kaypakkaya'yı; Ulusal Sorun [ki beş temel belgede ilk önce bunu yazmıştır] ve Kemalizm'i ayrı iki belge olarak incelemeye götüren sebep; Şefik Hüsnü'nün TKP'sinden itibaren TİP, MDD, PDA, TİİKP ve diğer bütün akım ve yapılarda, "öz"ün değişmeden kaldığını kavraması ve sadece durmadan "kılık değiştirdiklerini" belirlemesidir. Özleri aynı kaldığı halde, baştan sona sürekli kılık değiştirip, yeni şekillere girerek diğerlerinden farklı olduklarını iddia edebiliyorlardı. Kitleleri, devrimcileşmek isteyenleri kandırıyorlardı.

İbrahim yoldaş, "mucizeler" yaratma gücünü, teori ve pratik arasında kurduğu canlı bağ ve yaşamında, bilgi teorisini olduğu gibi pratiğe uygulamış olmasından almıştır.

İbrahim yoldaş; TİİKP program taslağı eleştirisinde devrimci gibi görünen sözlerin arkasında yatan düşüncelerin, aslında farklılıklarını iddia ettikleri TİP'in reformist-revizyonist fikirleri, M. Belli ve H. Kıvılcımlı'nın darbeci savunularını olduklarını apaçık ortaya koymuştur. Yaptıkları kelime oyunlarını ustalıklarla teşhir etmiştir. "Çıplak gerçeğin süslü ve gösterişli sözlere feda edilmesine", "muğlak ve hiçbir şey anlatmayan ifadelere", "ne şiş yansın, ne kebab" mantığına, "gereksiz teferuat ve gereksiz tekrarlara" sürekli dikkat çekerek, bir taraftan gerçeğin üzerinin nasıl örtüldüğünü ortaya koyuyor, bir taraftan da Marksist-Leninistlerin yöntemini sergilemiş oluyordu: **"Proleter devrimciler de elbette kendilerine yakışan yolu tutacaklardır. Meselenin özünü ön plana çıkararak, burjuva kliğin ideolojik, politik, örgütsel ve taktik çizgisini sergilemek yolunu..."** (5)

Kaypakkaya, **"Kurtuluş Savaşı'nı takip eden yıllarda, devrimin baş düşmanı Kemalist iktidardır"** diyerek, Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkını kayıtsız şartsız savunarak ve Halk Savaşı stratejisini benimseyerek Şefik Hüsnü'nün TKP'sinden TİİKP'e kadar korunarak gelen "öz"ü reddetmiş ve temellerini attığı yeni öz ile TKP/ML'yi kurmuştur. Yarattığı kopuşu, parti isimlendirmesi tartışmalarında şu sözleriyle yine kendisi çok açık/yalın anlatmıştır:

"Yani gerekli olan, her bakımdan NİTELİK SIÇRAMASIDIR. Bu sıçrama hareketimizin isminde de kendini göstermelidir. TİİKP ismini savunma, bir açıdan bir 'ESKİYİ KORUMA' çabasıdır. SIÇRAMAYA DİRENME TUTUMUDUR." (abç) (6)

Nitelik sıçraması ancak var olan öz'den koparak, eskiyi bütünüyle atarak sağlanabilir. İbrahim'in olayları kavrayışında ve yönteminde belki de en önemli halka budur: **"Meselenin özünü ön plana çıkarmak."** Yukarıda anlatmaya çalıştığımız bütün-parça diyalektiğini kullanarak "öz"e ulaşma; izlediği yol budur. Öz kavrandıktan sonra alınacak tutumlar netleşir, beraklaşır. İbrahim'in TİİKP'in kongresine katılmayı gerekli bulmaması da [Oruçoğlu dâhil birçok yoldaşın katılmayı savunduğunu düşündüğümüzde İbrahim'in kavrayışındaki nitelik farkı çok açık görülür.] o kongreyle "öz"de bir değişimin olmasının, bir sıçraması yaratılmasının olanaksızlığını görmesiyle ilgilidir. Artık eskiyle uğraşma aşamasını geçip, yeni öz ile yeni örgütlenmeye gidilmesinin zamanıydı.

ESAS-TALİ AYRIMI
Kaypakkaya; Şafak Revizyonizmi ve diğer yapıların özünü; netleştirdiği, ESAS olarak gördüğü kıstaslara göre sorguluyordu. Yukarıda sıraladığımız Kemalizm, Ulusal Sorun ve Halk Savaşı'na yaklaşımla beraber en önemli kıstası **pratikleri** olmuştur. Devrimci teori ile devrimci pratik arasındaki kopmaz ve birbirini geliştirici bağın önemi, İbrahim açısından tartışmasız-

dır. Bu nedenle eleştiri oklarını asla sadece söylenenlere yani teoriye yöneltmez. Pratiğe de güçlü bir şekilde yönelir. Söylenip de yapılmayanları tek tek sorgular. Lafazanlık ve devrimci teori arasındaki çizginin ancak devrimci pratikle kalınlaştırılacağına farkındadır. İbrahim yoldaş, "mucizeler" yaratma gücünü, teori ve pratik arasında kurduğu canlı bağ ve yaşamında, bilgi teorisini olduğu gibi pratiğe uygulamış olmasından almıştır.

Kaypakkaya, "öz"ü belirledikten sonra tekrar pratiğe döner. Teorinin griliğinden yaşamın rengârenk tonlarına geçiş yapar. Teoriden pratiğe olan sıçrayışta; stratejik yönelime bağlı olarak ama sürecin de ihtiyaçlarını gözeterik belirlediği ESAS-TALİ ayrımları onun en önemli yardımcısıdır. Esas-tali ayrımını bu derecede önemsemesinin nedeni; çelişmenin farklı yönlerini görmesi ve bunlar içinde ana halkayı öne çıkartmayı istemesidir. Böylece dört bir yana yumruk sallamak yerine, belirlenmiş bir hedef doğrultusunda diğer tüm çalışmalar ESAS olana endekslilik olarak bir noktaya yoğunlaşarak, güçlerin merkezleşmesini ve böylece etkisini artırmasını sağlayacaktır. İbrahim yoldaş bu yönütemi, en açık haliyle 11 temel ilkede gördüğümüz gibi hem yazılarında hem de pratikte kullanmıştır.

Yazıya başlarken vurguladığımız gibi İbrahim yoldaşın yönteminin sadece belli yanlarını ele aldık. Henüz gerilla savaşını başlatmanın eşliğindeyken, Düdümlü dağının tepesinde kızıl bayrağı dalgalandıracağı günleri hayal eden, Halk Savaşı geliştiği zaman köylerde yapılacak ajitasyon-propaganda ve peşi sıra oynanacak tiyatrunun coşkusu o günden başlayan, devrime inançla yoğunlaşmış önderimiz Kaypakkaya'yı ne kadar anladığımızı, onun heyecanlarına, düşlerine ne kadar ortak olup gerçekleştirmeye çalıştığımızı aramızdan bedenlen ayrılışının 40. yılında tekrar tekrar sorgulamak zorunluluğuyla karşı karşıyayız. Onun mucizeler yaratmasına neden olan, yaşam karşısındaki duruşunu içselleştirmemizle ve günün gereklerine uygun olarak yaşama geçirmemizle ancak onun ardılları olabileceğimizi bilelim...

KAYNAKLAR
1- Seçme Eserler; Mao Zedung, Cilt 1, S: 407
2- Aktaran; Muzaffer Oruçoğlu, Tohum, Umut Yayıncılık, S. 6
3- Teori ve Politika, Kaypakkaya Sempozyumu; A. Taşyapan, S: 42
4- Seçme Eserler; Mao Zedung, Cilt 3, S: 70
5- Seçme Yazılar; İ. Kaypakkaya, S: 323
6- Seçme Yazılar; İ. Kaypakkaya, S: 116
* İbrahim yoldaş sorgusunda kendini "komünist devrimci" olarak tanımlar.

Yılmaz Selçuk son yolculuğuna uğurlandı

Amed: 10 Aralık 2010 tarihinde savaş hazırlığı sırasında yaşamını yitiren MLKP militanı Yılmaz Selçuk'un yaşamını yitirdiği, güvenlik gerekçesiyle 10 Aralık 2012 tarihinde açıklanmıştı. Selçuk için Amed'de 12 Nisan günü bir anma gerçekleştirildi. Anmada **Meya-Der, BDP, 78'liler Derneği, Diay-Der, Partizan, ESP Amed ve Malatya İl Örgütü** de hazır bulundu.

Yapılan anmadan sonra araçlarla havaalanına doğru harekete geçildi. Havaalanına 300 metre kala aile ve yoldaşları slogan ve yürüyüşle giriş yapmak istedi. Polisin yürüyüşe geçmeye izin vermeyeceğini söyleyerek, şehidi kaçırp kargo bölümüne götürmesiyle gerginlik yaşandı. Daha sonra ESP Amed İl Başkanı **Ramazan Karakaya**'nın emniyet amirleriyle konuşmasından sonra polis aileden özür diledi. Cenaze 22.30 uçağıyla İstanbul'a gönderildi.

Hasan Ocak ile yanyana defnedildi

İstanbul: Selçuk'un cenazesi, 18 Nisan günü ailesi ve yoldaşları tarafından İstanbul Adli Tıp Kurumu'ndan alındı ve Gazi Mahallesi'ne götürüldü. Gazi Mahallesi Eski Karakol Durağı'nda toplanan kitle, ellerinde Selçuk'un fotoğrafının olduğu flamlar taşıdı. Selçuk'un cenazesi, kitle tarafından **"Yılmaz Selçuk yoldaş ölüm-süzdür"**, **"Yılmaz yaşıyor, MLKP savaşıyor"** sloganlarıyla karşılandı.

Cenaze aracından alınan Selçuk'un cenazesi, omuzlarda taşındı. Kırmızı karanfellerle süslenmiş tabutu MLKP militanları taşıdı. Ayrıca MLKP savaşçısı **Yasemin Çiftçi** de anıldı. Fotoğrafı taşınırken, **"Yasemin Çiftçi kavgamızda yaşıyor"** sloganı atıldı. Gazi Cemevi'nde Selçuk'un kızıl bayrağa sarılı tabutu başında saygı duruşunda bulunuldu. Ardından tek sıra halinde Selçuk'un naaşı önünde saygı duruşu yapıldı.

Selçuk'un cenazesi, Gazi Cemevi'nden alınarak Gazi Mezarlığı'na götürüldü ve sloganlar eşliğinde, gözaltında işkenceyle katledilen Hasan Ocak'ın yanına defnedildi. Cenaze defnedildikten sonra saygı duruşu gerçekleştirildi. Ardından da ÖTSP adına **Münevver İtemur** ve ESP Genel Başkanı **Figen Yüksekdağ** konuşma yaptı. Cenaze töreni Bakırköy Kadın Hapishanesi'nden MLKP dava tutanaklarının yazmış olduğu mesaj okunduktan sonra sloganlar eşliğinde son buldu.

Törene **Partizan, SDP, SYK, TÖP, Kaldiraç, HDK, TÖP-G, BDP, Alinteri, DHF** katıldı. ESP, ÖTSP ve PŞTA da cenazeye çelenk gönderdi.

Derin Sessizlikte, Yoğun Savaş Çığlığı

Gelinen süreçte Suriye savaşının neredeyse esamesi okunmazken, uluslararası diplomasi hiç olmadığı kadar yoğun bir koşturmaca içerisinde.

Daha çok ABD güdümlü emperyalist devletler cephesinden Suriye üzerinden uzayan hedeflerin artık kısa bir süreç içerisinde tamamlanması umuduyla "dost", "düşman" belirginleştirilmek isteniyor. İsrail'in Türkiye'den özür dilemesi, John Kerry'nin sıkışan, burjuva-feodal medyaya dahi "hayırdır!" dedirten Türkiye ziyaretleri ve bu ziyaretler sırasında yaptığı "Türkiye halkı", "Türk hükümetinin otuz yıldır süren şiddeti durdurmak için yaptığı çabaları alkışlıyoruz. PKK'nın silah bırakması sürecini destekliyoruz" vurguları, takvimsiz Kore ziyareti, İran, Suriye, Lübnan hattındaki gelişmeler ve benzeri birçok olay emperyalizmin, halkın kanı üzerinden hesap yapan kalbinin Suriye'de attığını gösteriyor.

Dünya silahlanırken Türkiye barışa mı uçuyor?

Ekonomik gelişiminin dışa bağımlı olarak palazlanıyor olması durumu TC'ye zorunlu bir sınıf karakteri olarak dış politikalarında sağlam bir tatarsızlık katmaktadır. Uluslararası arenada öyle bir imaj çizdiren TC, kendini bilmez haliyle arkasında emperyalist efendisi ABD olmadığı sürece söylediği sözün hiçbir hükmünün olmadığını bile bile yıllardır dillendirdiği "güçlü devlet, güçlü ordu" yalanına kendisi de inanmış durumda. Nitekim uşaklığını yaptığı ABD tarafından BOP'ta giydirilen eş başkanlık takımın birkaç beden büyüklüğü takım içinde yüzen TC görüntüsü vermektedir. ABD'nin dahi henüz girmeye gözünün kesmediği Suriye'ye "üç saatte girip, 5 saatte çıkacağını" sanan TC frenlemek zorunda kalmıştı.

TC devletinin Kürt Ulusal Hareketiyle başlatmış olduğu "çözüm" sürecini de bu minvalde yorumlamamız gerekmektedir. Kaldı ki iki cepheden de yapılan açıklamalardan anlaşılacak mesele **Ortadoğu**'dur.

Türkiye'de estirilen bu barış havasına inananlar ve silahların miadını doldurduğunu dillendirmeyi bir kez daha fırsat bilenlerde açıkça gö-

rülen şey sınıf bakış açısından yoksunluktur.

*"ABD'nin silah harcamalarında 2001'den bugüne (2011) yüzde 81'lik artış olmuştur", "Türkiye Savunma Sanayi Sektörü'ne göre (2011) 2000- 2010 yılları arasındaki silah ve cephane üretimi yüzde 100 artışla 3 milyar dolara çıkmış bulunmaktadır", "1998'de 3.8 milyar TL olan silah harcaması devasa bir artışla 2010'da 26.3 milyar TL'ye yükselmiştir."** Dünyada silah ticaretinde ABD'den sonra ikinci sırada bulunan Rusya'nın *"2010 yılındaki toplam silah anlaşmalarının tutarı 15 milyar \$'a varmıştı."****

Yine Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin'in ABD'nin füze savunma sistemine karşı hamle olarak; 20 denizaltı, 600 savaş uçağı, 28 S-400 füze savunma sistemi edinmesini ve tüm bu hedeflerin gerçekleştirilebilmesi için askeri harcamalara önümüzdeki on yıl için 773 milyar dolar ayrıldığını açıklaması ve Çin'in de benzer bir rekabet içerisinde olması emperyalizmin savaşlar çağından hiç çıkmadığını göstermektedir.

Emperyalizmin ağır topları kadın ve çocuklara

Halep'te patlayan bombaların yalnızca sesi işitilmemektedir. O bombalardan arta kalan çocuklar ve kadınlar da Türkiye'ye "taşınıyor". Süren savaşın çocuk ve kadın yönünü anlatabilmek için Reyhanlı ve Antakya'dan yaptığımız birkaç gözlemi aktaralım.

Burası Reyhanlı ve sabahın ilk saatleri. Çocuk bir dilenci yaklaşıyor yanınıza, konuşmasından yalnızca "Halep" ve "para" kelimelerini seçebiliyor. Anlıyorsunuz, birkaç kuruş için boyunun yetişebildiği kolunuzu öpüyor defalarca, gözünde yalvaran bir bakış. O bakışlar içinizi daha şimdiden parçalıyor. Yanınızda yürüyor üç-beş lira alabilmek için.

Suriye'den gelen kadın ve çoğu çocuk yaşta fuhuşa zorlanıyor. Bu olay o kadar yaygın ki. Hemen ön-

nüde bir pazarlık dönüyor. Bu tarzda dönen pazarlıklara tanıklık etmemeniz işten bile değil. "Bir haftalığına şu kadar paraya getireyim sana " deniliyor. Getirilen "şey", Suriyeli bir kadın. Yine Reyhanlı'da bir kuyumcunun önündeyiz. Adam yaşlı Türkiye'den, kadın yine Suriyeli. Bir adam daha var "ara buluculuk" yapan. Aracıya iki bilezik alınması gerekiyormuş. Neyse ki bu anlaşmada bir pürüz çıkıyor.

Savaşın Neresindeyiz?

Ve biz savaşın neresindeyiz? Esas kendimize sormamız gereken soru bu. Önümüzdeki süreçte yapılacak olan toplantılardan çıkacak olan ka-

rarların, savaş tanrılarının koltuk altlarındaki dosyaların içerisindeki yaşam bulmasıyla birlikte savaşın boyutlanması güçlü bir olasılıktır. Süreçlerini daha da olgunlaştırmak için yapacakları birbirini kovalayan toplantılarında halklara ölüm çağrısı yapılacağı kesin!

Anın gerçekliği, içerisinde bulunacağımız pratik tutumu günü kurtarmak üzerinden oluşunu kaldırmayacak kadar keskin ve net. Böylesi bir durumda emperyalist efendiler ne kadar Türkiye burjuva-feodal basını konu ekseninde sus pusa çevirdiyse de gündeme taşımamız gerekmektedir. İlerleyen süreçte yükselecek olan savaş, dar grup çıkarılardan değil doğru bir siyasi öngörüyle ele alabilirsek, yeni direniş kaleleri de yaratabiliriz. Yine söylüyoruz, durum hiçbir dar bakış açısına mahal vermeyecek kadar acımasız ilerliyor.

(Antakya'dan bir ÖG okuru)

* *Partizan, Sayı: Kasım-Aralık 2011/76*

** *12 Nisan 2013, Uluslararası Stratejik Araştırmalar Kurumu*

İlyas Aktaş mezarı başında anıldı

Amed: 2006 yılında Amed serhildanında polis kurşunuyla katledilen Devrimci Demokrasi (yeni adıyla Halkın Günlüğü) muhabiri **İlyas Aktaş** ölüm-süzlüğünün 7. yılında mezarı başında anıldı. Anmaya ailesi, yakınları, DHF ve Partizan katıldı. Anma devrim ve demokrasi şehitleri adına saygı duruşuyla başladı. Daha sonra DHF adına yapılan açıklamada *"İlyaslar şahsında özgür basına, muhalif öğrencilere, kadınlara, işçi ve köylülere, ezilen halklara dönük saldırılarına her gün bir yenisini ekleyen katliamcı devlet gelenliğini kınıyoruz"* denildi.

Nurettin Yedigöl unutulmadı

İzmir: 1981 yılında gözaltında işkence sonucu katledilen **Nurettin Yedigöl**, Emek ve Özgürlük Cephesi tarafından 12 Nisan günü Sümerbank önünde yapılan bir basın açıklaması ile anıldı.

Yedigöl ve tüm devrim şehitleri için saygı duruşunun ardından yapılan açıklamada *"Yaşanan bütün katliamlara bakınca, gelecekte de sınıf mücadelesinin kızışmasına bağlı olarak yeni kayıpların yaşanabileceğini biliyoruz ve bunu bilerek mücadele yürütüyor ve geçmişte yaşanan katliamların hesabını soracağımızı bir kez daha haykırıyoruz"* denildi. Eyleme; **Partizan, Alinteri, Halk Cephesi** ve İzmir Hareket Tiyatrosu katılarak destek verdi.

TC'de insan hayatı karaborsada!

Uzun süredir devletin sağlık ve eğitim politikalarından haberdardır. Her birimiz en az ayda bir kere hastanelerin yollarını tutmak zorunda kalmışızdır... Ya kendimiz için ya da yakınlarımız için. Her birimizin tanıdığı, kanser ya da diyabet gibi kronik hastalığı olan birileri vardır muhakkak. Malumunuz devlet "sosyal devlet" iddiasında olunca sağlık ve eğitim gibi en temel insani hak olan konularda devletin icraatları özellikli bir önem arz etmektedir. Tedavisi zor ve uzun süreli olan hastalıklar söz konusu olduğunda sağlık alanında halkımızın yaşadığı sorunların da ayyuka çıktığı ortadadır. TC'nin tarihi boyunca olduğu gibi bugün de devlete hükümet eden AKP döneminde uygulanan politikalarla da sağlığın paralı hale getirildiği ve etkin piyasa koşullarına uygun

olarak şekillendirip, parası olanın tedavi olabileceği parası olmayanın "Allah'a havale" edildiği bir dönem yaşıyoruz.

Devlet eşrafının, çeşitli il gezilerinde sorunlarını dile getirmek isteyen halkın tepkileriyle defalarca karşılaştığı, bu karşılaşmalar sırasında atanamayan öğretmenlerin, anası ağlayan köylülerin, kadro isteyen sözleşmeli memurların, işten çıkarılan işçilerin türlü biçimlerle "azarlandığını", polis/koruma şiddetine maruz kaldığını, hatta gözaltına alındığını dahi gördük. Eee... Tabii bir de bunun yanında gezilerde yanına gelen halkın cebine bahşiş, sus payı, sadaka (artık siz ne dersiniz) verildiğine de tanık olduk.

Dilenen bir toplum yaratmak isteyen toplumun dilenmediğini öğrenince derin bir acı hissetmişsinizdir!

Çevre ve Şehircilik Bakanı Erdoğan Bayraktar Edirne gezisi sırasında benzer bir tepki ile karşılaştı. Bakanın yanına gelen **Dilek Özçelik**, Bakana Lenf kanseri olduğunu, tedavisi için kullanılan ilaçları-

nın ithal ilaçlar olduğu için bulunamadığını ve çok pahalı olduğunu söyledi. Bakan da karşılığında Dilek'in cebine para koyarak sorunu kendi yöntemiyle çözdüğünü sandı. Çok bilindik bir fotoğraf değil mi? Dileğin "ben dilenci değilim. İnsanlık noktasında bir kez daha hayal kırıklığına uğradım. Hiç çaresiz kalmamışsınız" demesi üzerine Bakan "yanlış anlaşılma oldu. Kızımız alındı" diyerek aslında kendisinin üstüne alınacağı hiçbir şeyin olmadığını ifade etmiş oldu. Ardından da üzülüğünü açıkladı. "Sosyal devlet" demagojisiyle perdelemeye çalıştıkları devletin gerçek yüzünün ortalığa saçılmasından duyulan üzüntüyü ifade etmek istemiş olsa gerek.

Bozacıyla şıracı!

Olayın gündeme gelmesiyle birlikte hemen valiler, bakanlar ve diğer devlet eşrafı Erdoğan Bayraktar'a kefillik edip (bozacıyla şıracı hesabı) devreye girecek bir anda Dileğin bulunamayan ilaçları bulundu. Edirne valisi "biz kimsesizlerin kimsesi, çaresizlerin çaresiyiz" dedi. Eee, böylesine ne derler... Dilek yeniden valiliğe çağrılarak Edirne valiliğinde vali ile birlikte hemen bir basın toplantısı gerçekleştirildi. Hüseyin Çelik de katıldığı televizyon programında Dileğe iki bin lira verildiğini açıkladı. Tabii sadakanın miktarı önemli! İmaj düzeltme işlemi bu sayede yapılmış olacak anlaşılmalı!

Sonuç olarak: Halk arasında "takke düştü kel göründü" diye bir deyim vardır.

Yine, yeniden, bir kez daha "sosyal devlet" in gerçek yüzü ortalığa saçılmıştır. "İleri demokrasileri" de "sosyal devletleri" de ne menem bir şey anlaşılmalıdır. Halkımızın her gün hastane kapılarında, aylar sonrasına verilen röntgen sıralarında yaşadıkları ile devletin sağlıkta dönüştürdüğünün ne olduğu da bir kez daha anlaşılmalıdır.

Bir yıldan bu yanadır hastalığının teşhisi konsun diye bekleyen, teşhis konduktan sonra tedavi olamayan Dilek'in tepkisi (yanlış anlaşılmasın) çaresizlere değil. Halkı çaresiz, kendi çürümüş düzenlerine mecbur bıraktıklarını sananlara... Halkın örgütlü gücü karşısında çaresiz olanlardır...

"Yaralarımız sarılmadan barış olmaz"

420. HAFTA

Cumartesi Anneleri, bu hafta "Nurettin Yedigöl ve 12 Eylül'ün işkencehanelerinde kaybedilen tüm evlatlarımız için adalet istiyoruz" diyerek oturma eylemlerini gerçekleştirdiler. 12 Eylül Cuntası tarafından gözaltında kaybedilen Hayrettin Eren'in kardeşi İkbal Eren "Belki yeri değil, ama barış nasıl bir barış" diye sorarak, bu ülkede hala insanların evlerinden çıktığında evlerine bir daha geri dönememe potansiyeli olduğunun altını çizdi.

1981'de Nurettin Yedigöl'le birlikte gözaltına alınanlardan İHD İstanbul Başkanı **Ümit Efe**, Yedigöl'ün sosyalist kimliği nedeniyle hedef seçildiğini söyledi. Yedigöl'ün 87 yaşındaki annesi **Beycan Yedigöl**, gözyaşlarına boğularak, "Allah oğlumu kaybedenlere de evlat acısı versin" dedi.

421. HAFTA

Bu hafta işkenceli sorgulardan geçirilerek kaybedilen Kürt çocuklarının akıbeti soruldu. Akil İnsanlar Komisyonu Marmara Heyeti üyelerinin de katıldığı eylemde anneler, yaralarının sarılmadan ve kayıplarının akıbeti ortaya çıkmadan barışın kendileri için anlam ifade etmeyeceğini ifade etti.

19

Kadıköy'de dernek açılışı gerçekleşti

İstanbul: Anadolu Yakası Dersimliler Derneği'nin Kadıköy'deki yeni hizmet yerinin açılışı gerçekleştirildi. Dernekte misafirlere yapılan ikramın ardından dernek önünde halaylarla açılış programı başladı. Dernek adına konuşma yapan Başkan **Hüseyin Ali Karaağaç**, "Dersimliler Derneği'nin bugünkü görev ve sorumlulukları çok fazla. Çünkü Dersim her yandan kuşatma altında. Dili, kültürü, inancı yok edilmeye çalışılıyor. Bu noktada derneğimiz üzerine düşen görevleri yerine getirmekte kararlı" dedi.

Partizan'ın da mesaj gönderdiği açılışta Dersimlilerin geçmişten beri zulme boyun eğmedikleri; Seyit Rızalardan, Qopolardan devralınan direniş bayrağını elinden bırakmadığı ve Dersimliler Derneği'nin de bu konuda üzerine düşen görev ve sorumlulukları yerine getireceğine inandıkları vurgulandı. Açıklamanın devamında ise; "Bu yıl komünist önder İbrahim Kaypakaya yoldaşın katledilişinin 40. yılı olmasının yanı sıra Ali Haydar Yıldız, Meral Yakar ve Ahmet Muharrem Çiçek yoldaşların da katledilişlerinin 40. yılıdır" denilerek yapılacak anma etkinliklerine katılım sağlanması gerektiği vurgulandı.

Gülsuyu'nda kentsel dönüşüm karşıtı gece

Kartal: Gülsuyu-Gülensu Güzeleştirme Derneği'nin "Mahalleme, So-kağma, Evime Sahip Çıkıyorum" şiarıyla düzenlenmiş olduğu dayanışma gecesi coşkulu bir şekilde gerçekleştirildi. Etkinlik giriş konuşmasıyla başladı. Devrim şehitleri için yapılan saygı duruşunun ardından Gülsuyu-Gülensu Güzeleştirme Derneği Başkanı **Ali Şengül** konuşmaya yaptı.

Konuşmaların ardından **Grup Umut Küsen** sahne alarak kitleye neşeli dakikalar yaşattı. Müzik grubunun ardından **Pınar Aydınlar** sahne aldı. Aydınlar, kentsel dönüşümün yaşam alanımıza saldırmak anlamına geldiğini hatırlatarak, bu süreçte en fazla etkilenen kesimin kadınlar olduğunu belirtti. Aydınlar yaptığı konuşmadan sonra türküleriyle geceyi coşkunlandırdı. Gece Gülsuyu Partizan'ın gönderdiği mesajla devam etti.

Partizan, gönderdiği mesajda "Zaferimizin teminatı, katledilişinin 40. yılında Komünist Önder İbrahim Kay-

pakkaya yoldaşın yol göstericiliği, yoldaşın azmi, bilinç ve sınıf kinidir" dedi. Gülsuyu Partizan'ın mesajından sonra Alinteri'nin etkinliği selamlayan mesajı okundu. Etkinlikte ayrıca **Özgür Gelecek Gazetesi** ve **Yeni Demokrat Kadın**'ın mesajları okundu.

Mesajlardan sonra kemençesiyle **Yunus Aydın**, kitleye Karadeniz ezgileri ile coşkulu anlar yaşattı. Etkinlik **Cengiz-Engin Sağlam**'ın sahneye çıkmasıyla devam etti. Etkinlikte mahallelerden kadınların yoğun olarak katılması dikkat çekici ve olumlu bir gelişme olarak değerlendirilebilir. Etkinliğe **EMEP**, Sokak Kültür Merkezi, **BDP**, **ESP**, **HDK** de katıldı.

"Çeteler halka hesap verecek"

Gülensu Mahallesi'nde artan çeteleşme ve halka karşı yapılan saldırılara 13 Nisan günü akşam 20.00'de bir yenisini daha eklendi. Gülensu Mahallesi'nin Dinler Sokak'ta akşam saatlerinde mahalle halkına bir taksi içinde dört kişi oldukları bilinen kişilerce satırlı silahlı bir şekilde saldırı gerçekleştirildi. Saldırıda hakaret ve tehdit savuran çeteler korku yaratmak istediler.

Gülsuyu Mahallesi'nde akşam saat 19.30'da çeteleşme ile ilgili halk toplantısı yapıldığı esnada bu olayın olması nedeniyle toplantı ertelenip mahalle halkıyla birlikte olayın yaşandığı yere çeteleşme karşıtı sloganlar atılarak gidildi. Saldırıya uğrayan mahalleliden bilgi alındığı esnada kalabalığın içine giren çeteler "bizi mi bekliyorsunuz?" diyerek mahalle halkı ve devrimcilerin üzerine arabayı sürerek kaçmaya çalıştı. Mahalleli ve devrimciler arabaya hasar verdiler. Ardından sloganlarla halkın örgütlü duruşunun getirdiği olumlu pratik ajitasyonla anlatıldı.

(Gülsuyu Partizan)

Elfo ana için F eyleminde çağrı

İstanbul: İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu tarafından her hafta Cumartesi günü saat 13.30'da Galatasaray Lisesi önünde gerçekleştirilen "F" eylemlerinin 58.'si 13 Nisan günü yapıldı. "**Elfo ana serbest bırakılsın**", "Tercit öldürür, hücreleri kapatın", "**Sessiz kalma, suça ortak olma**" vb. sloganlar atan kitle adına bu haftaki açıklamayı komisyon üyesi **Elif Akkaya** gerçekleştirdi.

79 yaşındaki Elfo ananın tansiyon ve romatizma hastası olduğunu, nefes darlığı yaşadığını ve yakın zamanda da elinden ameliyat olduğu için kendi işini göremediğini belirten Akkaya, "*Elfo ananın tahliye edilmesi için yapılan girişimler sonuç vermedi*" dedi. Kamuoyunu ve tüm duyarlı kesimleri Elfo ananın "**Hapishanede ölmek istemiyorum**" çığlığını duymaya ve duyurmaya çağırarak Akkaya, sözlerini, "*Elfo ananın ve ağır hasta mahpusların ölmesine izin vermeyeceğiz*" diye sonlandırdı.

"F" eyleminin 59. haftasında müebbet hapse mahkum edilen ve 22 yıldır Siirt Hapishanesi'nde tutulan kanser hastası **Avni Uçar**'ın durumuna dikkat çekildi.

Uçar'ın kardeşi **Ömer Uçar**, Ankara Tabip Odası ve Siirt Devlet Hastanesi'nin abisinin durumuna ilişkin rapor hazırladığını ve raporda ağabeyinin cezaevinde kalması durumunda yaşamını yitirebileceğini söylediğini aktardı.

Başbakan Erdoğan'ın İsrail'in Mavi Marmara saldırısına ilişkin söylediği, "Öldürmeyeceksin, yaşatacaksın" sözlerini hatırlatan Uçar, Başbakan'a, "Peki, siz öldürmüyorsunuz da ne yapıyorsunuz?" diye sordu.

Gebze'de ayrıntılı kamera uygulaması

H. Merkezi: Hapishanelerde devrimci tutsaklara yönelik saldırılar giderek artıyor. 10 kitap sınırlaması ile Tekirdağ'da başlatılan uygulama, tutsakların direnişi ile karşılaşmış ve idare geri adım atmak zorunda kalmıştı.

Son olarak Gebze M Tipi Kadın Kapalı Hapishane'de tutsakların ortak

kullanım alanlarına kamera takılmak isteniyor. Kadın tutsakları bundan sonra spor alanında da "izleyeceklerini" belirten hapishane idaresi ayrıca ilerleyen günlerde tutsakların mutfaklarına da kamera takacaklarını belirtiyor. Bu saldırıya karşı PKK dışındaki devrimci tutsaklar saldırının insanlık

onurunu ayaklar altına aldığını, saldırının keyfiyete dayalı olduğunu ve bu saldırının toplum içindeki kadına yönelik cinsel saldırının bir parçası olduğunu vurguluyorlar. Tutsaklar uygulama iptal edilene kadar gün boyunca kapı döveceklerini ve havalandırmaya çıktıklarında hücrelere geçmemek için fiili direnişi sürdüreceklerini belirtiyorlar.

4. Yargı Paketi'nin arkasındakiler...

Belli bir beklenti yaratan 4. Yargı Paketi, nihayet meclisten geçirildi. Paketten beklentilerin bu denli artmasında "müzakere sürecinin" yanı sıra bir süredir devam eden konuyla ilgili tartışmalar da etkilidir.

Yasa üzerindeki perdeyi araladığımızda dahi devletin gerçek niyetini görmek mümkün. Örneğin ihaleye fesat karıştırma suçunun cezası sessiz sedasız azaltılırken şiddet unsuru içermeyen fiillerin "suç olmaktan çıkartıldığı" öne sürülerek ifade özgürlüğünün sınırlarının "genişletildiği" yalanı da tüm çıplaklığıyla ortaya çıkmaktadır.

Geriye doğru bir hatırlatmaya gidersek ihaleye fesat karıştırma suçundan birçok devlet görevlisinin yargılandığını hatırlarız. Adana'da ihaleye fesat karıştırma suçundan yargılanan Aytaç Durak ve ekibinin tahliyesi anlatmak istediğimiz duruma somut bir örnektir.

En önemli değişiklikler, "Terörle" Mücadele Kanunu'nun 6. ve 7. maddeleri ile TCK'nin 220/6, 215 ve 318. maddelerinde yapılmıştır.

TMK'nın 6. Maddesine "Terör örgütlerinin; cebir, şiddet veya tehdit içeren yöntemlerini meşru gösteren veya öven ya da bu yöntemlere başvurmayı teşvik eden" cümlesi eklenecek bildiri veya açıklamanın yayımlanması veya propagandanın yapılmasının ancak bu şekilde suç oluşturabileceği öngörülmüştür. (Av. Gülizar Tuncer/16.04.2013/ Özgür Gündem)

Buradan genişletilen ifade özgürlüğünden çok devlet tasarrufunun olduğu rahatlıkla görülebilir. Yorumlar bu bağlamda kısmi ifadelerin gündeme getirilmesi ile yapılırken ifadenin tamamında saldırının boyutu gözler önündedir. Yine 7. madde kapsamında puşi takmaktan propaganda amaçlı üniforma veya tişört giyenlere kadar birçok şey suç unsuru sayılmaktadır.

Taş atan çocuklar...

Devletin yaklaşımını ve niyetini özetleyen bir yaklaşım da taş atan çocuklar. Çatışmalı eylemlere katılan kişi hakkında bundan sonra hem eyleme katıldığından dolayı hem de üyelikten hüküm verilecek.

Belirtmek gerekir ki paket AİHM'in yaptırımlarının azaltılması ve minimize edilmesiyle de paraleldir. Örneğin paketle, TCK 215. maddesinde yapılan

4. Yargı Paket AİHM'in yaptırımlarının azaltılması ve minimize edilmesiyle de paraleldir. Örneğin paketle, TCK 215. maddesinde yapılan değişiklikle "suçu ve suçluyu övme" konusuna, "kamu düzeni açısından açık ve yakın tehlike ortaya çıkarması" kriteri getirildi.

değişiklikle "suçu ve suçluyu övme" konusuna, "kamu düzeni açısından açık ve yakın tehlike ortaya çıkarması" kriteri getirildi.

AİHM'in yakın tarihte verdiği, "*Nevruz kutlamaları sırasında terör örgütü lideri lehine atılan sloganların suç kabul edilemeyeceği*" kararı nedeniyle yapılan bu değişiklik, kararı hâkimlerin takdirine bırakmakta, o takdirde genellikle bizlerden yana olmaktadır.

4. Yargı Paketi'nin en çok gündem maddesi olan konu ise 1982 öncesi davası bulunan tutuklu bulunan kişilerle ilgili bölümdür. Bu konuda özellikle Tahir Canan davası kamuoyu tarafından takip edilmektedir. Ama onun dışında kimi devrimci tutsakların adı geçmektedir. Ancak bu gibi durumların yanında AKP Manisa Milletvekili **Selçuk Özdağ**'ın da açıkça ifade ettiği gibi paket esas olarak "ülkücüler" (faşistler) içindir. (**13 Nisan 13/ Özgür Gündem**)

Esas olarak 12 Eylül öncesi de yargılanan faşist katiller **Ali Fuat Tarhan**, **Ersin Alaşkim**, **Mahmut Gül** ve **Ramazan Çepni** yararlanacaktır. Daha önce de **İbrahim Çiftçi**, **Haluk Kırıcı**, **Ünal Osmanağaoğlu** gibi faşist katiller için nasıl özel yasalar çıkarıp serbest bırakılmalarını sağladılarsa şimdi de arada unuttukları, infazı yanan diğer katiller içinde yasalar çıkarılıyor.

(Bir ÖG okuru)

İzmir'de tutsaklarla dayanışma gecesi

İzmir: DHF İzmir Örgütlülüğü tarafından düzenlenen tutsaklarla dayanışma konseri, Tepekule Kongre Merkezi Anadolu Salonu'nda 8 Nisan günü gerçekleştirildi. "**Zindan Karanlığını, Özgür Dünya Düşüyle Aydınlatanlar İle Dayanışmayı Büyütelim**" şiarıyla örgütlenen konser, sinevizyon gösterimi ve saygı duruşu ile başladı. Ardından DHF adına yapılan konuşma ile devam eden etkinlikte, İzmir Hareket Tiyatrosu da bir oyun sergiledi.

Daha sonra ise **Temel Demirel** bir konuşma gerçekleştirdi. Ardından sanatçı **Pınar Aydınlar** sahne aldı. Söylediği coşkulu türküler ve marşların ardından ise sahneye **Ahmet Aslan** çıktı. Türkçe ve Zazaca ezgiler seslendiren Ahmet Aslan'ın türkülerıyla sonlanan etkinlikte, tutsaklardan gelen mektuplar da okundu. Bizler de **Umut Yayımcılık** standı açarak, yayın ve kitaplarımızı tanıttık.

Tarihimizden Bir Kesit; Bayraklar elden ele, türküler dilde dile...

Sınıf mücadelesi arenasına çıktığı ilk günden bu yana, direniş, mücadele ve savaş içinde yoğrulmuş, şekillenmiş Proletarya Partisi bu çizgide 40 yıllık bir tarihi mirasa ev sahipliği yapıyor. Ağır kayıplar, bedeller pahasına, her daim sınıf düşmanına yönelen, hesap soran bir hatta bugünlere geldi. Devrimci şiddet; iktidarın ülkemizde, faşist diktatörlükten zorla, halk savaşı yoluyla alınacağı formülasyonu kullanıldı/kullanılıyor.

İbrahim Kaypakkaya'nın, Nurhak dağlarında devlet güçleriyle yaşanan çatışmada şehit düşen Sinan'ların ihbarcısı Mustafa Mordeniz'i cezalandırması, cunta koşulları altında Dersim halkına zulmeden faşistlere, halk düşmanlarına ve devlet güçlerine yönelik eylemlerle atıldı geleneğin ilk tohumları. İbrahim Kaypakkaya'nın katledilişinin 40. yıldönümünde, coşku ve heyecanla devam eden kampanya kapsamında tarihimizden kesitler sunmaya devam ediyoruz. Bu bölümde Proletarya Partisinin 70'li yıllarda faşistlerden, halk düşmanlarından hesap sorma geleneğinden bir kesit vereceğiz. Devlet güçlerine indirilen askeri darbeleri tek tek yazmaktan öte amacımız, Partizanların anısını yaşatmak, emekçi yığınları taşımak amacıyla ajitasyon ve propaganda kapsamında gerçekleştirilen bazı eylem ve etkinliklere yer vermek.

Sorulacak Hesabımız Var!

12 Mart 1971 Askeri Faşist Cuntanın saldırılarının ardından 1974'le birlikte toparlanmaya başlayan Proletarya Partisinin ilk hedeflerinden biri elbette ki Yaşar Değerli oluyor. Sıkıyönetim savcısı Yaşar Değerli, İbrahim Kaypakkaya'ya yapılan işkenceli sorguların ve onun katledilmesinin birinci derece sorumlularındandır. Yaşar Değerli hakkındaki ölüm kararı 1978 yılında İstanbul İl Komitesinin gerçekleştirdiği bir eylemle yaşama geçiriliyor. İçinde Ali Yılmaz'ın da olduğu bir birim gece yarısı çok sıkı bir biçimde korunan Değerli'nin lojmanına giriyor. Ancak son anda farkedilip alandan uzaklaşmak zorunda kalıyor. Buna rağmen gece nin geç saatinde, sabaha doğru aynı yere yeniden gelip Yaşar Değerli'nin aracına bomba yerleştiriyorlar ve eylemi düzenliyorlar. Bu eylemde Yaşar Değerli şans eseri kurtuluyor ama ağır bir şekilde yaralanıyor. Proletarya Partisi, toprağa düşen militanlarının hesabını sormak amacıyla çok sayıda eylem organize ediyor. Cemil Oka'nın katili Uğur Gür ve Partizanların katilleri faşist şefler, bu hesap soruculuğun hedefinde ısrarla olacaktı.

Ölür mü Be Yoldaşlar Ölür mü Partizanlar!

Faşist MİT generali Nazif Oka'nın oğludur Cemil Oka. Çok sayıda halk düşmanının cezalandırılmasıyla, ka-

mulaştırma eylemleriyle, militanlığı ve atılğanlığı ile adeta efsaneleşen Cemil Oka, 27 Ağustos 1977'de çatışarak şehit düşer. Kararlılığı ve net duruşu ile örnek olur Cemil Oka.

Proletarya Partisi tarafından geniş halk yığınlarına taşınır. Bu amaçla, 1979 Şubat ayında "Yaşasın halk savaşı-Cemil Oka ölümsüzdür-Cemil Oka'nın intikamını alacağız-Patron ağa düzenini yıkacağız" TKP/ML TİK-KO TMLGB imzalı yazılımlar yapılır. 28 Nisan 1980'de Okmeydanı'nda Yapı Kredi bankasına Cemil Oka'nın anısına bombalı pankart asılır.

Kayseri Uzunyaylalı Çerkez milliyetinden bir Partizan'dı Mehmet Zeki Şerit... '68 gençlik hareketiyle devrimci saflara katılmıştı. Diğer Partizanlar içinde kıdemli sayılırdı. İlk tutuklanması 12 Mart cuntası sırasında oldu. Müebbetlikken 1977'de Ankara Ulucanlar Hapishanesinden "o duvar, duvarınız vız gelir bize vız" yazarak firar etti. 24 Kasım 1977'de teslim ol çağrılarına silahıyla karşılık verdi. Katiller çareyi onu katletmekte buldu. Partizanlar, 18 Eylül 1979'da Okmeydanı Şark Kahvesi önünde Mehmet Zeki Şerit'in anısına yazılama yapar bu sırada ekip otosuyla çatışma çıkar.

1976 yılında Proletarya Partisi ile tanışır Efendi Diril... Bir yandan askeri eylemlere imza atıyor öte yandan işçi sınıfı içinde yiğit, militan, fedakar bir mücadele yürütüyordu. Kısa zamanda düşmanın korkulu rüyası haline gelir. 30 Haziran 1980'de İstanbul-Kanarya'da başına 20 kurşun sıkılarak katledilir. Cenaze Ovacık'ta 2000'i aşkın insanın katıldığı bir törenle toprağa verilir.

"TKP/ML militanı Efendi Diril ölümsüzdür", "Efendi Diril'in Kanı Yerde Kalmayacak", "Hesabını Patron Ağa Devletinden Soracağız" sloganları Esenyurt yolu boyunca yoldaşları tarafından duvarlara nakşedilir. 1980 Haziran ayı içinde Örnektepe'den Söğütözü'ne kadar bir korsan miting düzenlenir anısına.

İyi bir propagandist ve ajitatördü İsmail Hanoğlu... Fabrika ve inşaatlarda çalıştı, faaliyet yürüttü. Aynı zamanda iyi bir örgütçüydü. Silahsız dolaşmazdı. Gültepe'de bir faşisti cezalandırdığı sırada çıkan çatışmada 20 Nisan 1978'de şehit düştü.

"İsmail Hanoğlu'nun intikamını patron ağa devletinden alacağız" TKP/ML imzalı yazılımlar, bildiriler ve pankartlar asılır İstanbul'un ve ülkenin birçok yerine.

Susmayacak Silahımız Kurulmadan Düzenimiz

Armenak Bakır Ermeni milliyetinden idi. Amed'de dünyaya gelmiş, yetim büyümüşü. İstanbul'da Proletarya Partisinin düşünceleriyle tanıştı. Siyasi birikimi, kararlı duruşu, yaşamdaki disiplini ve askeri eylemleriyle kitle üzerinde ciddi bir etkisi vardı. 13 Mayıs 1980'de bir polis komiserinin cezalandırılması eylemi sırasında mücadelesini ardıllarına bıraktı. Faaliyet yürüttüğü bölgelerde adı unutulmayan, aksine bir efsaneye dönüşen Armenak'ın direnişi tıpkı diğer Partizanlarinki gibi işçi sınıfına anlatılmıyordu. Fevzi Yalçın'ın da içinde bulunduğu Partizanlar, Güngören Şişecam Fabrikasının bulunduğu alanda katledilişinin yıldönümünde TKP/ML imzalı bildiriler dağıttı.

İnşaat ve fabrikalarda çalışırken saflara katılan İbrahim Kara, faşist bir polis şefini cezalandırdıktan sonra bölgeden uzaklaşırken kolluk güçleriyle girdiği çatışmada Ali Geçgel ile birlikte omuzladı ipi. Yoldaşları, Kartal Cevizli'de Singer fabrikasının önüne bombalı pankart asacak, benzer bir eylem Kartal Merkez'de Yaşar Yiğit'in de içinde olduğu bir birim tarafından yapılacaktır.

6 Mayıs'ta darağacında, 30 Mart'ta Kızıldere'de toprağa düşen önderleride anıyor Partizanlar. Kuştepe Lisesinde; "12 Mart Muhtrısından Sonra Faşist Baskılar Daha da Artmış, Birçok Devrimci Katledilmiştir, Bu Katledilen Devrimciler, Deniz Gezmiş Mahir Çayan ve İbrahim Kaypakkaya'dır" yazılı Partizan imzalı yazılımlar yapılıyor. Mart 1980'de "12 Martlar Komprodor Patron Ağa Devletini Çöküştür Kurtaramaz. Yaşasın Halk Savaşı" TKP/ML TMLGB yazılı bomba süsü verilmiş pankart Lüleburgaz Pazar yeri meydanında asılıyor. Kaypakkaya'nın katledilişinin 40. yılında; 40. mücadele, direniş ve savaş yılını geride bırakan; şanlı bir tarihi bağrında taşıyan Proletarya Partisi, şehitlerinin kızıla boyadığı kurtuluşun bayrağını şerefle dalgalandırıyor!

Tarihten kısa kısa...

25 Nisan 1953: Cambridge Üniversitesi'nden iki bilim insanı kalıtsal özellikleri anne ve babadan çocuğa taşıyan molekül yapısını buldular. Bu moleküler yapıya DNA adını verdiler.

26 Nisan 1987: Türk-İş'in Samsum'da düzenlediği "Demokrasi Mitingi"ne 10 bin işçi katıldı.

28 Nisan 1963: Topraksız köylüler, Adana'da toprak talebiyle bir eylem düzenlediler.

28 Nisan 1956: İstanbul İşçi Sendikaları Birliği Kongresi toplandı.

30 Nisan 1975: Kuzey Vietnam birlikleri Saygon'daki Bağimsızlık Sarayı'na girerek Vietnam Savaşı'nı bitirdi.

30 Nisan 1963: Kürtçe dergi çıkaran iki üniversite öğrencisi tutuklandı.

1 Mayıs 1906: 1 Mayıs Türkiyeli işçi ve emekçiler tarafından da kutlanmaya başladı.

1 Mayıs 1921: Tersane işçileri, işgal altındaki İstanbul'da 1 Mayıs'ı kutladı.

1 Mayıs 1923: İstanbul'da bütün işçileri, askeri fabrika ve demiryolu işçileri, fırıncılar, İstanbul tramvay, telefon, tünel, gazhane işçileri 1 Mayıs'ı sokakta

kutladılar.

1 Mayıs 1925: Takrir-i Sükun Kanunu'yla her türlü gösteri ve yürüyüş yasaklanınca, 1 Mayıs da kutlanamaz hale geldi.

1 Mayıs 1977: DİSK tarafından Taksim Meydanında düzenlenen 1 Mayıs mitingine 500 bine yakın işçi, emekçi katıldı. Kitlenin üzerine açılan ateş sonucunda yaşanan panik sırasında 37 kişi ezilerek hayatını kaybetti. 1 Mayıs katliamı sorumlularının yargılanması için açılan davada, 1 Mayıs 1997'de, 20 yıllık hukuki zamaşımı süresi doldu.

2 Mayıs 1808: Madrid Fransız

egemenliğine karşı ayaklandı. Fransız işgaline karşı Madrid'de başlayan ayaklanma kentin ana meydanı Puerta del Sol'da kanlı bir savaşa dönüştü.

3 Mayıs 1962: Ankara'da çıplak ayakla yürüyen işsizler Başbakan İsmet İnönü'nün istifasını istediler.

6 Mayıs 1972: Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu'nun (THKO) kurucu ve yöneticilerinden Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan idam edildi. Türkiye devrimci hareketinin bu üç yiğit önderi, üç fidan 6 Mayıs şafağında mücadelelerini işçi sınıfı ve emekçilere miras bırakarak aramızdan ayrıldılar.

Evrensel
BakışMübarek halkların
bilincinde asla
aklanmayacaktır

Ezilen halklar, kendi geleceklerini ellerine almadıkları sürece, emperyalistler ve uşakları tarafından yok sayılmaya, hassasiyetleri önemsenmemeye, gelecekleri kartılmaya devam edilecektir.

Bunun son örneğini Mısır halkının isyanından sonra yargılanmaya başlanan Mısır'ın devrik lideri **Hüsnü Mübarek**'in yargılanmasında görebiliyoruz. Mısır isyancılarının katledilmesinden sorumlu tutulan Mübarek, Mısır Ceza Mahkemesi'nin kararıyla "ölümlerde payı olmadığı" gerekçesiyle beraat etmiştir. Bu durum bir kez daha göstermiştir ki, egemenlerin "adalet sayılan", halkın adaletsizliğe uğradıkları yerlerdir.

Burjuvazi tarafından "hukukun üstünlüğü" ilkesi gözümlüğün içine sokulur. Modern demokrasilerin hukukun üstünlüğü ilkesiyle yürüdüğü söylenir. Nitekim bunlar doğrudur ancak "modern demokrasi" denilenin de sınıfsal bir içeriği vardır. Yani sadece egemenler bu demokrasiden yararlanır, halkların payına düşen ise baskının, diktatörlüğün çeşitli biçimleridir. İşte bu diktatörlük araçlarından birisi de mahkemelerdir. Mahkemeler de adalet egemenlerin olurken, ezilen halkların payına da adaletsizlik düşer. Bundan dolayı mahkemeler egemenlerin yaptıklarını meşrulaştırdıkları, dünya halklarını tehdit ettikleri, propaganda yaptıkları kurumlardır/yerlerdir.

Mısır egemenleri emperyalizmle ilişkileri nedeniyle uygulamış oldukları neo-liberal politikalar sonucunda Mısır halkı yoksullaşırken, halkın tepkisini törpüleme, daha fazla baskı ve şiddetle susturma yoluna gittiler. Halkın dipten gelen öfkesi zaman zaman ülkede özellikle işçi sınıfının grev ve eylemlilikleriyle kendisini gösteriyordu. Bir noktadan sonra Mübarek yönetimine isyan eden halk, Mübarek'i devirdi; ancak hareketin kendiliğindenliği, komünist bir önderlikten yoksun olması, sistemin sonunu getirmemekle sonuçlandı.

Mısır halkının, rejime isyanını kenarda izleyen Müslüman Kardeşler, ABD emperyalizminin ülkedeki yeni "partneri" olarak kendilerini pazarlayarak, süreçten rejimin en az hasarla ayrılması için çalıştı ve hala da çalışıyor. Bunun için de Mübarek'in katliamlarda payının olmadığını açıklanması gerekmektedir.

Mübarek aklanmalıydı, çünkü yapılan katliamların mümkün olduğunca sistemle bağı kurulmadan yapılması gerekmektedir. Böylelikle bu tarz durumlarda devlet sisteminin yargılanmasının önüne geçmek mümkün olacaktı. Katliamlar kişisel ya da kontrolden çıkmış gruplara havale edilerek, mümkün olduğunca faili belirsizleştirerek, gerçeklikten kopartılarak aklamaya çalışılmaktadır.

Bu durumun örneklerini ülkemiz çokça yaşadı. Egemenler katliamları derin devlete havale ederek kendi paylarını gizlemeyi büyük oranda başardılar. Böylelikle halkın çoğunun derin devletten nefret etmesini sağlayarak, devleti aklamaya çalıştılar.

Mübarek örneğinde de bunu görüyoruz. Mübarek'in katliamlarda payının bulunduğu açığa çıkarıldığı oranda emir-komuta zincirine bağlı herkesin payının açığa çıkarılması gerekecektir ki, Mısır devleti büyük oranda Mübarek döneminin bürokratlarıyla yoluna devam etmektedir. Mübarek ile Müslüman Kardeşler aynı sınıfı temsil etmektedir. Bu sınıfın oluşturmuş olduğu devlet mekanizmasına dokunulmadı. Bu mekanizmada görev alan bürokratların, ordu görevlilerinin, gizli servis çalışanlarının vb. büyük bir kısmına dokunulmadı. Bundan kaynaklı Müslüman Kardeşler'e düşen, halkın tepkisini de göz önünde bulundurarak, sürecin aklanmasıdır.

Mübarek egemenler eliyle mahkûm edilse ya da aklansa da bu iki durum da Mısır halkının istem ve talepleriyle örtüşmeyecektir. Bir kez daha yaşanan süreç göstermiştir ki, komünistlerin dışında hiçbir güç halkların istem ve taleplerini yaşama geçirmeye muktedir değildir.

ATİK 22. Kongresi başarıyla sonuçlandı

Avrupa'nın çeşitli ülkelerinden (Almanya-Fransa-İsviçre-Avusturya-Belçika-Hollanda ve İngiltere'den) gelen 103 delegenin katılımı ile gerçekleştirilen ATİK 22. Kongresi'nde yoğun ve verimli tartışmalar yaşandı. Siyasal taslağın tartışıldığı bölümde 35 delege söz alarak görüş, öneri ve eleştirilerini dile getirdi. Gelen eleştiri ve önerilerle zenginleşen siyasal yönelim taslağı, delegelerin büyük çoğunluğu tarafından kabul edildi.

Emperyalist-kapitalist sistemin krizi ve buna paralel olarak işçi ve emekçilerde giderek büyüyen öfkenin grev, sokağa çıkma biçiminde önümüzdeki süreçte daha çok gündeme geleceğinin altı çizilerek, ATİK faaliyetçilerinin bulunduğu üretim alanlarında işçi çalışması ve örgütlenme yapması, sendikal mücadelede yer al-

ması, hem sarı sendika bürokrasisine hem de burjuvaziye karşı bu alanlarda mücadele yürütülmesi önümüzdeki sürecin en önemli çalışma alanı olarak öngörüldü. Türkiye'de süren demokrasi ve devrim mücadelesiyle dayanışma, Kürt ulusunun haklı meşru taleplerini ve özgürlük yolunda sürdürülen mücadeleyi sahiplenme, içinden geçilen süreçte olası tehlikelere ve tasfiye politikalarına karşı, Kürt halkını uyarmak gerektiğine ilişkin vurgular yapıldı.

Dünyada emperyalizme karşı sürdürülen mücadelelerle dayanışmaya devam edileceği gibi, ATİK'in çok

yönlü görevlerini bundan sonra da sürdüreceği ATİK 22. Kongresi'nde bir kez daha teyit edildi.

"40. yılında Kaypakkaya'yı anma etkinliklerine ATİK olarak destek vermeliyiz" önergesi de kabul edildi.

Faaliyet Raporunda 2 yıllık faaliyetlerin olumlu ve ek-sik yanları tartışıldı. Bu bölümde 25 delege konuştu. 2 yıllık sürecin eksikliklerine karşın, esasta olumlu grafik gösterdiği ve ATİK çalışmalarının derlenip toparlanma sürecine girdiği belirtildi. Avrupa'da oluşturulan Demokratik Güç Birliği Platformlarının önemli ve olumlu bir çalışma olduğu belirtildi.

200 civarında katılımcının bulunduğu 2 gün süren Kongrede 9. Genel Konsey Üyesi ve 3 Denetim Kurulu Üyesi seçildi. "**Birlik, Mücadele, Zafer**" sloganlarının atıldığı Kongre, Pazar saat 15.00 civarında sonlandırıldı.

Şili'de öğrenciler parasız eğitim istiyor

H. Merkezi: Paralı eğitime karşı çıkan ve eğitimde reform isteyen Şilili öğrenciler büyük bir eylem gerçekleştirdi. 12 Nisan günü Ba-

Şkent Santiago başta olmak tüm ülkede eylem yapan öğrenciler, orta sınıfların gerçekten Güney Amerika'nın en iyi okullarına gidebildiğini ama yoksulların sıkıntı içindeki devlet okullarına mahkûm olduğunu söylüyor. Santia-

go'daki gösteride öğrenciler ile polis arasında çatışma yaşandı. Çatışmalarda 8 polis yaralanırken 109 kişinin gözaltına alındığını açıklandı.

Resmi makamlar, başkentteki gösteriye katılımı 80 bin, öğrenciler ise 150 bin olarak verdi. Öğrenciler ülke çapında yapılan gösterilere toplam 250 bin civarında insanın katıldığını söylüyor. Bu gösterilerin, Şili'de 1990'da diktatörlüğün son bulmasından bu yana gerçekleşen en büyük protesto hareketi olduğu belirtiliyor.

Maoist tutsaklardan protesto açlık grevi

H. Merkezi: 10 bin politik tutsağın olduğu Hindistan'da hapishanelerdeki mücadele ve koşullar dünya kamuoyuna çok az yansımakta. Üstelik bu 10 bin tutsağa ek olarak 70 bin Kaşmirli tutsağı da eklediğimizde dünyanın en çok politik tutsağına sahip ülkelerinden biri olmasına rağmen...

Nisan ayında bu az sayıdaki haberlerden biri **Frontlines** sitesinde yayımlandı. Hindistan'ın orta bölgesinde

yer alan **Nagpur** eyaletindeki hapishanede bir günlük açlık grevi yapıldığı öğrenildi. Hapishanede 10 kadın ve 39 erkek Maoist tutsak bulunduğu söyleniyor.

Açlık grevinin nedeni ise, bu hapishanede tutuklu bulunan **Anil Gawande** isimli Maoist tutsağın iki tutsakla birlikte mahkeme dönüşünde hapishane binasına vücut aramasına karşı çıkması üzerine şiddete uğraması olarak gösteriliyor.

Hapishane girişinde, yetkililerin arama yapılmadan içeri giremeyeceğini ifade etmesi üzerine, aramaya izin veren iki kişinin aksine bu duruma karşı koymayan Gawade'nin saldırıya uğradığı, aradan geçen uzun bir zamanın ardından hastaneye kaldırıldığı ifade ediliyor. Gawade'nin saldırıya uğraması üzerine hapishanedeki tüm politik tutsakların açlık grevi yaptığı öğrenildi.

İrkçılığa ve faşizme karşı yürüyüş

Kasım 2011'de faşist "Nasyonal-Sosyalist Yeraltı Örgütü" (NSU)'nun, "güvenlik güçleri"nin gözleri önünde ve desteğinde gerçekleştirdiği 7 yıllık "derin" suikastler meydana çıktı.

Bu süre içinde 10 kişi öldürüldü ve iki de bombalı saldırı gerçekleştirildi. Bu 7 yıllık dönemde medya "Döner-Cinayetleri" kavramını hayata geçirdi.

Cinayetlerin kurbanları, cinayetlerin faileriymiş gibi şüphe altında bırakıldılar. Kolluk güçlerinin ırkçı soruşturmaları yüzünden, yıllarca cinayet kurbanlarının aileleri, akrabaları izlendiler. On cinayetin beşi Bavyera'da, ikisi de Münih'te işlenmişti.

Faşist-ırkçı örgüt NSU hücre yapılılanmasında yer alan 5 neo-nazinin 17

Nisan'da Münih'te yapılacak olan mahkemesi öncesi 13 Nisan Cumartesi günü Almanya'nın Münih kentinde yerli ve göçmen anti-faşist örgütlerin katıldığı büyük bir yürüyüş düzenlendi. Münih'in Karlsplatz Meydanında toplanan eylemciler bildirilerini okuduktan sonra yürüyüşe başladılar. Yürüyüş sırasında iki kez mola verilip son yıllarda artan ırkçılığa ve Alman devletinin bunu bilerek ve isteyerek körüklediği-

ne ilişkin açıklamalar yapıldı.

ATİK, Yeni Kadın ve Yeni Demokratik Gençlik faaliyetçileri de yürüyüşte yer aldı. Yürüyüşten sonra mahkemenin yapılacağı binanın önünde eylem sonlandırıldı. Basının ilgisinin oldukça fazla olduğu eylemde polisin de yoğun önlem alması dikkat çekti. Alanda ayrıca ATİF, YDG ve Yeni Kadın tarafından çıkarılan ortak bildiri dağıtıldı.

Thatcher üzerine...

"Bu mücadeleyi kazanırsak, bizi bekleyen büyük ödül Marksist sosyalizmin bu topraklardan kovulması olacaktır." (*)

Emperyalist İngiltere'de üç dönem başbakanlık yapan Margaret Thatcher, geçtiğimiz günlerde hayatını kaybetti. Mao'nun "Kimi ölümler vardır tüy kadar hafiftir, kimi ölümler de vardır ki, Tay dağından daha yüksektir" sözündeki tüy kadar hafif ölüme uygun bir örnektir, Thatcher.

İngiltere'nin siyasi yapısının bir özelliği, kapitalist sınıfın siyasi partilerle doğrudan kurduğu bağıdır. Muhafazakâr Parti de kapitalist sınıfla sıkı temas içerisinde bulunan bir ekip tarafından yönetilir. Parti başkanının seçiminde ve görevinden alınmasında belirleyici yeri olan bu ekip tarafından yönetilen parti, dönemin ihtiyaçları göz önünde bulundurularak başkanlığına Thatcher 1979 yılında getirilmişti.

Gerçekleştirdiği uygulamalarıyla "Demir Leydi" unvanını alan dönemin başbakanı, İngiliz burjuvazinin aradığı aktördü. Dünya genelinde emperyalist burjuvazinin krizden geçtiği bir dönemde, aynı burjuvazi tarafından krizden çıkış formülü neo-liberal politikaların yaşama geçirilmesinde bulunmuştu. Ancak bu politikalar halklar cephesinde büyük bir tepki doğuracağından, bu politikaların büyük bir şiddet dalgasıyla yaşama geçirilmesi gerekiyordu. Emperyalist burjuvazi açısından sorun buna uygun aktörlerin bulunmasıydı. Nitekim İngiltere'de Thatcher başbakanlığa gelirken, aynı dönemde ABD'de ise benzer özelliklere sahip **Ronald Reagan** başkanlığa getiriliyordu. **Doğallığında politikalarda uygulanan "demirlik" sadece Thatcher'e ait olmayıp, emperyalist burjuvazinin ve uşaklarının egemen sınıf**

olmasından gelen bir özelliğidir.

Neo-liberal politikaların alternatifinin olmadığını vurgulayan Thatcher, bu politikaları uygulamak için İngiltere emekçi sınıfına yönelik yoğun bir saldırganlık başlatmıştır. İngiltere'de sendikaların oldukça güçlü yapısı, burjuvazinin işçi sınıfıyla mücadelesinde emekçiler lehine oldukça önemli avantajlar sağlıyordu. İngiliz burjuvazisinin gerek "kendini" emekçilerini sömürmesinden gerekse de yarı-sömürge ülke halklarının sömürülmesinden elde edilen kârın çok daha fazlasını elde etmek istemesinin önünde İngiltere işçi sınıfının örgütlü olması büyük bir engel oluşturuyordu.

Ayrıca İngiliz burjuvazisi, sanayilerini iş gücünün daha ucuz olduğu diğer ülkelere kaydırırken, ülkeyi dünyanın finans merkezlerinde öncü rolü oynamak istemesinden kaynaklı, ülkenin "sanayisizleşmesini" gündemine almıştı. Ülkenin kuzeyindeki maden ocaklarının kapatılmasını hedefleyen İngiliz egemenleri büyük bir saldırı başlattılar. Buna karşı direnişe geçen maden işçilerinin üzerine büyük bir saldırganlık politikası izleyen Thatcher, devletin her türlü zor aygıtını kullanmaktan geri durmayarak, temsil ettiği sınıf adına başarılı olur. Ancak işçi sınıfı nezdinde günümüzde bile büyük bir öfke ile anılmaya devam edecektir.

Thatcher: Ezilen uluslara ve halklara yönelik saldırganlık...

Thatcher'in kirliliği sadece İngiltere emekçi sınıfına yönelik saldırganlığıyla anılmamıştır. Ezilen uluslara ve halklara yönelik saldırılarıyla da "meşhur" birisidir.

İrlanda ulusunun bağımsızlığı için mücadele eden İrlanda Cumhuriyet Ordusu'na (IRA) yönelik

politikaları kapsamında sayısız "faali meçhul" cinayetin işlenmesinde payı olan birisidir. Belki de en büyük ünü IRA tutsaklarını siyasi tutsak olarak tanımaması ve tek tip elbise dayatması sonucu ölüm orucuna başlayan tutsaklardan Bobby Sands ve diğer 9 tutsağın ölümünden sorumlu olmasıdır.

Güney Afrika'da ırkçı rejim olan "apartheid rejiminin" savunuculuğunu yaparak, sayısız Afrikalının katledilmesinden de sorumludur.

1982 yılında Malvinas (Falkland) Adaları'na savaş açarak, İngiliz halkı içerisinde şovenizmi yükseltmeye çalışan, İngiliz emperyalizminin kıdemli bir sözcüsüdür.

Şüphesiz Thatcher bütün bunları kişisel ihtirasları için yapmadı. Kaldı ki İngiliz emperyalizmi neo-liberal politikaları son sürat uygulamaya devam etmektedir. Tarık Ali'nin şu sözleri gerçeği yansıtıyor: "Bir süreklilikle, süreçle karşı karşıyayız, Margaret Thatcher'ın başlattığı süreç, onun Falkland Adaları konusunda kullandığıyla aynı söylemleri Irak, Kosova ve Afgan savaşlarında kullanan Blair tarafından sürdürüldü. Ve bu politika devam etti." (**)

(*) 1983 yılında İskoçya parti kongresinde yaptığı konuşma, aktaran Ergin Yıldoğlu, <http://www.cumhuriyet.com.tr/?hn=410916&kn=58&ka=4&kb=5&kc=58> (**)<http://alternatifsiyaset.net/2013/04/14/tarik-aliden-margaret-thatcher-uzerine/>

MISIR Sokak ortasında

Mısır İnsan Hakları Örgütü'nün yaptığı son araştırmaya göre Kahire'de kadınlara yönelik cinsel saldırılar giderek tırmanıyor. Şehirdeki kadınların neredeyse yarısı cinselle maruz kalmış durumda. Yüzde 83'ü ise hayatlarında en az bir kere bu tür bir saldırı yaşamış. Kadın hakları savunucuları durumun giderek daha vahim bir hal aldığı belirtiyor.

Mısır'da yaşanan tacizleri anlatan kadınlardan biri "Sokakta birisi size dokunmadan dolaşamazsınız. Bu iğrenç olmasına rağmen normal bir şey haline geldi. Elimizden ne gelir ki?" ifadelerini kullanıyor. Son olarak şehir merkezinde güpegündüz çok sayıda erkeğin tekbirler eşliğinde bir kadının elbiselerini parçalayarak tecavüz etmesi ve bunu da videoya çekerek sosyal paylaşım sitelerinde yayımlamalarına tepkiler giderek büyüyor. Kadının Hıristiyan olduğu öğrenildikten sonra şeriatçılar tarafından saldırıya uğradığı da söyleniyor.

Yeni Gine Cadı denilerek kadınlar öldürülüyor

Mount Hagen bölgesinde bir hastanede bir oğlan çocuğunun hayatını kaybetmesinin ardından, akrabaları bu ölümün yapılan büyülerden kaynaklandığını ileri sürdü. Aralarında Leniata'nın da olduğu üç kadını sorguladıktan sonra Leniata'ya sıcak ütüyle işkence yaparak ölen çocuğa büyü yaptığini söylediler. İşkence altında aldıkları bu "itiraf"ın ardından kadını bir iple bağlayıp, üzerine benzin dökerek bedenini ateşe verdiler.

Polisin ise kalabalıktan korktuğu için olaya müdahale etmediği belirtildi. Kadının ölümünün ardından açıklama yapan polis şefi Kaiglo Ambane, bu cinayetin soruşturulacağına ve sorumluların adalet önüne çıkarılacağına söz verdi. Avustralya Associated Press'e konuşan polis memuru Dominic Kakas da kadınların büyücülükle suçlanıp yakılmasının ülkede süregelen bir sorun olduğunu söyledi.

MISIR Halk rejiminin yıkılmasını istiyor

H. Merkezi: Mübarek rejiminin yıkılmasında önemli bir rol oynayan "6 Nisan Hareketi"nin kuruluşunun 5. yıl dönümüne dikkat çekmek için yürüyüş düzenleyen yüzlerce kişi Mısır'ın başkenti Kahire'de eylemlere aralıksız devam ediyor.

7 Nisan günü kentin başsavcısının bürolarının da bulunduğu mahkeme salonuna doğru yürüyüşe geçen kitleye kolluk güçleri gaz bombaları ile saldırdı. Saldırıya karşı barikat kuran kitle "**Halk, rejimin devrilmesini istiyor**" sloganını attı.

GANNA

Göçükte 17 işçi yaşamını yitirdi

H. Merkezi: Batı Afrika ülkesi Gana'da eski bir madende meydana gelen göçükte 17 madenci yaşamını yitirdi. 15 Nisan günü yaşanan cinayette göçük altında başka işçi olmadığı sanılmakla birlikte olası bir duruma karşılık aramaların devam ettiği, 20 işçinin ise sağ olarak çıkarıldığı belirtiliyor. Gana'nın yukarı Denkyira diye bilinen

bölgesi Kyekiwere'deki altın madeninde oluşturduğu belirtilen madenin kaçak çalıştırıldığı belirtiliyor.

Kaçak madenciliğin yaygın olduğu Gana'da 2010 yılında bir altın madeni çökmüş, 100'den fazla işçi yaşamını yitirmişti. Dünyada en fazla altın üreten Gana, "Altın kıyısı" olarak biliniyor.

Hindistanlı Maoistlerin Nepalli Maoistler NKP-Maoist'e mesajı

31 Ağustos 2012

5 Nisan 2013 tarihinde, Hindistan Komünist Partisi(Maoist), yeni kurulan Nepal Komünist Partisi-Maoist'e geçtiğimiz yılın Ağustos ayı sonunda bir mesaj gönderdiği açıklandı. Bu mesajın ardından Nepal'deki yeni parti, 2013 başında kongresini gerçekleştirmiş ve Uzun Süreli Halk Savaşı'nın devrimci yoluna geri dönmeye karar vermişti. Bu durum, yeni parti içinde devrimci yolun benimsenmesi konusunda yoğun bir mücadelenin devam ettiğine işaret etmişti. Bu mesajın içeriğinde, Hindistanlı Maoistlerin 2012 Ağustosun sonu itibarıyla Nepal'de yaşanan olayları değerlendirmelerinde dikkatli oldukları kadar umutlu da olduklarına dair ifadeler yer almaktadır.

Hindistanlı Maoistlerin bu açıklamasının ardından elbette Nepal'de birçok gelişme yaşandı, ancak yine de aynı coğrafyanın Maoistlerinin Nepal'le ilgili değerlendirmelerinin önem taşıdığını düşünmekte ve ilgiyle okuyacağınızı umut etmekteyiz.

Nepal Komünist Partisi-Maoist'in kuruluşunu selamlıyoruz!

NKP-Maoist Başkanı Kiran'a

HKP(Maoist) MK olarak, Nepal devrimine ihanet eden oportünist ve neo-revizyonist önderliğe karşı uzun bir süre ideolojik ve politik mücadele yürüten, onlarla arasına sınır çeken ve ayrılarak yeni bir devrimci parti kuran size ve tüm MK üyelerinize NKP-Maoist saflarındaki herkese, en sıcak devrimci selamlarımızı gönderiyoruz.

Nepal Devrimi stratejik saldırı dönemine ulaştığında dahi Birleşik Nepal Komünist Partisi(Maoist) önderliği ulusal ve uluslararası süreci subjektif olarak değerlendirmiş, 2005 yılından itibaren partiyi kesintisiz bir şekilde teslimiyetçilikle parlamentarizm batağına saplayan yanlış taktik kararlar almıştır. Parti içinde egemen olan bu oportünist klik, Nepal halkının çıkarlarına ihanet anlamına gelen ve Yeni Demokratik Devrim'e büyük zarar veren 12 Maddeli Anlaşma, 8 Maddeli Anlaşma ve Geniş Kapsamlı

Barış Anlaşması vb. içeren modern revizyonist tutum almıştır. Yoldaş Kiran ve diğer devrimciler tarafından önderlik edilen BNKP(Maoist) içindeki devrimci fraksiyon, Nepalli ezilen kitlelerin çıkarlarına zarar veren bu neo-revizyonist duruşa karşı mücadele ortaya koymuş ve revizyonist önderlikten çeşitli aşamalarda kopmuştur.

Merkez Komitemiz, gerçek devrimcilerin yeni-revizyonist önderlikten ve onun hatalı sağ oportünist çizgisinden ayrılmaya başvurmasını Nepal'deki devrimi ilerletecek ve Nepalli ezilen sınıfların ve tüm ezilen sosyal kesimlerin çıkarlarına hizmet edecek doğru adım olarak değerlendirmektedir. Merkez Komitemiz NKP-Maoist'in kuruluşunu selamlamakta ve proleter enternasyonalizmi içersinde yeni partiye destek ve dayanışmasını sunmaktadır(...)

Bu sevindirici durum üzerine, kendi deneyimlerimizden öğrendiğimiz bir ifadeyi kullanmak istiyoruz. NKP (Maoist) ve kahraman Nepal halkı politik iktidarı ele geçirmek için Uzun Süreli Halk Savaşı yürüttü, bu savaş içinde çelikleşti, güçlendi ve büyük başarılar kazandı. Fakat 7 yıldan fazla bir süredir Halk Savaşı terk edildi, parti ve halk parlamenter, barışçıl ve yasal faaliyetler yürüttü. Böyle bir ortamda şimdi, Halk Savaşı vesilesiyle kazanılan büyük özellikler, önemli oranda belirsizleşmiş olabilir.

Yeni partinin kurulmasından sonra dahi, uzun bir süreç legal bir düzlem içinde yapılan çalışmaya bağlı olarak devrimci özelliklerde belirsizleşme mümkün olabilir. Bu nedenle devrimin yolu, sınıf mücadelesi, bilinçli emek ve proleter yaşam ve çalışma biçiminin uygulanmasında doğru ideolojik ve politik çizgi ile bu özellik-

ler yeniden kazanılmalı ve ayağa doğrultulmalıdır. Parti içi mücadele sırasında yapılan ideolojik, politik ve örgütsel hatalar doğru bir şekilde tanımlanmalı ve ciddi bir şekilde düzeltilmelidir. Yeni partiyi kurarken fark ettiğiniz ve düzelttiğiniz hatalar bize bu yolu geliştirecek umudu veriyor ve tüm kalbimizle buna devam edeceğinizi umut ediyoruz.

Partinin yeni-revizyonist Prachanda-Bhattarai fraksiyonu içinde hala devrimciler yer alıyor olabilir, bu nedenle Kongreye kadar parti içi mücadeleyi sürdürme ve kapıları onlara açık tutma tavrınız doğrudur. Gerçek devrimcileri birleştirmek için daha sonra da çaba sarf edilmesi ve gerçek devrimci partiye katılmaları için onlara alan açılması gerektiğini düşünmekteyiz. Bazı yoldaşlar, daha öncesinden partiden ayrılmışlardı ve umut ediyoruz ki, yeni-revizyonistlerle arasına sınır çeken bu tür gerçek devrimci güçlerle birleşmek için emek sarf edebilirsiniz. Tüm devrimci güçlerin, doğru ideolojik ve politik çizgi üze-

rinde gerçekleştirileceği bu birlik, revizyonistleri tecrit etmek ve devrimin daha büyük çıkarları içinde halkı birleştirmek için çok gerekli olacaktır. Hepimizin bildiği gibi herhangi bir ülkenin komünist partisi bir başka ülkenin komünist partisinden kendi ülkesiyle ilgili izlediği politik çizgi, strateji ve taktiklerine karışamaz. Fakat, proleter enternasyonalist ruhla, uluslararası Maoist partiler tarafından önünüze konulabilecek eleştirel düşünce ve gözlemleri dinlemek ve bunlara ciddi önem vermek gereklidir.

Yeni partinin proleter enternasyonalizmle daha önce olduğu gibi Güney Asyalı ezilen kitlelerin kurtuluşunda rolünü oynayacağını içtenlikle umut ediyoruz. Daha birkaç yıl önce Nepal, Dünya Sosyalist Devriminin devrimci zeminini inşa etmenin eşliğindeydi ve yeni partinin Nepal'deki zafer için mücadeleyi geliştirerek bu görevi tamamlamaya devam edeceğini umuyoruz. Büyük tehlikelere rağmen yeni bir tarzla Nepal'de iktidarı ele geçirmek hala çok mümkündür. Güney Asya'daki tüm kardeş Maoist partilerle birlikte partilerimiz, Hindistan yayılmacılığına, emperyalizme ve her türden gericiliğe karşı birleşik, istikrarlı ve sağlam bir mücadele vereceğimizi umut ediyoruz.

Yeni partiden, Nepal ve dünya proletarya ve ezilen halklarının devrimci istemlerini yerine getirmek için, MLM'yi cesaretle takip edeceğini, Nepal'deki yeni somut duruma ve toplumun doğasına uygun yaratıcı bir şekilde uygulayacağını, özelde Prachanda-Bhattarai modern revizyonizmine genelde revizyonizmin tüm biçimlerine karşı olacağını bekliyoruz.

Mektubumuzu, NKP-Maoist'in Nepalli ezilen halk kitlelerinin ve Proletarya Enternasyonalizminin devrimci geleneğini sürdürüleceğine, Nepal devriminin binlerce şehidinin hayallerini gerçekleştireceğine inancımızı ifade ederek sonlandırıyoruz.

Devrimci Selamlarımızla

Abhay

Hindistan Komünist Partisi (Maoist) Merkez Komite Sözcüsü

Brezilyalı köylüler Renato yoldaş için eylemdeydi

9 Nisan günü, bir yıl önce barbarca katledilen Renato yoldaşın anısına ve bu katliamı kinamak için Brezilya'nın Jarú kentinde bir yürüyüş düzenlendi. Eylem aynı zamanda Jarú bölgesinde topraklara el koyan köylüleri desteklemek ve Brezilya Ordusunun, toprak mücadelesini kriminalize etmesini de protesto amacı taşıyordu.

Anma ve protesto gösterisine Rondônia'nın dört bir yanından çoğunlukla yoksul çiftçiler ve Tarım Devrimi tarafından ele geçirilen topraklarda yaşayan

kampçılar katıldı.

Eylem, **Cebraspo** (Brezilya Halkla Dayanışma Merkezi), **Rondônia ve Batı Amazon Yoksul Köylü Ligi** ve **Yoksul Köylülerin Ulusal Ligi** tarafından örgütlenirken, birçok öğrenci, öğretmen, avukat, işçi ve aralarında MEPR (Halkçı Devrimci Öğrenci Hareketi), İnşaat İşçileri Sendikası vb. çeşitli demokratik hareketlerin temsilcileri katıldı.

Renato yoldaş, tüm köylüler ve örgüt temsilcileri ülkenin birçok bölgesinde köylüler arasında yaşayan, onlar için çalışan ve mücadele eden biri olarak değerlendiriyorlar ve onun mücadelesi ve emekleri önünde saygıyla eğiliyorlar.

DOSYA-5

“Fiili, meşru mücadeleye her zamankinden çok ihtiyaç var”

Örgütlenmeye, sendikalaşmaya dönük saldırılar “Yeni Sendikalar Yasası” adı altında

devam ediyor. Taşeronda çalışan binlerce işçinin sendika üyeliğinin kabul edilmemesi ile işçiler, sendikal mücadeleden koparılmak isteniyor.

Bizler de dayatılan sendikasızlaşmaya, ör-

gütsüzlüğe karşı yükselecek mücadeleye kendi cephemizden bir ses katmak amacıyla başlattığımız ancak geçen sayımızda ara vermek zorunda kaldığımız röportaj ve söyleşilere devam ediyoruz.

Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Eğitim Sekreteri: Seyfettin Güleğül

“Sarı sendikalar taklit yaparak kopuşun önüne geçemeyecekler”

- “Yeni Sendikalar Yasası” Birleşik Metal-İş’i etkiliyor mu?

- Bilindiği üzere 06.11.2012 tarihinde kabul edilen ve bir gün sonra resmi gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 6356 Sayılı Sendikalar ve Toplu Sözleşme Kanununda yapılan yeni düzenleme ile sendikaların kurulu bulunduğu işkolunda üye sayıları o işkolunda çalışan işçi sayılarının en az yüzde üç üye şartı, Ekonomik ve Sosyal Konsey’e üye konfederasyonlara bağlı işçi sendikaları için Ocak 2013 istatistiğinin yayımı tarihinden 01/07/2016 tarihine kadar yüzde bir, 01/07/2018 tarihine kadar yüzde iki olarak bu tarihten sonrası içinde yüzde 3 olarak uygulanacaktır.

Sendikamızın bu yasanın ilgili maddelerine göre yani yüzde bir ve yüzde iki ile ilgili herhangi bir sıkıntısı bulunmamaktadır. İşkolumuzda en son yayımlanan istatistiklere göre yaklaşık bir milyon üç yüz bin çalışan görülmektedir ve bizim üye sayımız şu an itibari ile yasanın aradığı yüzde bir ve yüzde iki çoğunluğu mevcuttur. Ancak 2018 yılı sonrasında üye sayımız şu anki sayılarda kaldığı takdirde yüzde 3 ile bir sıkıntı olabilir.

Ama sendikaların örgütlenmelerinde en çok sıkıntı yaşadıkları noter ücretleri-noter şartının bu yıl sonu itibari ile kalkacağı bilinmektedir dolayısıyla o zamana kadar bu sıkıntımız da ortadan kalkacaktır. Zaten son yılların en çok örgütlenen sendikasıyız. Noter sonrasında daha çok örgütlenme yapacağımızı, daha çok büyüyeceğimizi biliyor

ve hedeflerimizi belirliyor, program dahilinde çalışmalarımızı yapıyoruz.

- **Bu yasa ile amaçlanan nedir sizce?**

- Bu yasa özünde mücadeleciler sendikaların önünü kesmek için düzene ayak uydurmuş düzen sendikalarının varlığını sürdürmeyi amaçlamıştır.

Bakıldığında açıkça bu görülecektir. Birçok işkolunda tek sendika vardır ve olumsuzluklar ile mücadele edip etmedikleri ve üyelerinin durumu ortadadır. Yeni yasa yüzde 10’u yüzde 3’e düşürmüş gibi görünse de aslında çalışan sayıları arttığı için bu yüzde 3, yüzde 10’dan fazla olarak uygulamada görülmektedir. Yani düzen sendikalarıyla aynı işkolunda yeni bir sendika kurulması, o işkolunda çalışan işçi sayısının yüzde 3’ünü üye yapması ve dönüp mücadele etmesi mümkün müdür? Değilse -ki öyle görülüyor- o zaman bu yasa birilerini korumak, kollamak için çıkarılmıştır denilebilir.

- **Yasaya karşı neler yapılmalı? Neler yapılabilir?**

- Bütün mücadeleciler kesimlerin emekten yana, haklardan ve halklardan yana herkesin birlikte işkolu ayırt etmeksizin ilgili sendikalarda topyekun örgütlenme yapması kaçınılmazdır. Tek tek lokal eylemler, karşı duruşlar ya da sendikaların tek başlarına örgütlenmeleri yetmiyor, birlikte ortak çalışmalar yapmaları gerekmektedir. Kimsenin diline, inancına göre ayrıştırılmaması, alanlara birlikte çıka-

bilmeyi sağlayacak ve daha güçlü karşı duruşların eylemselliklerin gerçekleştirilmesine yarayacaktır. Ancak o zaman çıkarılmış olan bu ve bunun gibi yasal olumsuzluklar yeniden düzenlenebilecektir.

- **“Sendikamızın adı direniş, işgal ve grevle anılmıştır”**

- **Metal sektörü üzerine konuşursak, bu sektörde örgütlenmenin zorlukları ve önemi nedir?**

- Metal sektörü çalışan sayısı, işkolunun çalışma koşulları, ağır sanayi olması ve daha birçok nedenden dolayı en önemli işkollarından biridir. Yine işverenlerin de en örgütlü işkollarından biridir. İşverenlerin örgütü olan ve hükümetleri oluşturan geçmişte (Turgut) Özal’ı yetiştiren MESS’e karşı DİSK/Maden-İş mücadelesi tarihte yerini almıştır. DİSK’in kurulmasına da ön ayak olan o günlerden bugüne mücadelenin en önünde yer alan işkollarından biridir. Olumsuz yasal düzenlemelere işverenlerin hırçın, akıl almaz saldırılarına karşı mücadele eden Maden-İş, Otomobil-İş ve bu iki sendikanın birleşmesinden doğan Birleşik Metal-İş’in adı dünden bugüne hep direnişler, işgaller ve grevlerle anılmıştır.

Resmi rakamlara göre yaklaşık 3 milyon işsiz olduğu, iş bulabilenlerin asgari ücrete şükreder hale geldiği, bölgesel asgari ücretin tartışıldığı, ta-

şeron sisteminin ez azgın biçimde çalışanları sömürdüğü, kayıtlı çalışanlar kadar da kayıt dışının olduğu bir ülkede örgütlenmenin zor olduğunu hepimiz bilmekte ve yaşamaktayız.

- **“Bizden kurtulmak için her yolu denerler”**

- **Türk Metal-İş’ten Birleşik Metal-İş’e geçişleri anlatır mısınız? Geçişlerden kaynaklı nasıl bir tepkiyle karşılıyorsunuz?**

- Biz örgütlendiğimizde işverenler örgütlülüğümüzü dağıtmak ve bizden kurtulmak için her yolu denerler. Yapamadıklarını gördüğü anda da bu sarı sendikayı kendileri fabrikaya davet eder, noteri de çağırır, hatta noter masraflarını karşılar, çalışanları bu sendikaya üye yapar ve istedikleri gibi yönetirler.

İlk başlarda sendikaya üye olduğunu düşünen işçiler bir müddet sonra işverenin daha çok baskısına maruz kaldığında yapacak çok bir şeylerinin olmadığını da görüyor, istifa edip ayrılmaya kalkınca da işten atılıyor.

Bu 1980’den beri böyle. İşverenler bu yapıyı hep sendikamıza karşı kullandı. Fakat son zamanlarda uzun çalışmalarımız sonucunda Bursa’da Bosch işyerlerinde çalışan işçiler, Gebze’de Cengiz Makine işçileri topluca üyesi oldukları sendikadan istifa ederek sendikamıza üye olmuşlardır.

Bu sarı sendikanın tek başına olmadığını, yanında işverenler ve örgütlü yapıları, kendi oluşturdukları ve onlar lehine karar veren iktidarları olduğunu bu son örgütlenme çalışmaları-mızda bir kez daha herkes görmüş oldu. Örgütlenme çalışmalarımız sonucunda en çok büyüyen sendikayız ve bu çalışmalarımız devam etmektedir. Bu sarı yapıdan bize geçişler de her zaman, her türlü zorluğa rağmen devam edecektir ki şu an görüştüğümüz işyerleri de vardır.

Son olarak şunu söylemek istiyorum; korku duvarı yıkılmıştır, sarı sendikalar taklit yaparak kendilerinden kopuşların önüne de geçemeyeceklerdir.

Pusula

Kolektif kurtarıcı...

Devrimci felsefeye, ekonomi politığe ve devrimci bir sosyal bilime sahip olmak önemlidir ancak yeterli değildir. Kurtuluşu ve özgürlüğü gerçekleştirecek olan devrimci örgütün, öncünün varlığı ve yaratılması, onun niteliğinin belirlenmesi, yasaları, ilke ve kurallarının bilimselliği ve uygulanabilir özelliğine sahip olmak da gereklidir.

Sermayenin egemen olduğu, ücretli köleliğe dayalı bir üretim biçiminde sınıf karşıtlıkları temeli üzerinde oluşan modern toplum işçiler ve emekçiler için dayanılmaz ve kabul edilemez ağırlıkta kötü yaşam ve çalışma koşulları yaratır. Sınıf karşıtlığı temeli üzerinde yükselen modern toplumun objektif gerçekliği ve yarattığı eşitsiz, adaletsiz, yoksulluk dolu sonuçları sınıf bilincinin gelişiminde güçlü koşullar ve olanaklar yarattı. En örgütlü, en devrimci sınıf olan işçi sınıfı kendisini sömüren ve ezenlere karşı sayısız mücadele ve ciddi çatışmalar yürüterek kendi sınıf, savaşım ve kurtuluş bilincine varabildi. Bu bilincin gelmiş olduğu en ileri ve en devrimci düzey Marksizm-Leninizm-Maoizm'dir.

Bütünlüklü ve gelişmiş ileri bir sınıf bilincine ve bu bilincin yön verdiği sınıf örgütünü yaratma düzeyine devrimin ustaları Marx-Engels-Lenin-Stalin-Mao yoldaşın sayesinde gelindi. Devrim ve örgüt biliminin ustası Lenin, yaşamı boyunca bir yandan Menşevizm'e-reformizme-Troçkizm'e-amatörlüğe yoğun ve bilinçli bir ideolojik mücadele yürütürken; diğer yandan profesyonel devrimci bir örgüt yaratma mücadelesinden bir an olsun geri durmadı. "Bana profesyonel bir örgüt verin Rusya'yı yerinden oynatayım" belirlemesinin neden ciddi derecede önem taşıdığını ve vazgeçilmez değerde olduğunu sınıf savaşımında devrimci örgütü yaratma iddiasında olup özne rolü oynamak isteyenler çok iyi bilmektedir.

İşçiler ve emekçiler için **bilinç ve örgüt** vazgeçilmez değerlerde iki büyük mücadele silahıdır. Sınıf bilinci ve onun en ileri, en gelişkin en devrimci sınıf örgütü olmadan, yaratılmadan baskı ve sömürden, yoksulluk ve kölelikten kurtulmak mümkün olamaz, özgür gelecek yaratılamaz. Başta Lenin ve Stalin olmak üzere Bolşevik önder ve kadrolar Leninist tipte bir devrimci örgüt yaratarak kurtuluş yolunu güvence ve garanti altına alabildi. Onu hedefinden saptırmak, bilincini bulandırıp geleceğini karartmak için çabalayan her türden burjuva ve küçük-burjuva düşünce ve görüşlere karşı amansız bir mücadele yürüttü.

Bu amansız savaşımında başkan Mao Çin devrim pratiğinde Bolşevik-Leninist tipte örgüt modelini referans almıştır. Onun vazgeçilmez ilkelerine ve sarsılmaz yasalarna bağlı kalarak Çin devrim pratiğini örgütlemiştir. Bir öncü, bir önder ve örgütlü bir güç yaratırken aynı zamanda onun ideolojik ve politik önderliği altında devasa bir kurtuluş ordusu yaratmayı da başarmıştır. Devrimci pratiğin ateşi içinde devrim bilimine olduğu kadar Leninist tipte örgüt bilimine ve ilkelerine büyük katkılar sunmuş, yeni tipte bir savaş ordusu-bir kurtuluş ordusu yaratarak proletaryanın sınıf savaşımında ona muazzam nitelikte güçlü bir silah kazandırmıştır. Diyalektiğin temel yasası olan çelişme yasasıyla parti gerçekliğini değerlendirmiş, partinin bir çelişme olduğunu belirterek, proletarya ve ezilen dünya halklarına güçlü ve önemli bir silah sunmuştur. Her türden burjuva ve küçük burjuva tehlikeye karşı proletaryayı sürekli uyarmış sınıf uyanıklığını artırması için devrimci görüşler ve bilimsel tecrübelerle sürekli eğitmeye çalışmıştır. Burjuvaziyi başka yerde değil partinin merkezinde aramak gerektiğini belirterek sınıf çatışmalarının en keskin en acımasız ve en fırtınalı geçtiği yerin parti merkezi onun iç yaşamı olduğunu ifade ederek sınıf savaşımında proleter bilincin gelişimine, güçlenmesine önemli katkılar sunmuştur.

Sınıf savaşımı sürdürme iddiasında ve amacında olan her proleter devrimci sınıf savaşım tarihine, onun bilimsel dünya görüşüne dikkatle ve bilinçle bakar. Kan ve emek üzerinde biçimlenip şekillenen devasa boyuttaki ders ve tecrübeler üzerinde yükselen sınıf bilincine ve onun önderliğinde ve yol göstericiliğinde yaratılan sınıf örgütüne onun evrensel değerlerine, tarihsel deneyimlerine doğru bakan, onu doğru algılayıp kavrayan, onu kendi ülke gerçekliğine ustaca uyarlayan genç komünist önder İbrahim Kaypakkaya olmuştur. Kaypakkaya yoldaş proleter sınıf bilincinin ve örgütünün ülkemiz topraklarındaki bilimsel devrimci adı ve onun yegane temsilcisidir.

Rıza ve Barbara Yoldaşlar Anısına;
Sınıf mücadelesine inanç, halka duyulan sevgi, partiye bağlılık!

TKP(ML)'nin (bugünkü MKP) 1. Kongresi'nde alınan kararlarla görüş ayrılığına düşerek bağlarınızı koparmıştınız. Partiyle ilişki kurma girişimleriniz olduğunu duymuştum. Bir görevlendirme ile sizinle randevulaşıyoruz. Özellikle Rıza'nın (Ahmet Laço) adını gittiğim yerlerde sıkça duyuyorum... Buluşma yerine geldiğimizde yoldaş başlıyor anlaştığımız şekilde ısıklı çalmaya. Sonra birden M 16'yla karşımızda bitiveriyorsun. Sarılıp kucaklaştıktan sonra hemen başlıyoruz konuşmaya. Bizden ilk talebin hemen partiyle ilişki kurmak oluyor. En büyük korkunun örgütsüz bir şekilde şehit düşmek olduğunu söylüyorsun.

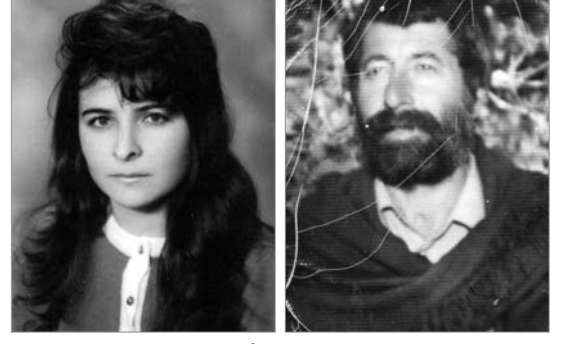
Bu kısa görüşmenin ardından akşam köyde randevulararak ayrılıyoruz. Akşam köye gelirken köydeki genç kadınların köy çıkışındaki sohbetine denk geliyorsunuz. Onlar sizi görmüyor... Gençlerin köye dönmelerini bekliyorsunuz. Ama bir türlü sohbet bitmiyor. Bir ara gençlerden biri "hadi gidip çay içelim" deyince daha fazla dayanamayıp "benim de canım çay çekti" diyerek karşılarına çıkıyorsunuz... Gençler şaşırda da sizi iyi tanıdıklarından ses çıkarmadan köye geliyorsunuz. Tesadüfen karşılaşmış gibi davranmaya çalışıyoruz... Proletarya Parti-

siyle bağlantı kurmandan dolayı mutluluğun yüzünden okunuyor.

Kısa bir süre sonra partiyle görüşmeye başladığınız, özeleştirisi vererek, koşulsuz, pazarlıksız partiye katıldığınız haberleri yayılıyor bölgede.

Seçeneklerin fazlaca olduğu bir yerde gerilla yaşamını seçmek, ısrarla sürdürmek, zor süreçlerde yalpalamamak çelikten bir iradeye sahip olmayı gerektirir. Siz bunu söylemede değil pratiğinizde gösterdiniz.

Ve bu süreçte barınağa giriyorsunuz. Ama önünüzde bir sürü görev var. Bunun bilincindeydiniz. Uzun bir aradan sonra faaliyet Dersim'de tekrar başlıyordu. Bunun alt zeminini hazırlamak, geliştirmek, kendinizdeki değişimleri tabana anlatmak ve görüşmelerinizi hızlandırmak için barınaktan erken çıkmıştınız... Bölgede DHKP-C ve TKP/ML faaliyetlerinin başladığı düşman tarafından da duyulmuştu. Bu örgütlerin bölgeye tamamen yerleşmemesi gerekmektedir onlar için. Zaten bahar operasyonları geniş bir şekilde yapıldı.

İşte böylesi bir süreçte 14 Nisan günü Çiçekli Nahiyesi kırsalında düşürüldüğünüz hain bir pusu sonucu şehit düştünüz. Haberi alır almaz hemen Dersim'e geldik. Hazırlık yapmamıza hiç zaman yoktu. Düşmanın Barbara'nın ailesini sıkıştırarak cenazeyi defnettirdiğini öğreniyoruz. Senin cenazen Dersim merkezdeki cemevinde. Devrimci dostların da orada hazır durumda. Burada işlemler bittikten sonra araçlarla Pozvenk köyüne doğru yola çıkıyoruz. Tornova Karakolu sorun çıkarmaya çalışsa da cenazeni omuzlara alarak sloganlarla yaklaşık 6 km. yolu yağmur-çamur demeden yürüyoruz. Mezar başında senin çok sevdiğin Vartinek şiirini okuyoruz. Naaşına kırmızı beze sararak yine sloganlarla uğurlarken bizlere bıraktığınız kavga mirasını daha yukarılara taşıyacağımıza and içerek ayrılıyoruz oradan.

(Bir yoldaşınız)

Nergiz Gülmez mezarı başında anıldı

Sen güzel güzel akan duru su
Bir türküsün unutulmayan
İnanç, irade, fedakarlık şiiri,
Nergissin her baharda yeşeren
Bilinçle, gülererek kazandığın
Utku senin şimdi.

İstanbul: Nergiz Gülmez yoldaş ölümünün 12. yılında 11 Nisan günü mezarı başında ailesi ve

yoldaşları tarafından anıldı. Anma, mezar başında yapılan saygı du- ruşuyla başladı.

Ardından da Gülmez Ana Nergiz'i anlatan bir konuşma yaparak bir şiir okudu.

KAUGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Mehmet Kocadağ: 1 Mayıs 1976 kutlamalarından sonra MİT tarafından kaçırılarak katledildi.

Nurettin Gül: 26 Nisan 1980'de Adana Narlıca'da faşistler tarafından katledildi.

Mehmet Beyhan: Sive- rek'te polis tarafından Nisan 1981'de gözaltında katledildi.

Elif Ataklı: 26 Nisan 1981 Almanya'da geçirdiği trafik kazası sonucu yaşamını yitirdi.

M. Ali Gürboğa: 1981'de Tarsus'ta gözaltında ağır işken- celer gördü. Tahliye olduktan 2.5 ay sonra şehit düştü.

Bahar Yıldız: Kolluk güçleri- nin takibini atlarmaya çalışırken 1 Mayıs 1982'de katledildi.

Bozan Yaylası şehitleri: Dersim-Çemişgezek Bozan Yay- lasında 9 Mayıs 1985'te halk or- dusu ile TC güçleri arasında çı- kan çatışmada **Ağa Şimşek** ve **Kenan Bozkurt** şehit düştü.

Gizori şehitleri: Dersim-Ho- zat Gizori köyünde gerillalar ile TC güçleri arasında 21 Nisan 1987'de çıkan çatışmada **Ali Mete**, Fecire Yıldırım, **Müslüm Emre** şehit düştü.

Mehmet Ali Elalmış: Geril- lanın lojistik ihtiyacını karşıla-

maya çalışırken katledildi.

Dursun Adabaş: '96 1 Ma- yıs'ında polis saldırısında kat- ledildi. Aynı eylemde **Hasan Albayrak** ve **Levent Yalçın** da polis kurşunlarıyla yaşamını yitirdi.

İbrahim Bozkurt: Duis- burg'ta yakalandığı hastalık so- nucu yaşamını yitirdi.

Mercan Şehitleri: 25 Nisan 2000'de Dersim Ovacık'ın Mercan Vadisinde halk ordusu ger- illaları ile düşman güçleri ara- sında çıkan çatışmada **Yusuf Ayata**, Hasan Akyol, **Fehiman Bozkurt**, Umut İl, **Fikret Vural**, Zeynel Erdoğan ve **Mustafa Toptaş** ölümsüzleşti.

Arhoğ şehitleri anısına... -2-

Topladıkları odunları kırıp ataş çukurunun kenarına düzgünce istif ettiler. Gündüz ses sorun olduğu için, bir sonraki günün odunlarını akşam üzeri toplayıp hazırlıyorlardı. Gökyüzüne baktı Ünal:

- *Bu hava yağış getirir, çadır naylonlarını açmak lazım, haberler başlana kadar açarız.*

Berberer naylonları açtılar. Yarın için yapılması gereken işleri gözden geçirdi Ünal. Odunlar kırılmış, sular doldurulmuştu; naylonlar da açılınca işler bitmiş olurdu. Birazdan haberler başlayacaktı. Köz başına oturup beraber haberleri dinlemeye başladılar. Zeynel derin derin iç çekiyordu. Haberleri dinlediği yoktu. Köyden gelen köpek havlamalarını zor da olsa duyuyor, yoldaşların köye girip girmediğini düşünüyordu. Haberler bitince derin bir sohbe daldılar. "Saat 10:00'a geliyor. Bizimkiler çoktan girmiştir köye. Biz de artık yatabiliriz" dedi Ünal. Közü kamufle edip yatmaya koyuldular. Tam uykuya dalmak üzerelerdi ki silah sesleriyle firadılar yerlerinden.

Bizimkiler... Pusu... Yoldaşlar... İhbar mı? Kim yaptı? Düşen var mı?... Nasıl oldu?... Niye?... Olasılıklar, sorular hızla kafalarda dolaşiyor, bu durumu çözmeye, anlamaya çalışıyorlardı. Tek tek yoldaşları düşündüler. Sorular birbirini kovalıyordu. Yoğun ve aralıksız tarama sesleri duyuluyor, aydınlatmaların ışığı ta konaklama yerine vuruyordu. Silah sesleri karşılıklıydı.

"Demek ki yoldaşlar iyiler, çatışıyorlar" diye düşündüler. En kötüsü de böyle seyirci kalmaktı... Yoldaşları çatışırken eli-kolu bağlı durmak, bunu bilip de bir şey yapamamaktı. Bir şey yapamamanın acısı ve çaresizliği ile bir yandan da sabırsızlık ve umutla beklemeye başladılar. Zaman geçmek bilmiyordu...

Yoğun tarama durmuş, ama bir süre sonra tekrar tek tek silah sesleri duyulmaya başlamıştı. Aydınlatmaların ise arkası kesilmiyordu... Yağmur yağmaya başlamıştı. Yağmurluklarını üzerlerine alıp yoldaşların gelecekleri patikanın başında beklemeye başladılar. "Yağmur da yağıyor. Çıkabildiler mi çatışma alanından? Durumları nasıl acaba yoldaşların?" diye düşündüler.

*** **

Yoldaşlar çıkalı daha 5 dakika olmamıştı ki silah sesleriyle irkildi evdekiler. Kurşunu beyinlerine yemişçesine sıçradılar yerlerinden. Aynı zamanda aydınlatmalar gecenin zifiri karanlığını yarıp gündüze çevirdiler etrafı. O anda telsizde, düşman kanalından "üçünü de yere serdik" diye bir konuşma geçti. "Yoldaşlar, yoldaşlarımız" dedi bir gerilla. "Alçak düşman" dedi bir diğeri kinle. Soğukkanlılıklarını koruyarak çantalarını kaptılar. Düşmana bir iğne dahi kaptırmamak, parti değerlerini korumak esastı. Evdeki köylüler ise paniklemiş ne yapacaklarını bilmeden

bağırıp çağırıyor, sağa sola koşturuyor dövünüyorlardı. Grup komutanı bağırarak "çabuk yere yatın, yerden sakın kalkmayın, sakın olun" dedi köylülere.

Herhangi bir eylem, çatışma ve benzeri durumlarda halka zarar gelsin istemezlerdi TIKKO'cular. Halkı koruma bilinciyle yere yatmalarını sağladı komutan. Kendileriye sürünerek çıktılar evden. Bütün bunlar çok kısa bir sürede olmuştu. Silah sesi hala aynı hızla devam ediyor, MG-3'ün yoğun ve aralıksız taramasına G-3, M16, kleşlerin seri sesleri de eşlik ediyordu. Bütün bunlar da yetmiyor, tüfek bombaları, geri tepmesiz toplar da kullanıyordu düşman ardi ardına. O sırada nöbette Cihan vardı. Bulunduğu yerden müdahale etmesi olanaksızdı. Evden çıkan yoldaşlarla birlikte hızla köyün alt tarafına çekildiler. Bu çekiliş sırasında bir köpeğin onlara havlamasıyla düşman gerillaları fark edip o yöne doğru ateş etmeye başladı. Ayna anda yatıp karşılık verdi gerillalar. Yerleri kötüydü. Önleri hep tarlaydı ve köyün sokak lambaları buraları aydınlatıyordu.

Düşman köyün alt tarafının kontrol edebilen boş bir evden ateş ediyordu. "Tek bir eve yerleşmemiş düşman. Anlaşılan kesin sonuç almaya yönelik, çok kapsamlı ve planlı hareket etti. Girdiğimiz evdeki köylülere bile sezdirmeden yerleşmiş köye" diye düşündü komutan. Üst taraftaki seri silah sesleri kesilmişti ama rastgele tek tek ateş ediliyordu. Alt tarafta ise ilk yoğun taramadan sonra silah sesleri susmuştu. Düşman unsurları şarjörlerini değiştiriyor kimi tükürüyor, kimi bir şeyler söylüyordu. Görünen o ki "yere serdik" diye düşünerek gevşemişlerdi. Bu boşluğu fırsat bilerek uygun bir yere atladı gerillalar. İlk tarama sırasında geride kalan yoldaş da onlara yetişti. Durumu iyiydi. Merakla diğerlerine sordu.

- *Herhangi bir şeyiniz var mı?*

- *Biz iyiyiz, ya sen?*

- *Ben de iyiyim. Bacağımda ağır var, taşa çarptım galiba, önemli bir şey değil.*

Düşman, gerillaların sağ olduğunu anlayınca tekrar yoğun tarama ve aydınlatma atmaya başladı. Buldukları yerin düz tarlalar olması dezavantajdı gerillalar için. Ama imkansız diye bir şey yoktu TIKKO gerillalarının kafasında.

Yağmur yüklü bulutlar iyice yaklaşmıştı yeryüzüne. Sonra birden bire boşaldı. "Ne kadar çok yağıyor, sanki gökyüzü yoldaşlara ağlıyor" diye geçirdi içinden bir gerilla, kendi ağlamasını da bastırarak. Tarlalar çamurlaşmıştı. Tepeden tırnağa kadar çamura belenen gerillalar bir bir çamur deryasında yüzer gibi kah sürünerek kah başka şekillerde hareket ederek çekildiler. Gerillaların durumu kavrama yeteneği ve kıvraklığıyla tek bir yara dahi almadan, çatışarak çıktılar, çatışma ortamından.

Çıktılar çıkmasına ama hepsinin kafasında aynı düşünceler vardı, "Orhan, Halo ve Memo ne yapıyorlar şimdi? Şehit mi düştüler, yaralıları mı yoksa? Sağlar mı, çatışma ortamlarında mı hala? Yoksa çıktılar mı? Hepsi mi? Hangisi? Neden?.. Nasıl?" Bu düşüncelerle konaklama yerine doğru yol aldılar. Bir an önce varmak istiyorlardı konaklama yerine. Kendilerinden önce konaklama yerine gelen olup olmadığını, gelen varsa kimlerin geldiğini merak ediyorlardı.

*** **

Köylü önde, Memo, Halo ve Orhan arkada evden çıkmışlardı. Henüz birkaç evi geride bırakıp da geniş avlusu olan bir evin önünden geçiyorlardı ki ansızın patlayan silahların sesleriyle birlikte yere yattılar. Binlerce mermiyi, onlarca bombayı boşalttı aynı anda düşman üzerlerine. Köylü önde gittiğinden düşman gerillaları ilk anda tanıyamamış, bu fırsattan yararlanan köylü de hemen evin köşesinden dönüp gözden kayboluvermişti. İki tarafında da evler olan bir sokaktı burası. Kurtulmak için imkansız denebilecek bir yer. Bunu bilen düşman bir süre sonra taramayı kesti. Düşman unsurları gevşemiş, zafer sarhoşluğuna kapılmışlardı. Kimileri şarjör değiştirirken kimileri konuşuyordu.

- *Komutanım az kalsın tanıyamadım. Önlerinde köylü vardı.*

- *Teröristlerin üçünü de yere serdik.*

- *Aferin oğlum. Aferin.*

Kendilerini para karşılığında satmış bu unsurlar üç gerillayı haince pusula kurarak, binlerce mermi ve onlarca bomba atarak yere sermeyi kahramanlık olarak düşünüyor, gerilla karşısındaki zavallılıklarını görmek ve hatırlamak istemiyor, kolay aldıkları bu sonuçla övünüyor, gurur duyuyorlardı.

Onlar bunları düşünürken Memo kalın kuru bir kütüğün dibine uzanmış yatıyordu. Biraz gerisinde ise Halo yüzüstü uzanmıştı yere, kıpırdamıyordu. Onun daha gerisinde ise Orhan yatıyordu. Orhan ağır yaralanmıştı ama kendi durumuna aldırmadan ilerisinde kıpırdamadan yatan Halo'yu merak etti:

- *Halo, Halo, nasılsın?*

Halo kıpırdamıyor, öylece yatıyordu. Orhan, Halo'nun şehit düştüğünü anlamıştı ama yine de tekrar sordu: "Halo, yoldaş nasılsın?"

Bunlar onun son kelimeleri oldu. Orhan'ın sesini duyan düşman unsurları, büyük bir şaşkınlık ve panikle silahlarına sarıldılar. Aynı anda yüzlerce mermiyi boşalttılar. Biraz önceki morallerinden eser kalmamıştı. Bu daracık sokakta, bu kadar yakın mesafeden, bu kadar mermi ve bomba kullanmışlardı ama gerillalar hala yaşıyordu. Az sonra bu şaşkınlık ve korkuları daha da arttı. Bir düşman unsuru heyecanla Memo'nun yattığı yeri göstererek "komutanım teröristlerden biri yaşıyor" diye bağırdı.

Evet, Memo yaşıyordu. Akşamın serinliğinde nefesinin buharı belli oluyor, arkası kesilmeyen aydınlatmaların ışığı sayesinde ve düşmanın ruh

halinin etkisiyle bu ufak ayrıntı seçilebiliyordu.

- *Hani oğlum, nerede?*

- *Arkada yatanların 2-2,5 metre ön tarafında, ağacın dibinde.*

- *Ateş edin...*

Ve yoğun tarama yeniden başladı. Sonra birden "el bombası atalım" dedi bir tanesi. Düşman komutanının bulunduğu evden köylü bir kadınla bir erkeğin ağlamaklı yalvarma sesleri geliyordu:

- *Komutanım, traktör var kapının önünde, ne olursun bomba atma komutanım, varımız yoğunumuz bu traktördür, acı bize komutanım.*

Bu defa köylülerin bu yalvarışı kurtarmıştı Memo'yu. Fakat tarama sırasında bacağına bir şeyin saplandığını hissetmişti. Bacağını hafifçe oynatarak yaranın ağır olup olmadığını anlamaya çalıştı. Yaranın yerini ve ağırlığını tam olarak anlayamadı. Fakat yara sıcakken çatışma ortamından çıkmalıydı, aksi halde yara soğuyunca çekilmesi çok daha zor olacaktı.

Düşman silahları susmuştu. Son bir defa hafifçe dönüp Orhan'la Halo'ya baktı. Ve geldikleri yönün çekilmeye daha uygun olduğuna karar verdi. Sıra ondaydı. TIKKO'cuların teslim olmayacaklarını, bir çemberin içinde de olsa kanlarının son damlasına kadar çatışmayı, ölse de asla yenilmemeyi gösterecekti. Bulunduğu yerden hızla doğurdu. Silahı serideydi. Düşmanın bulunduğu eve bütün şarjörünü boşaltarak hızla koştu. Düşman neye uğradığını şaşırılmış, bu arada Memo da düşmanın atış menziline çıkmıştı. Hemen şarjörünü değiştirdi. Koşmaya devam ediyordu. Küçük bir dere yatağına atladı. Çatışma başladıktan sonra şortland gelmiş, köyün üstünde duruyor, projektörlerle etrafı tarıyordu, Memo'yu farkedince aydınlatmalar ve yoğun taramalar tekrar başlamıştı o yöne doğru. Ama boşunaydı. Düşmanın inisiyatifinde gerçekleşen çok kapsamlı ve onca eleman teknik, silah ve cephaneye üstünlüğüne rağmen pusuyu yarak çıkmıştı TIKKO militanı.

Artık koşmuyor, yürüyordu. Yarası soğumaya başlamıştı. Her adım atışında ayağını yere basarken büyük acı çekiyordu. Bu acı, ona bacağını değil yoldaşları anımsıyordu. En son, geriye çekildiği sırada bir an da olsa Orhan'la Halo'yu boyunca uzanmış vaziyette görmüştü. Yağmur yağıyordu. Halo'nun kanı Orhan'ın kanına karışıyor ve beraber çoğalarak küçük bir derecik oluşturuyordu. Bu sahne gözünün önünden hiç gitmiyordu. "Hesabınızı soracağız yoldaşlar, mutlaka soracağız. Nasıl ki dün Amasya'da Özgür Kemal Karabulut'un ihbarcısı Çakırsu Köyü muhtarını, Ese Yaylası'nda önderimiz Mehmet Demirdağ ve dört yoldaşımızın şehit düşmesine rol oynayan eski Tokat Valisi Ayhan Çevik'ten, kontrgerilla unsuru kıdemli yüzbaşı Ersin Baccaksız ve nicelerinden hesap sorduk; sizin de hesabınızı soracağız mutlaka yoldaşlar" dedi kendi kendine.

(Devam edecek)

Esnek çalışmanın laboratuvarı olarak ÇAĞRI MERKEZLERİ

İstanbul: Esnek çalışma koşulları giderek derinleşmeye devam ediyor. Fabrikalardan kamusal alana kadar giderek artan taşeronlaşma o kadar pervasızlaşmış durumda ki bir haftalık ihaleler gerçekleştiriliyor ve bu şekilde örgütlü güç dağıtılmak isteniyor. Esnek çalışmanın laboratuvarı olarak adlandırılan Çağrı Merkezlerindeki saldırı oldukça dikkat çekici. Özgür Gelecek gazetesi olarak çağrı merkezi çalışanlarının sorunlarını örgütlenerek gidermek isteyen Çağrı Merkezi Çalışanları Derneği'nden **Utku Dinç** ile bir röportaj gerçekleştirdik.

- Öncelikle çağrı merkezlerinden biraz bahsedermisiniz?

- Çağrı merkezleri küçük ve büyükşehirlerde bulunuyor. Büyükşehirlerde genelde bankacılık ve teknik işlemler yapılıyor. Küçük şehirlerde ise görece daha basit operasyonlar.

Küçük ve büyükşehir diye ayırdığımızda tartışılan bir konu akıllara geliyor. **Bölgesel asgari ücret uygulaması.** Asgari ücretin daha aşağısı yok ancak asgari ücretin bölgelere göre düzenlenmesi çağrı merkezlerine de yansıyor. Mesela İstanbul'da çağrı merkezi görevlisi 1500 TL alıyorsa aynı işi yapan bir personel Diyarbakır'da 1200 veya Afyon'da 1000 TL alıyor.

İşverenin ve akademisyenlerin verdiği bilgilere baktığımızda çağrı merkezi çalışanlarının yüzde 60-70'inin kadın olduğu görülüyor. Bu iyi bir şeymiş gibi ama aslında geçici ve güvencesiz olduğu için daha çok kadınlar çalışıyor. Kadınlar açısından çalışma hayatına girmek evde

durmaktan daha ileri bir adım ama çalışma hayatına girdiğinde en kötü pozisyonda işe başlıyorlar. Bu insanlar ya lise-üniversite mezunu ya da üniversitede okuyor. Ve oldukça da düşük ücret alıyorlar.

- Çağrı merkezleri esnek çalışmanın laboratuvarı olarak adlandırılıyor, bu konuda ne diyorsunuz?

- Evet, bugün Türkiye'de esnek çalışmanın laboratuvarı çağrı merkezleridir. Mesela insanları home-ofis çalıştırdılar. Esnek çalışmanın yasal dayanağı henüz yokken bu çalışma çağrı merkezlerinde uygulanıyordu. Bugün iş sağlığı ve güvenliği denetimi oluyor birçok işyerinde ancak bu home-ofislerde uygulanıyor mu? Bu bir soru işareti. Mesela evde bir iş kazası geçirdiğinizde bunun sorumlusu kim olacak? Belli değil...

Ayrıca esnek çalışmaya dair bir konu da part-time çalışmadır. Part-

kezleri açmak istediği söyleniyor...

- Örneğin Almanya'dan Türkiye'ye geri göç eden ve Almanca bilen kişilerin kullanılması için şirketler genelde Türkiye'de şirket açıyorlar. Nedeni ise Almanya'dan daha ucuz iş gücü yaratmak. Mesela bunlardan bir tanesi de *Neckermann*'dir. Neckermann Avrupa'nın en büyük çağrı merkezidir. İflas etti. Türkiye'de 200-250 kadar işçi çalışıyordu. Almanya'daki işçiler şirket iflas ettikten sonra tüm haklarını hiçbir sıkıntı olmadan tahsil ettiler. Ancak Türkiye'de işçilerin hiçbir hakkı verilmedi. Yüzlerce işçi mağdur olurken devlet hiçbir şekilde sürecin takipçisi olmadı. Bu durumda Alman şirketler elbette Türkiye'de şirket açmak isteyecekler.

- İsterseniz biraz da çalışma koşullarını konuşalım..

- Çalışma koşulları bakanlığın tespitine göre riskli zaten. Ancak şöyle

time, bize "isteğimiz kadar çalışacağız" diye sunuldu ama pratikte bunun nasıl yaşandığını gördük ve öğrendik.

Çağrı merkezleri ayrıca kamudaki esnekleşmenin de aracı oldu. Örneğin Sağlık Bakanlığı'na bağlı olan bir çağrı merkezinin olması gerekirken bakanlığa bağlı bir taşeron olan MHRS faaliyete sokuldu. Bu çağrı merkezinde çalışanlar, bakanlığın çağrı merkezi çalışanlarından daha düşük ücretle aynı işi yapıyorlar.

- Bu sadece Sağlık Bakanlığı'nda mı var?

- Birçok bakanlıkta var. Milli Eğitim Bakanlığı da dahil birçok bakanlıkta var.

- Başka devletlerin de çağrı mer-

bir ayırım sözkonusu. Yine bakanlığa göre kendi iş kolunda çağrı merkezi çalışanı olan kişiler açısından riskli değil. Yani aynı koşullarda, aynı biçimde çalışmalarına rağmen taşeron çağrı merkezlerinde çalışan işçilerle aynı riski taşıyorlar. Ancak biz bu konuda bir düzenleme yapılmasını talep edeceğiz.

Bir işyerini veya işkolunu riskli kabul ettiğinizde oradaki çalışma koşullarını risksiz hale getirmeniz gerekecek.

Bunlarında iş yerinde yapılması gerekiyor. Örneğin tuvaletlere istediğiniz kadar girip çıkabilirsiniz, yemek saatleri hiçbir şekilde kesintiye uğratılmaz ve ara molalar ol-

malıdır, kulaklıkların niteliği artırılmalı vb. Ayrıca bakanların bunları denetlemesi gerekir.

- İş kolunuzda ne gibi meslek hastalıkları görülüyor?

- Kadınlarda özellikle sistit yani idrar yolu iltihabı, boğazlarda nodül, ergonomiye bağlı olarak postür, kalabalık ortam olduğundan bulaşıcı hastalıklar hemen yayılabiliyor ve fitik vb. hastalıklar oluşuyor. Ayrıca şiddetli depresyon yaşıyor. Ancak bu depresyon moral bozukluğu değil sadece. Doktor onaylı bir hastalık oluşuyor.

- Bunu biraz açabilir misiniz?

- Çalışmanın çok rutin olması ve kendi üretkenliğini hissedememe, yoğun stres, kendi emeğine yabancılaşma gibi durumlar, duygusal emek harcayarak yapılarak yapılan bir iş olarak kendisini tüketiyorsun ve sonuç olarak bu kişinin yaşamına yansıyor.

- Burada kendi emeğine yabancılaşma önemli bir konu elbette ama dikkat çekilmesi gereken bir konu daha var. O da, çağrı merkezi çalışanlarının öğrenim durumunun oldukça yüksek olması. Yani kendi emeklerinin farkında olmaları ve aynı zamanda bu emek oranında takdir beklmeleri söz konusu. Bunun da çağrı merkezlerinde bulunmaması bu depresyonda önemli bir etken...

- Şöyle söyleyeyim; üniversiteyi bitireni daha iyi bir hayat bekliyor diye bir beklenti vardır her zaman. Ama en azından çağrı merkezi duvarına çarpıyor insanlar. Çünkü çağrı merkezinde o hayatı görüyorlar. Kendilerine yapılan muameleden görüyorlar. Aldıkları maaşı görüyorlar.

Ancak buradan iki tane çıkış yolu var. Bunlardan birisi kariyere bağlı olarak maaş artışıdır. Bu da belli başlı gerekçeler dayatıyor. Bunlar sana uygulanan muameleyi görmezden gelme, herşeyi kabullenme vb. Diğer yol ise sistemin değişebileceğine inanıp örgütlenmek. Bunların ikisi arasında kaldığınızda da depresyon ortaya çıkabiliyor. Tüm bunlardan tek bir çıkış yolu var, yine tekrarlıyorum; örgütlenmek...

Ümraniye'de binlerce kişi 2B'ye karşı yürüdü

H. Merkezi: 2B yasası nedeniyle istenen rayiç bedelini ödeyemeyen ve işgalci durumuna düşen Ümraniyeliler eylem yaptı. Üç bin kişi Alemdağ Caddesi'ni kapatarak AKP ilçe binasına doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca "**Hasan Can (Belediye Başkanı) istifa**", "**Vur vur inlesin, Recep Tayyip dinlesin**" sloganları atıldı.

Kitle yürüyüşün ardından AKP ilçe binası önüne geldi. Burada yasa sonrasında kendilerinden yıllardır oturdukları evleri için yüksek rayiç

bedelleri istediğini belirterek, bu bedelleri ödeyemeyeceklerini dile getirdiler. Tapu tahsis belgesi için kendilerinden önce 4, ardından 2 bin lira olmak üzere toplam 6 bin lira alındığını ancak daha sonra bu belgelerin iptal edildiğini belirten kitle, oyuna getirilerek işgalci durumuna düşüklerini belirtti.

Muğla'da 2B protestosu

H. Merkezi: Bir başka protesto da Muğla'nın Köyceğiz ilçesinin çevre köylerinde yaşayan köylüler tarafından örgütlendi. Fethiye-Muğla Karayolu'nda toplanan binlerce köylü, jandarma ablukası altında Zeytinaları Köyü'ne kadar sloganlarla yürüdü. Eylem alkış ve sloganlarla sonlandırıldı.

DOSYA-2- Asimilasyon Kıskaçında Diller ve Kültürler

H. Merkezi: Azınlık ve milliyetler konusunda oldukça zengin olan ülkemizde tüm bu zenginlikler aynı zamanda bir o kadar da baskı altına alınarak; yok sayılıyor, hor görülüyor, asimilasyon politikalarına maruz bırakılıyor. Biz de Özgür Gelecek olarak bu konuda okurlarımız için bir dosya çalışmasına başladık. Destek ve önerilerinizi bekliyoruz.

Bir kır dili olarak Zazaca çok eski bir dil!

Kaybolan diller ve kültürler dosyasına bu sayımızda Zazaca dili üzerine yaptığımız röportajla devam ediyoruz.

Bir süredir Kürt Enstitüsü adına Zazaca dersler veren **Nurullah Bürçün** ile bir röportaj yaptık.

- Öncelikle Zazaca'nın tarihi hakkında ne biliyoruz, nereden geldiğine dair nasıl yorum yapabiliriz?

- Zazaca'nın tarihiyle ilgili yazılı bir metin yok elimizde yani bir vesika yok. Edinebildiğimiz en eski metinler, Peter İvanoviç Lerch'in 1857'de basılan ve Kırım Savaşı'nda Çarlık Rus Ordusu'nun eline esir düşen Kürtlerden derlediği metinlerdir. Kürtlerin kendisi tarafından yazılmış ilk metin ise, bir dönem Lice Müftüsü olan Mellê Ehemedê Xasî tarafından kaleme alınmış dini bir eserdir. Mewlûdê Kirdî adlı bu eser 1899 yılında Diyarbakır'da resmi ruhsatla 400 nüsha olarak Litografya Matbaası'nda yayımlanmıştır. Sonrasında yine zamanında Siverek müftülüğünü yapan Osman Esad Efendi (Osman Efendiyo Babij) tarafından yazılıp Celadet Alî Bedîrxan tarafından 1933 yılında Şam'da basılan Bîyîşa Pêxamberî adlı bir dini eser var. Bu metinlerde de Zazaların ve Zazaca'nın tarihine dair bir bilgi yok.

Ancak rivayetler var, onlardan yola çıkılarak bir şeyler söylenebilir. Bu rivayetlerde yöreden yöreye farklılıklar var. Mesela Dersim Alevilerinin rivayetleri Horosan'dan geldikleri şeklindedir. Ama bu rivayetin temelinde indiğimizde yine Dersimlilerin kendisinin söylediği, Safeviler döneminde Horasan'a yine bu coğrafyadan gidiş süreci var. Sünni Zazalarda ise rivayetler daha farklı; örneğin Sünni Bingöllüler Bağdat'tan geldiklerini rivayet ederler. Diyarbakır'a gittikçe Şam'dan geldiğini söyleyenler var. Hatta Mekke'den geldiğini bile iddia edenler var ama bunların hepsi farazi bilgiler.

- Yazılı bir vesikanın olmaması neyi gösteriyor?

- Yani yazıya ihtiyaç duymamışlar muhtemelen. Zazaların yaşadığı coğraf-

yaya bakarsak hep dağlık bir coğrafya. Besledikleri hayvan keçi, tarımla da ilgilenmiyorlar. Bazı rivayetlere göre Zazalar uzun zaman haydutlukla, talanla yaşamlarını sürdürmüşler ki yakın zamana dair bile böyle söylenceler çok fazla. Yazı meselesi için de bazı rivayetler aktarılır. Mesela Dersimlilerden yazıyla ilk karşılaştıklarında onun büyü olduğunu düşünen insanlar olduğu söyleniyor, son ikiyüz yıl içinden rivayetler bunlar. Ellerinde sadece yazılı iki şecere var ama onları da okuyabilen kimse yok ve çok az kişi tarafından görülebiliyormuş. Pirleri dedeleri seyit gösteren bu şecere Osmanlıca yazılmış ve Osmanlı idaresi tarafından verilmiş. Hazırlanışında o günün politik hesapları olan şecere bunlar. Sünni Zazalar bu konuda medreselerde eğitim gördükleri için yazıyla daha erken tanışmışlar, ilk yazılı metinler de bunu gösteriyor. Dini metinlerle birlikte yazıyla tanışıyorlar ama yazının kendi dillerine uygulanabilirliği fikri yine zaman alıyor muhtemelen.

Tabii burada coğrafyanın etkisi olduğu gibi dinsel bir etki de gözlemliyorum. Şöyle ki, Sünni Zazaların yaşamlarına baktığımızda, ritüellerine baktığımızda İslam'ın izleri çok az. Yüzyıl öncesinden bile kalan ve onlara ait olan camileri neredeyse yok. Şu an Müslümanlar ama onların Müslümanlıklarının da yaklaşık yüz elli-iki yüz yıllık bir geçmişi var, tahmini bir şey tabii, o da Nakşibendî ve Kadri şeyhlerinin bölgeye gelmesiyle başlayan bir durum.

Ama ondan önceki dinleri ya Alevilik ya Yazidilik üzerinedir. Yazidilik üzerinden geldiğini söyleyenler de var çünkü Alevilikle ritüelleri birbirine çok yakın. Ama muhtemelen Kızılbaşlıktır. Yani bizim Kızılbaşlık diye adlandırdığımız yaşam biçimi bugünkü Alevilikle algılanan inanç biçiminden çok, doğayla birlikte bir yaşam anlayışdır ve kutsalların büyük bir bölümü doğadandır; bazen bir taşır, bazen bir dağdır, bazen bir meşe ağacıdır... Kızılbaşlık anlayışı tüm

yaşamı doğanın içinde doğayla bütünleşerek yaşama anlayışdır. Alevilik anlayışından daha farklı, Sünni yaşlılar Alevi tabirini kabul bile etmez. Böylesine doğayla iç içe geçmiş bir yaşamın içinde de yazıya ihtiyaç duymamak çok normal geliyor.

- Peki bugün çokça tartışılan Zazaca'nın Kürtçe'nin lehçesi olduğu ya da olmadığı veya Zazaların ayrı bir ulus olduğuna dair...

- Bu tartışmaların başlangıcı cumhuriyet dönemi sonrasına dayanır ve büyük bölümü son darbe sürecinden sonra özellikle Kürt mücadelesinin güçlendiği döneme denk gelir ki bu da düşündürücüdür. Öncesinden Zazaların Kürt olmadığına dair tek bir ibare yoktur. 30 yıl dediğimiz zaman diliminde bu ülkede bir darbe var. O darbe sürecinden sonra toplumu yeniden dizayn etme adına çeşitli mühendislik çalışmalarının yapıldığı herkesçe bilinmektedir. Bunlardan Zazalar da payını aldı. Ben böyle düşünüyorum.

Zazalar üzerinde yapılan çalışmalarda da halihazırda nihayetine varması ümit edilen Kürt ayaklanmasının etkileri var. Devletin "ne kadarını koparabilirsek o kadar kârdır" mantığı Zazaların Kürt olmadıklarına dair söylemler geliştirmesini gerektirdi. Zaten bu söylemlerin hiçbirinde bilimsel bir temel yok. Şeyh Sait'e gittiğinizde de, Seyit Rıza'ya gittiğinizde de bu ikisi de Zaza isyanıdır, bunu görmemek körlüktür. Bu iki isyandaki öncüler de kendilerini Kürt olarak ifade etmektedirler. Tüm yazışma ve savunmalarında bunları görüyoruz. Geçmişten bizim Kürt olmadığımızı dair tek ibare yok yani.

Zazaca ile Kürtçe'nin diğer diyalekt ya da lehçeleri ne dersiniz deyin aynı kökten geldikleri ve birbirlerine en yakın akrabalar oldukları su götürmez bir gerçektir. Bunu İrani dilleri bilen herkes kolaylıkla görebilir.

- Peki bugün bu dil ne kadar konuşulmakta?

- Zazaca'nın yazılı olmamasından kaynaklı bahtsızlığı var. Bugün her şeyin yazı üzerinden yürüyor olmasından kaynaklı Zazaca ciddi bir risk altında diyebi-

liriz. Eğer dil yazılı değilse çok çabuk değişebiliyor artık. Eskiden farklı dillerin birbirine teması belki onyıllar-yüzyıllarda bir oluyordu ama şimdi bir TV kumandası kadar, bilgisayar bağlantısı kadar uzaklıklar tüm diller ve temas arttıkça etkileşim de hızlanıyor ve diller değişiyor, dönüşüyor, yok oluyor.

Zazaca'nın gördüğümüz temel tehlikesi Türkçe'leşmesi ve Kurmancî'leşmesi. Bence Zazaca için ikisi de tehlikelidir. Yani Zazaca'nın kente yetmediğini görebiliyoruz, Zazalar kentli değiller, kentle tanışalı 70-80 yıl olmuş. Bu da kentteki kavramları başka dillerden alma ihtiyacı doğuruyor. Ama bunu yaparken şunun yapıldığını görüyorum; mesela Kurmancî'leşiyor diyoruz, Amed'de karşılanamayan bir kelime diğer yörelerde aranmıyor, yerine Kurmancî kelime alınıyor. Dersim'de olmayan kelime diğer yörelerde aranmaksızın yerine Türkçe kelime alınıyor. Amed'de Kurmancî'leşme Dersim'de Türkçeleşme tehlikesi var. Tabii bir de Dersimlilerin kendi özeleştirilerinden yola çıkarak söylüyorum, köylerde bile Zazaca konuşuyorlar.

- Kurs verirken karşılaştığınız temel sorun nedir?

- Şimdi biz Zazaca dersleri veriyoruz ama öğrencilerin çevrelerinde pratik yapacakları insanlar yok. Yazılı olmadığı için yöreler arasında çok ciddi farklılıklar var. Örneğin bir Dersimli ile Bingöllü ilk karşılaşmada anlaşamayınca iletişimi kesiyorlar, oysa bu aşılabilir bir şey. Çok çabuk pes ediyorlar. Tabii bir dilin yazılabilmesi için öncelikle standardize edilmesi lazım.

Bugün standardize çalışmalarını başladı özellikle Vate Grubu'nun çalışmaları var. Ama bunu artık herkesin kabul gördüğü bir platforma çekilmesi lazım. O nedenle dilin biraz siyasi ve dini tartışmalardan uzağa çekilmesi gerekiyor.

Gülsuyu'nda "kentsel dönüşüm" konulu kahvaltı

Gülsuyu Mahallesi Partizan olarak 14 Nisan Pazar günü "kentsel dönüşüm" konulu kahvaltı gerçekleştirildi. Gülsuyu-Gülsuyu Güzelleştirme Derneği, Partizan okurları ve mahalle halkından katılım sağlandı. Kahvaltının ardından yapılan toplantının iki ana başlığı, kentsel dönüşüm ve kentsel dönüşümün uygulanmak istendiği mahallelerde yaşanan yoğun çeteleşmeydi.

İstanbul'da yapılan kentsel dönüşüm çalışmalarıyla ilgili Gülsuyu Mahallesi her zaman deneyim ve

pratikleriyle, kentsel dönüşüm saldırılarının olduğu mahallelere örnek olmuştur. Öyle ki **Gülsuyu Güzelleştirme Derneği**'nin mahalle derneği olmak bir yana başta İstanbul'un bütün semtleri, İzmir ve Ankara'dan Fransa'ya kadar gidip deneyimlerini aktaran bir dernek konumunda olduğu vurgulandı.

Mahallemizde yoğunlaşan çeteleşme, halkımızın örgütlülüğü altına döşenmiş bir dinamittir. Mahallemizde kentsel dönüşüm saldırılarından bağımsız olmayan çeteleşmenin amacı; mahalle halkını bezdirmek, yıldırma, 45 yıllık örgütlü duruşunu parçalayıp evlerini terk etmelerini sağlamaktır. Lakin

mahalle halkının çeteleşme konusunda çekinmelerini, korkularını devrimcilerin güçlü duruşlarıyla üstlerinden atacağı söylendi.

Beslenen çetelerin evleri ve aileleri bu mahallede bulunmaktadır. Genel olarak "Kürt" ve "Alevi" kimlikler taşıyan bu çetelerin, yakın çevrelerimizde bulunanlarla ikna çalışmalarına girişilebileceği aktarılırken, aksi takdirde halkın örgütlü ve karşı koyuşu olmadığı sürece çeteleşmenin her zaman mantar gibi burnumuzun dibinde biteceği anlatıldı. Son olarak; önemli olan bataklık sineklerini yok etmek değil, bataklığı kurutmak olduğu vurgulanarak, toplantı sonlandırıldı. (**Gülsuyu ÖG okurları**)

Sanat Eserinin Gerçeklikle Bağı

Genel anlamda bir doğru olarak söylersek, sanat ürünlerinin değerlendirilmesinde ilk başta dikkate alınan şey sanat ürününün gerçeklikle bağının kurulup kurulmadığıdır. Alımlayıcı, eserde yansıyan ile gerçeklik arasındaki bağı ararken bile sanatçı, yansıyan ile yansıtılmak istenen arasındaki ilişkinin mimarı olarak bu sorumluluğundan kurtulamaz. Çünkü, onun hayata bakışı, estetik üretim sürecindeki teknik araçları, tercihleri vb. ortaya konan sonuç açısından önemlidir. Bu sonuca varıncaya kadar süreç üzerinde belirleyici olan, bu özelliklerin toplamıyla oluşan bütünsel bir karakterdir. Sanatçıda somutlanan bu karakter, onun sanat üretim sürecinde de gerçekliğin eserde nasıl yansıtılacağını, eserle gerçekliğin bağının ne biçimde kurulacak olmasını belirler. Sanatçının ortaya çıkan sonuç üzerindeki esas sorumluluğu bu minvaldeyken, sanatta yansıyan ile gerçekliğin bağının aranmamasındaki genel "kural" günümüz alımlayıcısı açısından alımlayıcıların gündelik hayatın sorgulanmasından, sınıfsal, bu sınıfsallığa bağlı olarak kültürel, hukuki, ayrıca dini ideolojik vs. nedenlerle çıkardıkları farklı sonuçlar nedeniyle belli farklar gösterse de esasen hala geçerlidir.

Süreç içinde devinip değişime uğrayan karakteristik nedenlerle kadim zamanlardan farklı olarak günümüz zamanının hızı, gündelik yaşamın karmaşık görünümüyle birbirine geçen ritmi, statik olduğu-olacağı düşünülenin parçalanarak çabucak değişimleri, akılcı düşünüşün-sonuca çabuk, pratik, "bugün"ün tam olarak "farkına varılmadan" geçirilmelerinden dolayı sanat biçimleri de geçmişten farklı olarak üretildikleri günümüz zamanının ruhuna, ifade tarzlarıyla kimi değişiklikler gösterebilir de uyum sağlarken yine de tıpkı kadim zamanlardan bu yana alımlayıcının sanat eserinde aradığı şeyi biz de bugün ararız. Sanatta yansıyanla gerçeklik arasında ilişkinin aranması tutumu esasen "doğru"yu arama tavrıdır.

Kuşkusuz biz bu süreçleri Marksist estetik yargılarımızla ele alırız. Zira maddi olanın doğru yorumu ve bilimsel neden-sonuç ilişkileriyle bir üst aşamaya ulaşmanın teorik ve de pratik yöntemini Marksist estetik kavramda buluyoruz. Her insan bir özne olarak herhangi bir şeye (olaya, olguya) iyi-kötü, doğru-yanlış, güzel-

çirkin bağlamlarında yaklaşır, onu bunlarla ele alır yargılar. Sanat konusu da bundan bağımsız-muaf değildir. Elbette biz bunların (etik, estetik, bilimsel akıl) süreçlerini birbirine karıştırmıyoruz, birbirleriyle tarihsel süreç bağlamında öznenin kendini tanımlaması bağlamında ve gündelik yaşamın insan beyninde yansıması bağlamında ilişkili görsek de ayrılaştırmıyoruz.

Ancak sanat üretimlerinde bilinçli alımlayıcılar olarak bunlara arama bunlar aracılığıyla sorgulama ve değerlendirme hakkımız vardır. Çünkü biz sanatın özel bir bilgi biçimi olduğunu bilerek sanat eserinin gerçekle bağını kurarak gerçeğin bilgisine ulaş-

mayı isteriz. Bir nevi, sanat eserini gerçekle kıyaslarız. Bu tavır sadece bizim gibi sanat konusunda bilinçli izleyiciler açısından değil, ilkel insanın, gerçeği sanatta yansıttığındaki amacından bu yana vazgeçilmez tavrıdır. Sanat, ortaya çıkış koşullarında gerçeğin anlaşılması maksadıyla yaratılmıştır. İnsan "kendinin farkında" olduktan sonra bir özne olarak kendi varlığını ve dış dünyayı anlamlandırmaya çalışmıştır. Öyle ki anlama çabası insanı ilkel insanı, daha sesli iletisinin (konuşma yetisi) dahi gelişmediği koşullarda sanatın ilkel çeşitlerine yöneltmiştir. Süsleme, boyama, yontma, resim, dış dünyayı ve kendini anlamaya yönelik çabalarıdır. Ama sadece bunlarla sınırlı değil, süreçle koloninin çevreyi tanıma, avlanma korunma vs. aktivitelerde eğitimi ve çevre üzerinde hâkimiyet kılmak için sanatsal uğraşlar çok büyük avantajlıdır.

Önemli bir felsefi söylem olarak şunu da ifade etmeli burada. Marksizm bize özgürlüğü insan yeteneğinin (kabiliyet) geliştirilebileceği koşulların sağlanması olarak tanımlar. Bu tanım doğrusu, ilkel insanın özgürlük yolculuğunda en büyük silahından biri, **sanat üretme çabası** olmuştur. Biz sanatın gerçekle bağının ne denli güçlü olduğunu ortaya çıkış koşulları itibarıyla verdiğimiz için ilkel insandan örneklemeler yaptık ama ilkel komünal toplumsal sistemde sanat daha da güçlendi. Yerleşik düzene geçildiğinde ekip biçmeden mimari süslere, giyim kuşamdan anlatılara, ritüellerden oyunlara kadar sanat çeşitleri hâkimdi. Kölelik çağında bu daha da güçlü hâkimdi bu alanlara. Üstelik din ve kraların etkisiyle sanat teknikleri gelişti. Tanrılar, krallar heykel ve resimlerde cisimleşti, o cisimler sanat eseri tapınaklarda "yaşadı":

Feodal çağda da bu oldu. Plastik sanatlarla bir de hikâyecilik eklendi, şiirler destanlar eklendi. Feodal süreçte hâkim iki dinsel akım olan Hıristiyanlığın kitabındaki anlatımlar hikâyeciliğe

proleter sınıfların ortaya çıkmasına koşut olarak anlaşılır. Ki bunun böyle olması da sanatın gerçekle güçlü bağını aşkar eder. Öte yandan sınıfsal gerçekliğe uygun olarak her sınıf kendi sınıf çıkarı için sanatın bu güçlü bağını kullandı.

Burjuvazi, bilginin önemini kavradığından sanatın gerçeği yansıtamayacağını, sanatın sadece sanat için (kendinde sanat) yapılabileceği kuramını sahiplenerek sanatın bilgilendirici, eğitici özelliğini gizlemeye çalıştı ama bunu hayatımızın her alanına soktuğu sanatla anlatmaya (burada bile bilgi işlevi var) çalıştı. Ama proletarya ideolojik cephaneliğini oluşturduğunda, sanatın tarihsel işlevine onu geliştirerek sahip çıktı. Sanat gerçeğin bilgisini verirdi ve sanat toplum içindi. Devamla sosyalist toplumsal devrim deneyimleri ve enternasyonal alanda kuramsal devrimci görüşlerle gerçekçi satan kuramı geliştirilerek materyalist diyalektik anlayışla sanatın gerçekçiliği gelecek tasavvuruyla ele alındı. Toplumcu konusunda onun gerçekle bağı konusunda ve onun geleceğe dair etkinliği konusunda, onun

toplum için etik, estetik ve akılcılık etkinliğiyle eğiticiyi bağlamında şimdye kadar proletaryanın elde ettiği en güçlü silahlardan birisidir.

Şu ana kadar anlattıklarımızda özetlediğimiz biçimiyle, tarih boyunca olduğu gibi insan, sanatta yansıyanı **gerçekle** kıyaslar. Bu, bütün anlamların toplamıyla söylersek, **insanın gerçeğin bilgisine ulaşma istek ve gayretidir**. Bu uğraş, detaylandırırsak pek çok nedenle aktif hale gelmiştir ama mutlaka gerçekleşir. Çünkü sanatın tarihsel işlevi ve insanın sanatla tarihsel köklü bağı bu gerçekleşmeyi kaçınılmaz kılar. Söz konusu olan sanat olunca elbette sadece bilgi kavramına yoğunlaşmıyoruz, estetik eğitimi de bir o kadar önemsiyoruz. Bilgi işlevine bu denli

yoğunlaşıyor, onu öne çıkarıyor görüşümüz, bu işlevin (bilgi) sanatta aranmamasına dair gerici burjuva kuramsal saldırılarından dolayı savunuda bulunmak, bunu kitlelere anlatabilme kaygısından dolayıdır.

Elbette insan sanatta yansıyanı gerçekle kıyaslar ve bunu estetik duygularla yapar. Ve sanat zaten insanın estetik duygularını eğitir. Bu yüzden de alımlayıcı sanat eserinde estetik beklentilerle yargıda bulunur. Bilgiyle birlikte, sanattan, estetik duygularının da doyurulmasını beklemek kaçınılmazdır. Bir de, alımlayıcının içinde bulunduğu toplumdan, sınıftan, yaratılan kültürden edindiği değerler güdümüyle etik açıdan da sanata dair bir yargı bütünü oluşur. Böylece sanatın gerçekle bağı bu bütünlü kurulur.

Sincan F Tipi Hapishane'den Tutsak Partizan

OKUR POSTASI

Okurlarımızdan gelen makale, şiir, yorum, öykü vb. yine okurlarımızla paylaşıyoruz. "Biliyorsan payla , gördüysen yaz!" diyor ve bu sayfaya katılımınızı bekliyoruz.

Kampanya çalışmalarından... Kampanya çalışmalarından... Kampanya çalışmalarından...

Ankara'da atölye çalışmaları sürüyor

Ankara: Katledilişinin 40. yılında İbrahim yoldaşı andığımız kampanya faaliyetimize Ankara'da da başladık. Kaypakkaya'nın temel düşüncelerini daha iyi kavrayabilmek, güncelde yaşatabilmek ve de daha fazla devrimcileşebilmek amacıyla kurduğumuz ve içe dönük olarak planladığımız atölyeler çalışmalarını sürdürüyor. Kampanyamızın içe dönük bu kısmında **İbrahim Kaypakkaya ve Ulusal Sorun, Kemalizm, İşçi Sınıfı, Halk Savaşı** başlıklı dört atölye kurduk. Her bir atölyemizin 14 Nisan'dan başlayarak sıra sıra çalışmalarını aktaracakları ve üzerine tartışmalar yürüteceğimiz söyleşiler yapma kararı aldık.

İlk söyleşimize 14 Nisan Pazar günü "İbrahim Kaypakkaya ve Ulusal Sorun" atölyemizle başladık. Atölyeden yoldaşlar, çalışmalarını "**Lenin'de Ulusal Sorun**", "**İbrahim Kaypakkaya'nın yaklaşımı ve tespitleri**" ve "**Ulusal Sorunda güncel gelişmeler**" başlıklarıyla üç kısımda sundular.

Lenin'de ulusal sorun: UKKTH ilkesi ve ulus kavramına dair belirlemelerinin ardından "*ezilen ulusun ulusal özelemlerine sınıf penceresinden bakmak ve ezilen ulus burjuvazisinin gerici isteklerine karşı dikkatli olmak gerektiği*" vurgulanırken ezilen ulusun tam hak eşitliği ve sınıf hareketinin ilerleyişi için destekleyeceğimiz bu ulusal özelemlere duyarsız kalma-

mamız, beylik sözlerle yetinmememiz ve bu sorun için savaşmamız gerektiği, aksi takdirde Proletarya Enternasyonalizmi'den bahsedemeyeceğimiz Lenin'den yapılan alıntılarla açıklandı. UKKTH'de "pratik" soruna dair yürüttüğümüz bu tartışmalar, Lenin'in Rosa Luxemburg'a olan eleştirileri ve Hollanda'nın 1. Paylaşım Savaşı sırasında Hindistan'a yönelik olarak "UKKTH" ilkesiyle temellendirdiği işgalin tartışılmasıyla devam etti.

İbrahim yoldaş ve Kürt Ulusal Sorunu: Yoldaşın Şafak Revizyonistleri şahsında (ama daha genel bir kesimi kapsayan) eleştirileri ve komünist hareketin teorik-pratik değerlendirilmesi sunuma rengini verdi. Kürt ulusal sorununda halk ve ulus kavramları/ulusal hareketlerin demokratik muhtevaya sahip (Türk egemen sınıflarının ulusal imtiyazlarına karşı ezilen ulusun bütün sınıflarının topyekün giriştiği mücadele...) istekleri ile Kürt burjuvazisi ve küçük toprak ağalarının kendi sınıf ihtiyaçlarından doğan gerici isteklerine bakışımız/UKKTH, bunun kayıtsız şartsız desteklenişinin pratik karşılığı ve elde edilen ayrılma hakkında sınıf hareketinin ilerletip, ilerletmemesine göre ama kesinlikle ayrılma hakkının kullanılmasına engel olmayacak biçimde kendi tavrını belirleyip, propaganda yürütülmesi (birinci bölümde tartıştığımız Sovyetlerin Finlandiya sorununa dair yaklaşımı da tartışma-

larımızı derinleştirdi) gibi temel konularda tartışmalar yürütüldü.

Kürt ulusal sorununda güncel gelişmeler: Son yıllarda belirginleşen ve genel seçimlerdeki tavrımızla daha da ilerleyen Kürt ulusal sorunu konusundaki yönelimimizi; sorunun geldiği boyut, MLM'nin yaklaşması gereken hat ve İbrahim yoldaşın düşüncelerini pratikte hayata geçirmek iradesi olarak tartıştığımız bu bölümde son yıllarda içimizdeki şovenizme karşı verdiğimiz mücadeleyi ve buradan doğru sorunla, ulusal hareketle olan ilişilenmemizi konuştuk. Öcalan'ın Newroz'da açıklanan mektubuyla daha da ilerleyen süreç de yoğun tartışmalarla değerlendirildi.

Bugün bütün devrimci ve yurtsever nüveleri barındıran hareketler için devletin tasfiye amacının var olduğu ve ulusal hareketin de kurulduğu günden bu yana bu tehlikeyi "ulusal hareket" olmasından kaynaklı daha yoğun yaşadığı, son süreçte de bunu çok daha yakıcı yaşadığı/yaşayacağı bir gerçek olarak dururken, "tasfiye tasfiye" diye tutturılmaktan ve yıkıcı eleştirilerden uzak durarak, yukarıda bahsettiğimiz geçekliğin bilinciyle dostu doğru çizgiye çekmeye çalışmak ve ulusal hareket cephesinden silahlı mücadele/ulusal sorunun nihai çözümü noktasındaki bilimsel olmayan açıklamaları konusunda eleştirilerimizi yapmanın öneminden bahsettik.

ANTAKYA

* **Samandağ:** Kampanya dahilinde bildiri dağıttık. Savaş gündeminin en sıcak hissedildiği yerlerden biri olarak Samandağ'da halkın bildirilere olan ilgisi yoğundu. Karşılığında uzun bir zamandan sonra Partizancıları gören halk sevinçliydi. Bildirileri verdiğimiz kişilerin bazıları bize gelip Kaypakkaya'yı tanıdıklarını, Kaypak-

kaya'nın yoldaşlarını Samandağ'da gördüklerine mutlu olduklarını söylediler. Kitlenin içinden bizi "Ye ruhe Partizan, ye ruhe!" (Canım Partizan) diye karşılayanlar oldu. Çevremize toplanan gençler, kendilerine Kaypakkaya'yı anlatmamızı istediler.

* Antakya'da yürüttüğümüz kampanya dahilinde düzenlediğimiz pikniğe, halkımızı Pazartesi günü Armutlu Semt Pazarında, Salı günü Harbiye'de, Çarşamba günü Samandağ'da dağıttığımız bildirilerle davet ettik.

* Günlerdir çalışmalarını yürüttüğümüz komünist önder İbrahim Kaypakkaya'yı anma pikniği Samandağ'ın eşsiz doğasıyla iç içe, çam kokusunu derin derin içimize soluduğumuz bir alanda yaptık. Örgütlü bir çalışma yaptığımız, kitlelere gittiğimiz ilk kapsamlı etkinlik olması açısından bizim için çok önemli bir yerde durmaktadır. Piknikte beni en çok etkile-

yen, çaydanlık götürmüştük ama çay-seker almamışız; bu nedenle çay yapamayacaktık. Ancak bir yoldaş "Mao 'Kitlesiz devrim, çaysız piknik olmaz' demiş" diyerek kolektif bir çalışmayla iki arkadaş köye şeker almaya indi. Diğer arkadaş da çayı buldu ve çay yaptık. İçtiğim en güzel çaylardan biriydi.

(Antakya Partizan okurları)

MERSİN

Bu süreç içerisinde birçok devrimci, dost güçlerle görüştük, bölgemizde bulunan bazı aydınlarla neler yapabileceğimizi konuştuk. Yine kampanya çalışmalarını dâhilinde kitle ziyaretlerine başladık. Ziyaretlerde yaptığımız konuşmalarda Mersin'de kitlesel yapılabilecek bir Kaypakkaya anmasının özlemini ve isteğini gözlemleyebildik.

BURSA

* **Gemlik:** Özgür Gelecek okurları olarak bir toplantı gerçekleştirdik. Toplantıda 1 Mayıs, Bursa'da yapılması planlanan "Ulusal Sorun ve Kemalizm" konulu panel, 17 Mayıs'ta basın açıklaması ve anma programı, merkezi mezar anmasına katılım sağlanması üzerine konuştuk. Bu süreç içerisinde kitle ilişkilerinin daha yoğun yaşanabilmesi için ev ziyaretleri, toplu bildiri dağıtımları ve merkezi afişleri belirleyen zaman diliminde kitleye yansıtılmak açısından programatik bir çalışma planlandı.

(Gemlik ÖG okurları)

İZMİR

Afişlerle İzmir'in sokak ve caddelerini renklendirmeye başladık. İbrahim Kaypakkaya'nın resmi ve isminden rahatsız olan TC'nin kolluk güçleri tarafından engelleme yapılmak istendi.

Bizler de afişlerin yasal olduğunu, asmaya devam edeceğimizi söyledik. Sayıları her dakika artıncıca halkın dikkatini çekti.

Kalabalık içinden 55-60 yaşlarında bir abi "*afişlemeye engel olamazsınız, arkadaşları karakola götüremezsiniz. Buna hakkınız yok*" dedi. Tartışmanın ardından afişlemeye devam ettik.

(Bir Partizan okuru)

* **Karşıyaka:** 1 Mayıs çalışmalarımızı; 19 Nisan günü YDG standıyla başlattık. Karşıyaka çarşısında açtığımız YDG standında bildiri dağıtımını yaptık. Ayrıca yaptığımız ajitasyon konuşmaları çalışmalarımızda ayrı bir coşku yarattı.

(İzmir YDG)

Özgür Gelecek

www.ozgurgelecek.net

Paşeroja Azad

Umud Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti.

Yönetim yeri: Gureba Hüseyin A a Mh. mam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/ stanbul Tel: (0212) 521 34 30 Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazı leri Müdürü: Çilem LASLAN **Baskı:** Yön Matbaacılık Davutpa a Cd. Güven San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/ stanbul Tel: (0212) 544 66 34 e-posta: umutyayimcilik2007@hotmail.com

BÜROLAR

Kartal: stasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02
Ankara: Sa lık Mh. Sa lık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya Tel: (0312) 433 10 23
İzmir: 1362 Sk. No: 18 Altan h. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 445 16 15
Erzincan: Ordu Cd. Ordu hanı Kat: 3 Tel: (0446) 223 67 18
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez sarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
Mersin: Çankaya Mh. 4716 Sk. Güne Çar ısı No: 30 Kat: 2 Akdeniz Tel: (0324) 232 10 60
Dersim: Mo ultay Mh. Sanat Sk. Yıldızlar hanı Kat: 3 No: 17
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
 Faks: 0049 203 40 69 16

Kaypakkaya, direnişlerle büyüyor

21 Mart Newroz günü startını verdiğimiz, komünist ve ölümsüz önder İbrahim Kaypakkaya'nın katledilişinin 40. yıldönümüne özgü kampanya çalışmalarımız, 1 Mayıs yaklaşırken coşkuyla sürüyor.

DERSİM

* **Pulur:** Munzur Vadisi, Pulur merkez ve bazı köylerinde afişleme ve bildiri dağıtımları yoğun bir şekilde yapıldı. Ziyaret ettiğimiz köylülere Dersim merkezde yapılacak olan 1 Mayıs mitingine katılma çağrısıyla birlikte komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın katledilişinin 40. yıldönümü vesilesiyle Çorum'da mezar başında yapacağımız anmanın duyurusunu yaptık. Yürüttüğümüz çalışmalarda sıklıkla "barış ve çözüm" sürecine dair düşüncelerimiz ve değerlendirmelerimiz soruldu. Ayrıca Kedek köyünde yapılan köy toplantısında köylülerin yaşadığı sorunlara ilişkin görüşlerimizi ifade ettik.

(Pulur/Ovacık ÖG okurları)

* **Mazgirt:** Bildirilerimizi ev ev dolaşarak dağıttık. Çok sayıda 1 Mayıs afişleme yaptığımız çalışma boyunca ilçe merkezinde bulunan ailelerimizi de ziyaret ettik. Ayrıca Mazgirt-Dersim yolu üzerinde çok sayıda afiş yapıştırdık.

(Mazgirt ÖG okurları)

* **Pertek:** Merkez ve köylerde gazete ve bildiri dağıtımları yoğun bir şekilde yapıldı. Köylerde yaptığımız çalış-

malarda yoğun bir ilgiyle karşılaştık. Henüz gitme fırsatı bulamadığımız köyleri ise planlamalarımız doğrultusunda ziyaret etmeye devam edeceğiz.

(Pertek ÖG okurları)

İSTANBUL

* **Sarıgazi:** 11 Nisan perşembe günü ev ziyaretlerimizi gerçekleştirdik. Bazı ailelerimiz 18 Mayıs'ta bizlerle Çorum'a gelmek istediklerini belirttiler. 14 Nisan Pazar günü afişleme çalışmalarıyla devam ettirdik. Aydınlar Mahallesi'ne gidilerek çalışmalara devam edildi. Ziyaret ettiğimiz bir evde ev eksenli çalışan bir anamızla yaygın olan bu sömürü üzerine sıcak sohbetler gerçekleştirdik. 17 Nisan Çarşamba günü Sarıgazi ve Yenidoğan Çarşamba pazarlarında Partizan olarak bildiri dağıtımı ve sesli ajitasyon eşliğinde halkımıza ulaştık. 18 Nisan Perşembe günü Taşdelen Perşembe pazarında Partizan olarak bildiri dağıtımı gerçekleştirildi. Pazar dağıtımı sonrasında Karacayır mahallesinde evlere bildiri dağıtımı yapıldı.

* **Nurtepe:** 21 Nisan Pazar günü Sultangazi Kent Ormanı'nda gerçekleştirmeyi planladığımız "Bahara Merhaba Pikniği"imiz için Nurtepe sokaklarını çağrı ozalitleri ile süsledik. (Nurtepe Partizan okurları)

* **Gazi:** 21 Nisan günü Sultangazi

Kent Ormanında yapacağımız "Bahara merhaba pikniğinde buluşalım" şiarlı ozalitlerimizi mahallenin merkezi yerlerine yaptık. (Gazi Partizan)

* **İkitelli:** 11 Nisan akşamı İkitelli'de toplanarak Perşembe Pazarı girişinde ve pazarın dört bir köşesinde yoğun bir şekilde 1 Ma-

ıys'a çağrı bildirilerimizi ve de Partizan imzalı Kaypakkaya broşürlerimizi halkımıza dağıttık. 16 Nisan günü biraraya gelerek kalabalık bir şekilde gazeteminizin dağıtımını yaptık. Belirlediğimiz yerlerde evlere çat-kapı ziyaretlerimizle gazetemi ve yanında 1 Mayıs'a çağrı bildirilerimizi verdik. (İkitelli ÖG okurları)

* **Altınşehir:** 13 Nisan günü Altınşehir, Bayramtepe ve Filistin mahallesindeki belli noktalara İbrahim yoldaşın 40. ölümsüzlük yılı vesilesiyle başlattığımız kampanyanın afişlerini ve 1 Mayıs'a çağrı afişlerimizi astık. 14 Nisan günü de "1 Mayıs'ta alanlara" Partizan imzalı afişlerimizi ve kampanyamız olan Kaypakkaya yoldaşın afişlerini semtimizin işlek noktalarına astık.

* **İstanbul Üniversitesi:** YDG olarak fakültelerde yoğun bir şekilde afiş ve

yazılama yapmaya başladık. Bizler üniversiteli gençlik olarak her türlü baskıya ve tehditlere karşı Kaypakkaya yoldaşın devraldığımız direniş geleneği ile egemenlerin korkulu rüyası olmaya devam edeceğiz. (İÜ YDG)

* **1 Mayıs:** 19 Nisan günü kampanya çalışmaları kapsamında afiş dağıtımını yaptık. 18 Mayıs Caddesi boyunca kampanya afişlerimizi yaptık. Aynı zamanda yol boyunca birebir sohbetlerde geliştirerek 1 Mayıs ve 18 Mayıs çağrısını yaptık. (1 Mayıs Mahallesi Partizan)

* **Gülsuyu-Gülensu:** 15 Nisan günü Gülsuyu mahallesinde merkezi noktalara yoğun bir şekilde afişleme yapıldı. Özgürlük Meydanında afişleme çalışması yapılırken yol asfaltı yapan taşeron işçilerle afişleme sırasında sohbet ettik, işçiler bizden Partizan şapkası istedikler. Çalışmalarda başarılar dilediler ve ardından 1 Mayıs'ta alanlarda olacaklarını belirttiler. 16 Nisan günü Gülsuyu Mahallesi'nde iki ayrı grup halinde Özgür Gelecek gazetesinin dağıtımını örgütleyerek okurlarımıza gazetelerimizi ulaştırdık. 17 Nisan günü Gülensu Mahallesi halk pazarının girişine Partizan standımızı açtık. Standımızda 1 Mayıs'a çağrı olarak sesli ajitasyon eşliğinde geniş bir şekilde bildirilerimizin dağıtımını yaptık. (Gülsuyu Partizan)

ERZİNGAN

18 Nisan günü Çağlayan Beldesinde ve Şelale mezarında bildirilerimizin geniş dağıtımını gerçekleştirildi. 19 Nisan günü ise Ulalar Beldesinde Kaypakkaya kampanya çalışması aynı şekilde gerçekleştirildi.

Xozat'ta Partizan ve Kaypakkaya korkusu

Xozat merkez, Xozat-Dersim ve Xozat-Pertek yoluna yapılan afişlerin yanı sıra çok sayıda bildiri de halka ulaştırdık. Faaliyet sırasında gazetemiz Özgür Gelecek'in dağıtımını da yaptık. Halkımızdan olumlu tepkiler aldığımız çalışmamız sırasında Hozat "Emniyeti" de faaliyetimizi engellemek ve korku ortamı yaratmak için sürekli olarak tacizde bulundu.

Gençlere "bu afişleri kim yapıyor, bunlar yasadışı, onları alacağız" diyerek ortamı terörize etmeye çalıştı.

Çalışmalarımız sırasında Xozat yere-

linde yaşanan ve karşılıklı kutuplaşmaya zemin hazırlayan bir sorunu anlama ve görüşlerimizi ifade etme fırsatı bulduk. Yeni açılan VIP taşımacılık ve 7 Nolu minibüs kooperatifi arasında yaşanan eko-

nomik temelli sorun istenmeyen şekilde büyümüştü. 7 nolu kooperatifin belediyeye karşı yaptığı basın açıklamasından sonra, Partizan'ın da içerisinde yer aldığı devrimci ve ilerici kurumlar da soruna dair Xozat yerelinden bir bildiri yayımlamıştı. Bu bildiriye sonra kurumumuzu ziyaret eden 7 nolu kooperatifte çalışan emekçiler bildirin diline ve üslubuna dair eleştirilerde bulunmuştu. Bizler de bu çalışmalarımız vesilesiyle kooperatifte çalışan emekçilerin talebi üzerine kendileriyle bir toplantı yaptık. Toplantıda, halk arasında yaşanan sorunların karşılıklı eleştirisi ve özleştirilmesi, birbirini anlayarak çözüme kavuşturulabileceği, halkın kendi arasında kutuplaşmasının ancak egemenlerin işine yarayacağı, Xozat'ta yozlaşmaya karşı ortak mücadele etmek gerektiği konusunda düşüncelerimizi ifade ettik.

Partizan ve Kaypakkaya korkusu

Hozat Emniyeti çalışmalarımız sırasındaki tacizini gece yarısı afişlerimizi yırtarak sürdürdü. Geçtiğimiz yıllarda da Kaypakkaya korkusundan kaynaklı faaliyetlerimiz gözaltına alınmış ve afişlerimiz sökülümüştü. Bunun üzerine bu saldırganlığı protesto etmek için basın açıklaması yapma kararı aldık. Xozat'ta bulunan dost kurumları gezerek açıklamaya destek vermeye çağırdık. Kahvehanelerde Xozat halkını açıklamaya destek vermeye çağıran konuşmalar gerçekleştirdik. Eyleme EMEP, BDP, ÖDP, DHF temsilcileri ve sanatçı Ali Asker de katılarak destek verdi. Açıklamadan sonra eyleme destek veren kurumlarla birlikte devrimci dayanışmanın güzel bir örneği verilerek afişlerimizi tekrar astık. (Xozat Partizan)